உ

சிவமயம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில்

ஒருவராகிய

திருநாளைப்போவார்

என்னும்

நந்தனார்சரித்திரக் கீர்த்தனையும்

சிதம்பரக்கும்மியும்

இஃது

கோகுலாபுரம்

அருணாசல முதலியாரால்

பரிசோதித்து

PRINTED BY

T·RUTHNAMOODEILLIR, ATTHE

Kalay gyanapress.

NO-6-MUDDUKRISTEN STREET

MADRAS.

1884

2048
784.0954

க

திருச்சிற்றம்பலம்

கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அது பெரியோர்களாற் பரிசுத்தமனைப்போலவும், படிகம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாம் திரண்டிருண்டொருவடிவமாகப்பிரகாசிக்கின்றது- அதில் இருக்கு-யசுர் சாமம்-அதர்வணம்-என்னும்-நான்குவேதங்களின் ஓசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும் யானைகளுடைய முழக்கமும் வாகை துந்துபிமுழக்கமும் இடைவிடாதிருக்கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் பிரமாலைகளும் கற்பகமாலைகளும் பலமுனிவர்கள் அஞ்சலிசெய்து சார்த்துமலர்மாலைகளும் அம்மலைப்பக்கங்களெங்கு நெருங்கியிருக்கின்றன அது அமரர்-சித்தர் - அசுரர் தைத்தியர்-கருடர்-கின்னரர்-கிருதர்-கிம்புருடர்-காந்தருவர்-இயக்கர் வித்தியாதரர்-பூதர்-பைசாசர்-அந்தரர்-முனிவர்-உரகர்-ஆகாயவாசிகள்- போகபூமியர் என்னும் இப்பதினெண்-கணங்களுக்குந்துக்கப்பட்டத்தக்கது அக்கயிலாயமலையின்மேல் கோடாகோடி சூரியப்பிரகாசம்போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற்காவற்றலைவர் நந்திதேவர் அவர் பரமசிவன் திருப்பணி விடைகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத்தலைவர் அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பொற்றுக்கைகலையக் காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலானயாவருக்கு மேலானவர் பரமசிவனிடத்து அதிக பத்தியும் அன்புமுடையவர் இவரால் இரவும்பகலும் இடைவிடாமல் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் நிச்சயசமயம் சைவசமயமென்றும் எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னியமகாமுனிவர் இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையின்மேல் தம்முடைய திருவடிகளைச் சூட்டினவர் இறப்பற்றிருக்கின்றவர் சிவனுடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக்குடித்தவர் சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்

இந்த உபமன்னியமகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும் பெரியோர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில் ஒருவிடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத்திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந் தோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லோரும் உபமன்னியமகாமுனிவரை நோக்கி இஃதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந்தோன்றவேண்டிய காரணமென்னவென்று கேட்க உபமன்னியர் சிவனைத்தியானித்துச்சொல்லுகிறார். தென்றிசையில் ஆரூரில் அவதரித்த [illegible] என்னுந்திருநாமம்பெற்ற [illegible]

குவித்து அத்திசைநோக்கி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர
மெய்குலுங்கித் தடதடவென்று பெருகும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குக் குல
வியசந்தேகம் தீரும்படி கேட்கத்தொடங்கினார்கள்

எங்களையாண்டவராகிய முனிவரே சிவனுடைய திருவடிகளை யல்லாமல்
மற்றொரு தெய்வத்தினடிகளையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்க
வேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்க உபமன்னியர் சொல்
லுகிறார்- கேளுங்கள் பெரியோர்களே முனிவர்களே மற்றுமுள்ளவர்களே
பரமசிவன் தரிக்கப் பட்ட திருமணியும் திருவெண் ணீற்றினையு
ம் அணிகின்றவர் ஏள்விடமில்லாது நிறையும், கொள்ளிட நதி
சூழ்ந்த சோழ வளநாட்டி லிருக்கும் மேற்கா நாட்டில் ஆதனூ
ரில் இண்டப்பட்ட தகர்குலத்தில் சேற்றில் செந்தாமரை புஷ்பித்தியானதுபோ
லும் நந்தனென்னொருவர் பிறந்தார் அவர் விசேகருட்சியும் வெட்டி மைத்தலமி
ய காவியாட்சியும் கொடையளிவிடைகள் மாட்சியும் சிவாலயங்களைக் காணுதல்
கண்காட்சியுமுடையவர் இவர் குலாசாரத்தன்மையும் தன்மையுஞ்செய்து
பறையடித்து அசுத்திலக பூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அதையும் பேரிகை ம
த்தளங்களுக்குத் தோலும் வாரும் யாழுக்கு நரம்பும் வாயிக்கு கோரோச
னையும் முறையாகவும் இறையாயுங் கொடுத்து வருவார் சிவாலயத்தில் அக்
கிச்சித்திப் போய்த் தூரத்திருந்து மனங்கசிந்துருகிச் சிவனைப்பாடி யாடி வரு
கிறவரில் திருப்புன்கூரில் பரமசிவத்தைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்து வந்
து திருக்கோயிலின் திருவாயிலின் திருவாயிலின் சிவலிங்க தெரிசனைகா
ண ஆவலாகவும் காவலாகவும் நைக்கிப்பாடுகையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்
கு முன்னிருக்கும் நந்திகேசுரரை விலகும்படி செய்து காட்டிக்கொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தெரிசனை செய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக்க
ண்டு அதைப்பெருங்குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஆதனூரென்னுஞ் சே
ரிக்குப் போனார் இவ்வாறு பலதலங்களை வலஞ்செய்து கல்லஞ்செய்து ஆத்தி
மவராகிய சிவனையேத்திச் சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல, மனம்வந்து தம்முடை
ய சாதிக்கு கோயிலுக்குப் போக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்
கு போவேனென்று சொல்லியிருந்தார் இடைவிடாமலும் தன்னைப்பு
ல்லை கொண்டிருந்த வேதியருத்திரனின் தடையினாலும் போகக் கூடாமைய
ல் அதுவே நாள் சென்றும் நாளைப்போவேனென்றபடியால் அவருக்குத் திரு
நாளைப்போவாரென்று பெயர் வந்தது அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார் - சித
ம்பரம் சென்றபின் சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் இனி இடைவிடாமல் வரும் கொ
ண்டிச் சிந்தினால் தெரிந்துக்கொள்க.

உ

சிவமயம்

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கற்பகவிநாயகர் துதி

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன்றனையளித்தகாதலனும்பெருமை
நந்தன்சரித்திரத்தைநானியம்பச்-சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்தின் றேடி-வளர்கற்பகத்தாள்
அல்லும்பகற்றுணையேயாம்.

முக்குறுணிவிநாயகர்-துதி.

விருத்தம்

நந்தனிகாத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
நந்தன்முககுறுணியான்றன் னளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன்பேரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்ச்சொல்லப்பின்போர
நந்தமுறநலங்கிளரும் நலமுடன்வாழ்குவரே.

சபாபதிதோத்திரம்.

கலிவிருத்தம்.

...கீர்த்திகொள் நந்தன்சரித்திரக
...தையை யெடுத்தேவிளம்பிட

[illegible]

செக்கர்மேனியன் தில்லைச்சபைதனிற்
நக்கத்தோமெனுந் தாள்கள்சிரங்கொள்வாம்.

சிவகாமிஸ்தோத்திரம்.

விருத்தம்

பரம்பரனைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின்பெருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாக்கொண்ட பரையருட்பாதமேத்திப்
பாம்பினிறபுலியும்பாம்பு பார்த்திடநடருக்கன்
பாம்படிமுக்திதந்த வருங்கதைப்பகருவேனே.

சுப்பிரமணியர் தெய்வயானை சரஸ்வதி இலக்குமி விஷ்ணு இவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

சச்சிதானந்தசதாசிவனைச்சார்ந்த நித்தியானந்தன்
உச்சிதக்கதைதனைக் கீர்த்தனையாக வுலகெலாந்துதித்திடச்சொல்ல
அச்சிலைவேற்கையறுமுகன்தெய்வ யானைசெங்கலைமகள்கமலை
யச்சுதன்மற்றும்பரவியதேவர் பாதபங்கயம்பணிகுவனே.

சை-நாயன்மார்தில்லைமூவாயிரவர்கள் துதி.

விருத்தம்

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவர்
பாதமேவணங்கித்தில்லைப் பதிதனிலாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோர் பொன்னடிக்கமலமுன்னி
ஓதுநந்தன்சரித்திர முறைத்திடத்துணிந்ததாமே.

அவையடக்கம்

விருத்தம்

செற்பிகள்காண்போர்சிக்கையுறுமலங்கச்செப்புகல்லிலொருகல்லின்புறத்திட்டும், விற்பனங்கண்டவறிவிலாவொருதாம்விதமெனமுத்தமிழ்மொன்னவரு, சொற்புகழ்கல் வித்துறையெலாந்தெரிந்த தூயநற்புலவர்முனைக்குறிப், பொற்புறவிசைக்குங்கீர்த்தனமிதனைபுவியிசைமதிப்பர்களம்மா

விநாயகர் துதி.

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கணநாதசரணம் காத்தரு
கணநாதசரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேடன்றுஞ்சியபாற்பீதினிலே சேருங்
குணமார்நந்தனசரித்திரங்கூறத்திருவுளங்கொள் பாருங்(கண)

சரணங்கள்

சொல்லும்பாணகுலமோ தாயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனதினுகளுக்கருட் போதா
நல்லமோதகமுதல் நாடிமூஷக விநோதா
நாயேன்சொல்லுந்தமிழை நாடிரட்சிக்கும் தாதா(கண)

அம்பரமானமன்று ளாடும்பர னளிக்க
அனைநொடியினில்லை யாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்து வுயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தனராமலுண்டமுதல்வ தாய சொழிக்க(கண)

தேசோங்காவரத்தச் சிகாமேலைக்கோ புரத்
தேவிற்றிருக்குமெங்கள்தேவாருண்ட னாதர
பூசித்தவர்க்குவரம்புரிந்தரு மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தவே மாகர(கண)

புராணவியற்சொல்லியிருந்தாம்

வளம்பெறுதருமமோங்கியவாத
னூரினில்வாழ்ந்திடும்புலையர்
உளமகிழ்ந்தெங்கள்குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற்றீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரே யெனப்புகழ்ந்தோதச்
சுதித்தசீர்நந்தனார்சரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிற்றோடயம்பாடித்து
மேன்மையுறிசைப்பதித்தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்குருபாத னார்-செதிநீலக்குடிலைதார
குருவெற்றிகந்தனாற் யோர்-சரித்திரமதனைச்சொல்லவே-ஆ-ஆ
...ருள்வளர்சுருமுக- சாமி-அம்பிகைதந்தருளுஞ்சாமி
...க்குஞ்சங்காதல சாமி-அற்புதகாணிகந்நனையே. செய
...டவிகாமலர்த் தாரன்-மண்டலவாழ்த்தியதீரன்
...ந்திமெளியத்து தாரன்-மனதுக்கதைசொல்லவே-ஆ-ஆ

பண்டரீகபுரத் — ஈசன்-புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமணை — அர்ச்சக்-தாமரைத்தாள்கவிணையே-சேவ

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்கும்சண்முகன்றனக்கும்சதுர்முகப்பிரமனூர்தனக்கும்பங்கய
னோர்க்கும்வாமனையாட்கும்பார் கட்பாவலர்தமக்கும்
நங்கிடவட்டவசுக்களானவர்க்கும்சதுர்மறையோர்தம்மக்தனர்க்கும்
பொங்கியமூவாயிரர்கந்தனருக்கும்பொதுப்படமங்களம்புகல்வாம்.

தரு-இ-ம்-அசவேரி-அடதாளம்,

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனுக்குமங்களம் எங்கள்
ஆனந்தநந்தனார்க்கும்-மங்களம்

அநுபல்லவி

பாதிமதியும்பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந்தலங்கவருட் புரியும்

சரணங்கள்.

சிலைமைவடிவழகிற்சிறந்தவொருபெண் ணுக்கி
சிவவீனத்தபாசி-ராமன்கெர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெருமடிவிலொருகாத் தாக்கி
மாநடகங்கள்செய்தமாயமானினை யெய்த (ஆதி)

குருபாகா தருக்குங்குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக்கும்அருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவெனஉளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்கந்தவுயாசினைத் தந்த (ஆதி)
சக்கரைமுக்கனியவல்தனைநுகர் நாதற்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ்சகலவுசுக்க ளுக்கும்
பக்துவமாகவிதைபாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப்பாவையற்கும் விஜைய (ஆ

பெரியபுராணச்செய்யுள்விருத்தம்.

திருமறையோர்புராணமவைபயின்முன்றுசெ
வேதியாசனைவழிப்பட்டபுராணமீரிரண்டு
ருளைகழன்மாமாத்திரரொன்றநுவர்முடிமன்னர்
குருதிலமன்னவரைவர்வணிகர்குலத்தவர்

திருமைமெரிவோரைர்-பதின்தூவிடையர்
இருமாசாலியர்குயவர்-தமிலவினையாளர்
பாதலசான்றூரவன்றூர்-நிலமறவர்நீசர்
பாணரிவரோ-சொருவராமபகருங்காலே.

உபமன்னியபகவான்-சிஷிகளுக்குச்சொல்லிய-வசனம்.

இவ்வுலகில்பெரிதாகியவேதசாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவுஞ்சாரமாஞ் சிவபரமசிவபத்தியைப் புண்ணியன்றுகின்ற பத்திவிசாலத்தை உபமன்னிய பகவானானவர் அனேகசிஷிகள்கேட்கச்சொல்லுகிறார் பெரியபுராணமென்றுசொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலேசெய்யப்பட்டதுங்காந்தபுராணத்திலும் இன்னமனேகபுராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பத்திமார்க்கமாகிய கடலிலேசினாக்கைகயாலள்ளிக்குடித்தது போலச்சிலதுதித்துவங்களினாலும் விருத்தங்களினாலும், சிவபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளதினைமென் அறிந்தபாம் கோபாலகிருஷ்ணை பக்கெரியோர்அறுமுகங்கி ஆனந்தம்பெருகிச்சொல்லிய இருநாளைப் போவார் சரித்திரத்தையாவரும்விளங்கிகேட்கும்படிசாங்கமாய்கி விளங்கினன்,இரகசியம்-ஸ்கந்தம்-பாரதம்-பாகவதம்-பகவற்கீதை முதலாகியபத்திஞானவைராக்கிய சாஸ்திரங்களிலேமிகவுஞ்சாரமாகியபரமசிவபத்தியன்றுமல் இதரவேதபாரங்கதருயிருக்கின்றபிராமணனைப்பார்க்கிலும் பரமசிவபாதாரவிந்த பத்தியன்றுகிறவன் பறையனாயிருந்தாலும் பதினாங்குலோகத்தையும் பரிசுத்தம்பண்ணுவானென்றுஉபமன்னியபகவான்சொல்ல அதற்குசிஷிகள்சொல்லுகிறார்கள்பத்திஞானவைராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்ற வேதபுராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம்அன்றியில்அவிவேகிகளாயிருக்கிறசண்டாளர்களுக்கு எப்படி பத்திவருமென்று சிஷிகள் கேட்க உபமன்யபகவான்சொல்லுகிறார்

உபமன்னியபகவான்-சிஷிகளுக்குச்சொல்லுகிறார்.

நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பழனமருங்கனையும்-புலைப்-பாடியதருகுடை,விடுகளில்-சுரைமேயா படாந்திருக்கும் அதைச-சுற்றிலும்நாய்களாகுலைத்திருக்கும்-பறைதோடிகட்டவிதிம்,இளம்-பச்சைப்பிள்ளைதமேலிச்சைகொண்டுகோழி கூவுங்கூக்குரலும்பாழுக்-கொல்லைமுகிளில்வெள்ளெறும்பும்-சாம்புங்குவித்திருக்கும்,பறை-கெட்டிமிகந்திடும்-முட்டைகளிற்கள்ளோடுகுடியிருக்கும்,சிறாத்தைகமடம் வதுத்திருக்கும்-தோலுறுங்கேணிகளில், வெருதொல்லைப்படும் வாடை சொந்திபாப்பாய்போ அடித்திருக்கும்,வயற்-பக்கங்களிற்மெத்த செ

ச்செதும்பும்கிழித்தோல்நரம்புகளும், அவர்க் - கொயில்கோசிறுமிதுவரும்
தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு,அவர்-தெந்நிணம்பாடுவார்சுந்தரமா-யிதும்
பைமணியரையில்,கட்டி-இரண்டுந்தலைகளில்பூண்டிருக்கும்சங்குதோடுகா
தணியும்,அருங்-தாவடமேயவர் துவிடமாய்-மணியோர்தரித்திருப்பார்,தெ
ரு-வாசம்புறந்தனிலேசிக்கொண்டு-கொண்டாட்டமாயிருப்பார், கையைக்-
கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன்-மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார்,பறை-வா
த்தியமும்-வெகுநேத்தியுடன்-இருக்குமபுலைப்பாடி,அதில்-ஈசன் திருவடி-
நேசமுடன்-தரிக்கும்ஒருபுலையர்,அவர்-சாதிமுறைநமைதவறாதவராம்-நந்த
னாரவர்பெயராம்,வெகு-நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில்-அவரேசிவனடியார்
அவர்க்-காருமெதிரில்லைதாரணியில்-கோடிகோடிஜென்மங்களோ, முன்னே
ன்-குற்றமறச்செய்தகற்றவரோ-அலங்காரமானதுவோ,ஈசன் - அன்புபுரியும்
பேரின்பசுகம்-கொள்ளைகொள்ளவேபிறந்தார்,இருக்-கோயில்வலஞ்சுற்
றுவதுடன்-செய்யும்பணிவிடை...கேள்-ஈசன்-சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திட
வே-மத்தளபேரிகைக்கும்,இசை-வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து-ம
றவாமலேநிணரும்,நல்ல,வாசமபெருகும்கோரோசனையும்-தேவாலயங்கள்
தோறும், தந்து-சித்தமுருகிபத்திவெள்ளம்-பொங்கோடிக்கொண்டதுவோ, ஏ
ன்றுபேசமறியவொண்ணுதுகண்டீர்-சாதியில்நீசாவர்,பேணிச்-சாருந்தெச
ழிந்நுறையாரும்புகல்-திருப்புன்கூர்ச்சென்றரனைக்,கண்டு-சேவித் திசை
பாடிப்பாவித்தபின்-தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு-சேவிக்கவேண்டுமென்
றுவதுடன்-நாளைப்போவேனென்றாராம்,தன்னை-நாடும்பறையர்களோடிவ
ந்து-அண்ணே நீபோகாதே,நமக்காண்டை-பொல்லாதவன்வேண்டிக்கொள்
ளான்-பாரப்பாசாதியுண்டே,எல்லா-பாடுபடுமூக்காடுமங்கே-நமக்குந்தி
ருநாளோ,அந்த ருபாருண்டோ எல்லைமாறியிது-வென்றேதடைசெய்தார்
சிவன்-வேடிக்கைக்காரனென்றாடிக்கொண்டே- ஆதியாதுபோயிருந்தசெ
ம்பொன்-அம்பலத்தாடினையக்கும்பிடவே ஆதனூர்தனிலிருந்து,விடும்- அ
ம்புபோலப்பறக்கைதயமின்றி-தில்லைபருகிலவந்தார்,மனங்- தேறிக்கொண்
டார்துறையாதிக்கொண்டார்-கெண்டாமணிபோசை-காதில் -கேட்டுதென்
றாதைப்பார்க்கவென்றே-கொண்டாட்டமாகவந்தார்,கையைக்- குவித்துக்
கொண்டே தனக்கம் பட்டதோ-வென்றேமனமகிழ்ந்தார், தெரு-வீதியிலே
வந்துகாலதுடன்-கண்டார்களையாதி,இருகண்களிலானந்தப்பொங்கிடவே-
நின்றார்மதிற்புறத்தே,வெகு-நேத்திபொன்குரிசைப்பார்த்ததில்லை - பணிந்
தார்பரவசமாய்,நல்ல-பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார்- இதுதானோ தில்லைப்ப
தி,என்று-எக்களிக்காமடக்-கெக்கலித்தார்-ஐயாவுள்சந்நிதியோ, நான்-ஆ
சைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்-தெருவில்பொடித்துளி அள்ளித்-தேகமு
ழுதிலுந்தாகமுடன்-தரித்தார்திருநீறாய்,நாலு-சாஸ்திரிகேதங்கள்பார்த்து
ணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேரானிருப்பதுஞாயமல்ல-நாமே

வறைச்சாதி, தில்லை-நாதன்தரிசனமாகாவாய்ப்பண்ணுப்படுமோவி, இந்தப் பாரிலிருப்பதுசிரல்லவே என்றேகுளத்தோராம், புக்குளங்கிவின்றார் துயர் நீங்கினின்றார்-துயரப்பெருங்கவலை-கொண்டு - உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்-கண்ணீர்கரைபுரள, இருகைதொழுதாரவர்மெய்தொழுதார் - வீழ்புரண்டழுதார், ஒன்றும்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா-வென்றே தலைகுனிந்தார், எந்தன்-வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்குந்-தெய்வங்கிடையாதே தாபாவி-சித்தந்தெளியவிரத்திதந்து-வாவென்றழைப்பாரோ, விண்ணில்- அமரர்கள்போற்றுமுனைமிலாக்கனகசபைநடனம், கண்ணிற்-காட்டக்களித்திடாயடியேன்-வருந்தித்துதிப்பேனே, எந்தன் வாணாளுருகுதுவினையே அடையாயிதென்னவென்று, உயர்-அந்நகர்வீதியைச்சுற்றிவந்தார் இரவும்பகலோயா, ரதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்-பாலகிருஷ்ணன்பணியும், திருப்-பாதமுள்ளதில்லைநாயகனே-கனவிலுருவாகி, வந்து-கடாட்சித்தபின் - எரியினிடைமூழ்கி, வெகு-இன்பம்பெரிய அன்பருடன்-வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லை-வேதியர், வேதியர்களைத்தொழுதார்; அங்கம்புளகிதமாய்ச், செம்பொனம்பலத்தாடியசம்பிரமத்தைக்-கண்டாரீந்திலராசல்.

கீர்த்தனம்-௨௰ம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்
ஆசையுடனம்பலவனடியிலிருந் தாலும்(நீசனாய்ப்)

சரணங்கள்

கோடிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவொழுக்கந்தவறாதநெறியி லிருந்தாலும்
வேதமுடியாவுமுணர் தாலும்-மாயை
விலகாதழுந்துநாற்றுருகதுல்லையாது துன்பம்(நீசனா)

களவுகொலைசெய்து வந்தாலும்-பதிக
காரருடனெங்கோங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும்-நல்ல
மனிதனென்னப்படாமறந்தாலு காது(நீசனா)

எத்தகருமங்கள்செய் தாலும்-என்று
மிடையாதகொடையாளியெனவிருந் தாலும்
கோத்திரகீர்த்தியிருந் தாலும்-எங்களீ
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும்பாதம் நினையாதோன் (நீசனா)

வசனம்.

இப்படிப் பக்திசெய்தால்போதும் மற்றசாதிவருணாச்சிரமங்களினு லொன்றும்பிரயோசனமில்லை என்றும்ஒருஇதிகாசத்தைச்சொல்லுகிறார் பூர்வத்திலே தில்லைவெட்டியானென்றும், சாம்பனென்றும், ஆதனூர்நந்த சாம்பனென்கிறதிருநாளைப்போவானென்றும்பெயர்பெற்றஇம்மூன்றுபே ர்களும் திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்தார்கள், இம்மூன்றுபேர்களில் நந்த சாம்பனென்பவர் மாத்திரமில்லைமூவாயிரம்பேர்களும்பார்க்கச் சாமப்பி ரவேசமானாரென்றுசொல்லரிஷிகளெல்லாரும்ஆனந்தமடைந்து உபமன் னியமகாரிஷியைப் பிரதட்சணஞ்செய்து பாடிவணங்கிஅஞ்சலிசெய்து ஒ ய்கையாபி எல்லோரும்பார்த்திருக்கையில்முத்தியடைந்த திருநாளைப் போ வாரென்னும் பெயர்படைத்துப் பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத் தைச்சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்திக்கக்கேட்கும்போது உபம ன்னியமகாரிஷியானவர் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடையகுண ங்களை வர்ணிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஈஸ்வர பக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறதுமெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத்தொடங்கினார், சி தம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று வெகுநாள்கள்தம்சொல்லிவந்தபடி யால்நந்தனுக்குநாளைப்போவாரென்றுநாமதேயமுண்டாயிற்று அதிலும்ஈஸ்வ ரனுடையகுணங்களைச்சொல்லினாலும் சொல்லலாம்பக்தர்களுடையகுண ங்களைச் சொல்லயாவர்க்குந்தெரியாதுதெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோமென் றுமயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்விடுத்து மனங்களித்துப்பரமசிவனை நி னைத்தமையால்துதித்து ஆத்துமா ஆக்ஞபிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங் களினாலே வருத்தத்தையடைந்திருக்கின்றவர்களுக்கு அமிர்த வருஷி த்தபோலே நந்தனுடையபுண்ணியத்தால் அமிர்தத்தைவருஷிக்கத்தொ டங்கினார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தன்-சரித்திர-மானந்தம்-ஆனாலு-மத்தி
யந்தம்-பக்திரச-கெந்தனு-சொல்லச்சொல்ல (நந்தன்)

நந்தன்-சரித்திரம்-வெகுஅத்தனு-சிவனுருக்குத்
சொந்தக்-துலையும்பவ-பந்தம்கேட்டபேர்க்கு (நந்தன்)

வந்து-இலவோட்போலே-சாது-பூமியிலிருக்
காந்து-அரிதஇரு-காது-படைத்தபேர்க்கு (நந்தன்)

ஆடுமனைதிளைப் பாடி அரகராவென்
றாடுகனகசபை நாடிச் சேருவேனென்ற (நந்தன்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ் சோழ மண்டலந்தன்னைச்சூழக்
கொண்டமேற்காநாட்டில் விண்டஆதனூரில்வாழ் (நந்தன்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார்சரித்திரம்
தேனிலும்-பாலிலு மினியது கண்டீர் (திருநா)

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
காத்தமிதுவென்-றனுதினம்பணியும் (திருநா)

மேதினிபுகழுமாதனூர்-விளங்கவந்த-மாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமில்லாதவன்வேதகுருபர-நாதனைப்பணியும் (திருநா)

மனதில்குற்றமில்லாதவன்நிந்தை-வஞ்சனை-பொய்கைசொல்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும்-சிவபதம்குருபதம் (திருநா)

கருத்தனைவரித்திடப் பெருந்திடவாசனும்
சாதிமுறைமைதவறுதவன்-பவ-சாகரத்தின்-முழுகாதவன் (திருநா)

பூதமாயாதிகளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது-வல்லவென்றறிந்திடும் (திருநா)

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகும்
திகழ்ந்தடந்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகடிதாக்கரத்தான்
முகந்துதாவிசருங்கு முளரிமலர்க்கையேற்கும்
அகன்பணைசேர்நாட்டு மேற்காநாட்டாதனூர்.

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகிய உலகமெல்லாம்புகழும்படிக்கீர்த்தி பெற்றிருக்கின்ற அமராபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைத்தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும்,அணியாநிகள்வெள்ளாட்டிகள்வேலை செய்யும் செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்வஞானமதிகவுசாட்சாத் காரம்பெற்றவேதியரோமேற்றூன்றவருணச்சாமங்களாலேசூழப்பட்டு

ருலோகத்திலதிகமென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதனூரென்னுங்கிராமத்துக்கு வெளியில்நஞ்சைநிலங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர்குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கொண்டாடிச்சொல்லுவானேனென்றால் ஸ்காந்தபுராணத்தில்அஞ்சுபேரக கண்டத்திலேசிவபத்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால் உபமன்னியபகவான் மிகவுங்கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார்.

சிந்து.

பழனமருங்கணையும்-புலைப்-பாடியதுகூரைவீடுதனில்-சுரைகோடிபடர்ந்திருக்கும், அதைச்-சுற்றிலும் காய்கள்குலைத்திருக்கும் பாகற்கொடிவட்டமிடப்-பூம்பச்சைப்பிரிதமே விச்சைகொண்டுகோழிகூவும்கூக்குரலும், பாழுங்-கொல்லைகளருகினில் வெள்ளெலும்பும்-நரம்புங்குவித்திருக்கும் நல-வெட்டியிதந்திடுங்குட்டைகளில்- கண்டோ குடியிருக்கும், சிறு-சத்தை கமடம்வளர்த்திருக்கும்-தோலுறுங்கேணிகளில்வெகு-தொல்லைப்படும்வானட-சொல்லதியாப-பரம்போ அடித்திருக்கும், வயற்-பக்கங்களில் மெத்த சொக்கெலும்பும்-கிழித்தோல்நரம்புகளும், அவர்க்- கீழயில்லேசிறுமீனுணகும்-தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு, அவர்- தெங்கினம்பாளைகொக்தா ஜிலுப்பைமணிபணாயில்-ட்டி-இணைக்கல்களில் பூண்டிருக்கும்-சங்கு தொடுகொதழியும்-யாருக்-தாலாட்டுப்பவர்- தாவிடமாய்-மணியோதரித்திருப்பார்-தெரு-வாசற்புறந்தனி லேசிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார்-கைகயைக்-கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன்-மனுவுமாடுகெக்கலிப்பார் பறை-வாத்தியமும்வெகுசேத்தியுடன் இருக்கும்புலைப்பாடி. அதில்-ஈசன் திருவடிநேசமுடன்-தரிக்குமொருபுலையர்- அவர்-சாதிமுன்நமைதவ[illegible]ங்கயநம்-நந்தனாரவர்பெயராம்.

வசனம்.

இவ்விதமாய்க் கடையிருப்பின்வாய்ப்பிலில் வாழ்வார் இப்படியுடன் சிலங்குழற்கேகியொத்தவுணர்வோடுமெந்தராபத்தி லூற்புலமையாண்டதொழிலனுமயத்திலொப்பிய நந்தனாரொருவ ருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில்பரமசிவ பாதாரவிந்தத்தில் மிருந்தஅந்தரங்கம் பொருந்தினவராகியநந்தனார் மிக பத்தி புரிந்திருந்தார் வீச்சுடன் சேற்றில்விழுந்தாலும் பிள்ளைப்பூச்சிமேகல்சேரொட்டாது அத்தன்மைபோல் எந்தனைகாரியமிருக்கினும் முதலியனிக்கும்கர்த்தனாகிய அத்தனைதனை அசுத்தமாகிய சித்தத்தில்வைத்தமும்மைத்தூடித்தபுத்தி பெற்றிருந்தார், மற்றதுமறந்தார்உற்றதுமுணர்

ந்தார். இப்படியெல்லாருமிருந்தும் நல்லருளையில்லையத் போதுமென்னவாகப் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவை.

சிந்து.

இவர்போல நல்லவராயிருக்கத் தொல்லுலகில் - ஆரோ சிவனடியார்.

வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே இவரைப்போலத் திமார்க்கத்திலிருக்கிறவர்களிருந்தால் ஆரிருக்கிறார். ஆர் இருப்பாரென்று இனிச்சொல்லப்போகிற நந்தனைக் கடந்த பாயசிலபத்திமானென்று சொல்லப்படும்.

சிந்து.

அவர் - காருமெத்திரிசில நாரணியில் - கோடிகோடி சென்மங்களோர், முன்னை - குற்றமறச்செய்த தவமே - அவதாரமான துவோசன் - அன்புபுரிய மபேரின்பசுகம் கொள்ளவோ பிறந்தார் திருக்கோயில்களுக்கு சுழக்குவது உடன் செய்யுமப்பணிவிடைகள்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

ஊரில்விடும் பறைத்துடைவை யுணவுரிமையாக்கொண்டு
சார்பில்வருந்தொழில் செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினால்
கூரிலைமுக்குடுமிப்படை யண்ணல்கோயிறொறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி புறவினுக்கும்
போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனம்புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கும் வீணைக்கைய
சேர்வுறுதந்திரியுந் தேவர்பிரானர்ச்சனைக்குக்
கோரோசனையுமிவையளித்துள்ளார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனார் செல்வத்தனங்கள் தேடும்போப்பசுவாமியையுத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படியென்றால்.

தரு - இ - ம - காம்போதி - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர் குதோடைகளுமேடையும்
செறிந்தமலர்க — வாட்டம் - சிறந்தவெனூர்
எந்தப்பிராதுவக்கமி - மேஷக்கோரோசனைமற்
றீர்தொழிந்தார்பண — வாட்டம்
சைவமணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தனைத்
திருவவதார — மாக - வந்தசீர்காழி

புலைசட்சகல் திரு-நீலகாயகியையேத்திப்
பூரித்தார்வெகு — வாச
ஒருபொற்புறழுமதி-ளொங்கிமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா — திசைப்-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிருத்-தோல்சரம்பினைவத்தா
ருலகிற்புகழுவுக்கன் — பெயனை
உமையொருபாகத்தி லுயர்பரமன்றரும
னெருபசுவுக்கன் — ருக-மாடவேடனு
சமைத்துபயிலுமீச்சோழன்றனக்குக்காட்சி
தந்தவாருர்ச்சென்றான் — பா

வசனம்.

பின்னும் நந்தனார் தாம் செய்யுந்தருமமேதென்றால் திருப்புலையாண்படியால்சிவஸ்தலங்களுக்குப் போய் வீதியைச்சுற்றிச்சந்நிதியில்வந்துதடி விழுந்ததுபோல உடல்பணிப்பப்பணித்து புழுதியில் புரண்மயிர்சிலிர்ப்பக்கண்ணீருதிர்ப்பவாய்குளறி உளைதடுமாறி ஒருதரமழுது ஒருதரந்தொழுது எக்காளித்துக்கெக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்துச்சுகமறந்து அகமகிழ்ந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம்பெருகி கண்ணீர் கருதிச் சிவனே சிவனே யென்று வாய்வலிக்கப்பேசினைவலிக்கக்கொட்டி காலவலிக்கக்கூத்தாடி திரும்பவொருமுகூர்த்தஞ்சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல்கையசையாமல்காலெழாமல் வாயசையாமல் ஓசைதெரியாமல் அலையடித்தோய்ந்தகடல்போலநிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்துசனைப்பணிந்துகொண்டுவேதபணிவிடைசெலுத்தக்கோவிலார் கேட்கக் கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குதுவாங்கிக்கொள்ளுமென்-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும் நல்லவிருக்கிக்கட்டும்விசை (வாரிருக்)

பெரிருக்குதுபோதுஞ்சிவந்-பெருமையைக்கொண்டாடித்தினமுஞ்
சிறுமையின்றதில்லைப்பதியில்-சேருதற்குபாயந்தேட (வாரிருக்)

சிறியவனென்சாதியென்று மறியாதவனுமேனும்
சிவபெருமானுக்கடியேன் செய்யும்பணிவிடையிது (வாரிருக்)

சிந்து.

செய்யும்பணிவிடைகள் - தகல் - சின்னமகிழ்ந்து செகிழ்த்திடவே மத்தளம்பேரிகைக்கும் - இசை - வார்கொடுத்துப் புறம்தால் கொடுத்து மற

திருமறவாமலேஇனரும்-கலைவாசம்பெருகுங்கோரோசனையுந்தேவாலய மகள்தோறும்-தந்து-சித்தமுருகியபத்திவெள்ளம், பொங்கோடிக்கருணை என்றும்பேதமறியவொன்றாகக்கண்டார்,சாதியில்கீசனவர்.

வசனம்

இப்படிபக்திசெய்யாநின்ற நந்தனாருடையவரலாறேதென்றால்.

கீர்த்தனம்-குக்கட-ஆதிதாளம்.

ஆதனூர்சேரியொருவேலியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
குலதர்மமொன்றுந்தெரியாதவன் பரிசுத்தானைபத்தன்
சோதிநாதன்கள்சாதியர்க்கும் சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோமென்றார்

நந்தனார்சிவதரிசனஞ்செய்யவேண்டியதற்காக தங்கள்
சாதியாரைக்கூப்பிடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு-சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி

மலமயக்கங்களைப்போக்கிடுவார்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்த (சிவலோக)

சரணங்கள்

அட்டகந்தனைதனிலேதேரும் அகலன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது காலஞ்சலம்போலேயெண்ணி (சிவலோக)
ஆசைகடலில்வீழ்ந்தோ மிளியதிவுக்கவிதைவழிமறந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் பரதவிக்கும்பாவியானோம் (சிவலோக)
மாளிடச்செனமங்கொடுத்தார் தன்னைவருந்தக்கரக்களித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்று தேரடியில்நின்றுக்கொண்டு (சிவலோக)

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகண்மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந்தம்மனிசன் வேண்டுவன்செய்வதற்கே
ஒருப்படுவொருப்பட்டன் காதலார்தனினின்றும்
வருத்தமுறுமங்காதலினால்வந்தவூர்மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

நந்தனாரிப்படிச்சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றுசொல்லிநிச்சயஞ்செய்தநந்தனாருக்கும்பறையர்களுக்கு முண்டானவாக்கு வாதம்

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்-சடங்கிது-வல்லவோ-பறையர்கள்-செய்தால்-பர்வமேயென்றார்

நந்தன்-தேருந்திருநாளு மிருக்குது போவோம் வாரும்வாருமென்றவருந்தியுமையழைத்தார்

அவர்கள்-பொறும் பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏறிபோவோமென்றிவரையுமழைத்தார் சேரியைநீங்கிச் சிலதுபேர்வந்தார்

பதினொருபேர்கள்பண்புடன்வந்தார் நந்தன்மாறிபோல்ஞானமார்க்கம்பேராழிந்து தவமுனிபோலேதானங்கேநின்றார்

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச்சேவிப்போமென்றார் நந்தன்வெறுங்கையோடேபோகலாகாதென்று

வாருடன்தோலும வரிசையாக்கொண்டார் அவர்கள்சேரியிதுவல்லசேரிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குப் பத்திபெருகவே நெத்தியில்நீறிட்டார் அவர்சத்யந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-சாப்புதாளம்

இவர்-சிங்காரமான பள்ளுபாடினார்
அவர்-அங்கங்குளிர்ந்து கொண்டாடினார்
இவர்-கோரோசனைப் பையையெடுத்தார்
அவர்-தாராளமாய்-வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்-சிவமந்திரஞ் சொல்லிச்செபித்தார்
அவர்-தவமிஃதே யென்றுச்சரித்தார்
இவர்-ஆசைப்பெருங்கடல் தாண்டினார்
அவர்-ஓசைப்படாமலே வேண்டினார்
இவர்-அளவில்லாவானந்த மடைந்தார்
அவர்-அளவில்லக்காட்சி பெற்றிருந்தார்
இவர்-திருப்புன்கூரீசனைப் பாடினார்
அவர்-விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்

வசனம்.

இப்படிஎல்லோரும் கூடிச்சிவனை அடிக்கடி வணங்கி அரகராவென்றுரைத்திடுஞ்சத்தம்பரமனேயறிவார் இப்படிநந்தனார்பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்.

கலம்வந்துவீதிவலம் வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசேரும் பலம்வந்ததெங்கள்

குலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்விலக்குப்போச்சு
நலங்கொண்டோமென்று நிலங்கொண்டுநின்றார்

வசனம்.

அந்தஸ்தலத்திலேநந்திமிகவும்பெரிதாயபடியினாலேலிங்கதரிசனஞ் செய்ய நந்திமறைந்திருப்பதால்நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகிறார்.

௩௫-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

ஓராகசதிரிபுராந்தசிவசகரவெங்கள்
அம்பிகையொரு   பாகா   என்றும்
நிரந்தரமாயென்றுனெண்ணிப்போற்ற   விருந்து
நினைப்பவர்க்கருள்   போகா
வெள்விடைமேல்வரும் விமல   நமசிவாய
விளங்கும்வேத   முடிவே   நால்வர்க்குத்
தென்றுறைச்சிவஞானபோதமளிக்க   வந்த
சிறந்தமெய்த்தவ   வடிவே
மானுமழுவுமரகதவளருலைய   மும்
மல்குன்றுர   பாணி   எளி
வேதுமல்காணாத்தரிசனோ தாவுமை   யுட
னெழுந்தருள்விரிக்கு   தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம் மருவுமிடப   தேவர்
மறைந்திருக்கவே   காணேனே முன்னம்
என்னவினைசெய்தேனோகண்பெற்ற   பாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி   யுணவே

சவாயி

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகியநந்தி மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலுஞ்செய்த பாழ்வினைதுணிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

வசனம்

என்றுசொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வழிமறைத்   திருக்குதே-மலைபோலேயொரு
மாடுபடுத்   திருக்குதே

மாவிடப்பாறையணிந்த நதிலவர்த்தமிவன் பாவந்தீரேனோ-உந்தன்
பாதத்திற்சேரேனோ-ஏறேனோ-சிவலோகநாத (ஜதி)

கோட்டியில்நின்று தெரிசித்தாலும்போதும்- கோயில்வரமாட்டேனையா
நாடிவிலகிநில்போதுமங்கேநின்றுகுத்துப்பார்க்கச்சற்றேவிலகாமல் (வ)

வசனம்.

இப்படிநந்தனார் தரிசனைக்காணாமல் அலட்டிமேபோறுகையிலெந்த னார்பீதிரங்கி நந்தியைவிலகச்சொன்னார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்

சீரேறுமிசைபாடித் திருத்தொண்டர்திருவாயி
னேரேறும்விடைவேன்றி மேனிவாத்தார்க்கருணோக்கா
காரேறுமெய்யன்புகூர் கண்ணுதலார்திருமுன்பு
போரேறுதனைவிலக்கவருள் புரிந்தருளிப்புலப்படுத்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துக்கட-ரூபகதாளம்

நந்தனாரும்வராதபத்தன் திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெல்லாம்பிரசித்தக்கன்டு ஒதுங்காயமிருந்ததாகும்நம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அங்குசதோடி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய்-சந்நிதானமறைக்குதாம்மி (சற்)

அநுபல்லவி

சற்றனைப்புரியும்-நம்பிட திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்

சாதியுறைமைபேசுறான்-தன்னைநிகழ்த்துமேகுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன்-கோபங்கொண்டாலதாளமாட்டோம்.

வேதநூலத்தைப்போற்றுறான்-விரும்பிவிரும்பியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே-புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை (சற்)

பத்தியிலகனகண்டவன்-பார்த்துப்பார்த்தழவுகொண்டவன்
சித்தன்றுறையிலிருந்துசெல்வம்-முற்றநுக்துறையுந்தயவுசெய்து (சற்)

வசனம்

இப்படிசாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்

துக்கடா

நந்திதாசவிலகிநின்றார்-நற்சாமியைநந்தன்கண்டார்
இதன்கண்பட்டுவென்றார் அடக்காதவெட்கங்கொண்டார்

கீர்த்தனம்-இக-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்
மூத்திகாணுங்கொடுப்பேன் (மற்ற)
பத்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)
இடுக்கென்றவரைத்தடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)
பசிக்குதென்றுவருகையிலில்லாருவன்
பொசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

வசனம்.

இப்படியேசுவாமிசொல்லும்போதுநந்தனாருக்கலங்கிதூரசிலகிரின் ரூர்க்கதன்சென்னைக்குளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்துகுதித்தார்கெக் களித்தார்கொண்டாடினார் ஆடினார்திருவடியுள்ளைபதித்தார்எங்கும் வெகமாகப்பாவித்தார்.

கடுக்கா

குதித்தார்எக்களித்தார்-உள்ளங்களித்தார்
பண்ணுபடித்தார்-கண்ணீர்-வடித்தார்-பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துதித்தார்-இருதரங்கடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார-நந்தனார்-தரிசனஞ்செய்தாரே

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாய்ச்சந்நிதானங்கண்டுதுடை — தட்டினார்-கைகொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்திபெயருக்குமென்று — கூத்தாடினார்-பண்பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் — தாண்டினார்-மெய்வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை — எண்ணினார்-நாளெண்ணினார்
மட்டில்லாதசந்தோஷங்கொண்டுதான் — பட்டபாடுகளைப்-பேசினார்
சென்மங்கெட்டதென்று — தன்னைபேசினார்
இஷ்டமானதஞ்சேனைக்கணங்களோடுமவர் — கட்டிமுத்தமிட்டுலாவினார்
நெக்குருட்டிபோலவே — தாவினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே நந்தனார்-தெரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி

தெரிசனஞ்செய்தார்தெள்ளமுதசொரிந்து
வரிசைபடன்அவர்வாழிவாழியென்று (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்

குதித்துக்குதித்துக்கைகளைக்கும்பிட்டுப்போட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்துன்பங்கள்தீர (தெரிசனஞ்)
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடியணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப்பரமானந்தங்கொண்டு (தெரிசனஞ்)
அச்சமறந்தவராகிவிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாந்தமாய் (தெரிசனஞ்)

வசனம்

தெரிசனஞ்செய்தபின்பு கொண்டுவந்தபணிவிடைசெலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையுங்குட்டையைக் குளமாய்வெட்டவேணுமென்றுவிசாரமுற்றார்களாம் இதையறிந்து நாளைப்போவாராலேகுளம் வெட்டத்தானேபோகாதென்று தன்பிள்ளையைஆளாகப்போகச்சொன்னார்.

துக்கடா-

மாளாப்பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார்வந்தார்

நாளைப்போவார்-நீயாரப்பா — வென்றார்
பிள்ளையார்-நானின்றாளாப்பாவந்தே — னென்றார்
நாளைப்போவார்-குட்டையைக்குளமாய்வெட்டுவே — னென்றார்
பிள்ளையார்-வெட்டித்தள்ளுவேனைய — மென்றார்
நாளைப்போவார்-அதெட்டிவெட்டி — மென்றார்
பிள்ளையார்-குளம்வெட்டிவெட்டு — மென்றார்
நாளைப்போவார்-அற்பமாய்ப்பதக்குநெல்லைக் — கொடுத்தார்
பிள்ளையார்-அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் — றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்-களித்துக்குளிகற்பமா — யிருந்தார்
பிள்ளையார்-குளத்தைவெட்டிச்சம் — மைத்தார்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார் — கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்

அநுபல்லவி.

சடாமகுடத்தான்-சாம்பவி — யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத்-தாமரையு — மலர
கடாட்சமாகக்குகன்-கணபதியுடன் — மன்ன
காதலாயெவருந்தம்பட்-போதயனுமிக — மென்ன (தடா)

சரணங்கள்

கந்தமுலாவியதாமரைபூத்து — சடிக்க-மிருகத்திடுஞ்சேற்
கெண்டைவாராலுளுவைக்கணமங்குதிக்க

சந்திரமிருக்கப்பறவைகள்மூழ்கியிருந் குழக்
சோமசூரியர்கள் சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபல வேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கீதமும் பஞ்சமில்லாமற் றுய்ய(நடாக)

ஓதிவேளாண்டியானை தூதாகம்பிக நாணை- ஆம்பல்மலர்ந்து

ஓதிமமுங்குருகின் குலமும் எதிர் காண
சேதிமாருவுந்தேவ-தருவிழலும கொழிக்கச்
சுரபிக்கூட்டமையமான்கள்-சூழ்ந்துவந்தங்கே அமிக்க
மாதர்மலர்க்குழலார் மகிழ்ந்து அங்கே நீராட
வல்வினை குருதப்பிட்டோட-வல்லவர்கருதுகொண்டாட-தடா

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை - சந்தனச்சாலை

வாழைமடலாக்கமுருங் கணமாமலர்ச் சோலை
ஆசைபாககம்பிலமுதுநவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்க-ளனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத்-தீர்த்தமாகுமென் றந்தந்

திசைதேவர்களும்புகழ்ந்த-இசை நந்தனார்தஞ் சொந்த(நடாக)

நாளைப்போவர்-தில்லைகண்ணைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருந்கவுமகிழ்ந்தா
பிள்ளையாரிருக்கக்கண் களித்தாறூர்

வசனம்.

இதெல்லாஞ்சிவன் செயலென் றுசந்தேகங்கொண்டு முன்போலவேசேரி வில்லுலம்வந்துதன் னுடன்வந்த பதினெருபேர்களுடன் ஆதனூர்வந்துசேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்

இத்தன்மைபீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ்சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுத்திருத்தில்லைத் திருமன்றுள்சென்றிறைஞ்ச
உய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுமாந்திப்ப

சிந்து

பேணிச்-சாருந்தொழின்முறைபாரும்புகல், திருப்புன்கூர்ச்சென்றா னைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாடிப் பாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டுமென்றுவலுடன் - காணைப்போவேனென்றாராம்.

வசனம்.

நந்தனார்திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகநாதனைத்தரிசனஞ்செய்து ஆதனூர் வந்தசாற்றுதல்லனுறதமுதலான தம்விட்டார் தில்லையமபலத்திருச்சந்

றம்பலமென்றுசொல்லத்தலைப்பட்டார்சேரியிலுள்ளபெரியோர்களைக்கூப்பிட்டார்வணங்கிக்கும்பிட்டுச்சொல்லுவார்.

—※—

கீர்த்தனம்-இ-ம-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேனான்-நாளைச்-சிதம்பரம்போவேனான்

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப்பார் புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

ஒருதரஞ்சொன்ன லுலகங்களுய்ப்பு
மிருவினைப்பயனில்லை யென்றாகுதில்லைச் (சிதம்பரம்)
பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் (சிதம்பரம்)
திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறையனுப்பிறந்த பாவங்கள் துலையச் (சிதம்பரம்)

வசனம்.

நாளைப்போவார்தனக்குத் தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டியதற்காகக் கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

விருத்தம்

காலனுடன் றூமிபடச்சாய்த்திடுவான் செங்கமலக்காலத்தூக்கிக்
கோலமுடனடனமிடுந்திருமன்றுள் நாயகனைக்குற்றந்தீரப்
பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென்று நற்பழங்கள்வைத்து
மேலைக்கோபுரவாசல்கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளே வேண்டுவாரே.

வசனம்

நந்தனார்சேரியிலுள்ளபுலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம் போய்தரிசனம்பண்ணவேணுமென்று ஆசையுற்றுபத்திமார்க்கங்களைச் சொல்லலுற்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம. மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
காற்றசைப்பு மின்னலுக்குமப்	பேனே-நாய்
நாளைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டுகளிப்	பேனே-நான்
நாளைப்போகாமலிருப்	பேனே-இந்த
நாளைவிறுகுதிப	பேனே-நான

காணப்போகாமலிருப் பேனோ-அந்த
கயனூர்க்கும்போடியோனைப் பேனோ-நான்
காணப்போகாமலிருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராமலிருப் பேனோ-நான்
காணப்போகாமலிருப் பேனோ-இந்த
காட்டுவிகழுந்தெம்பமடைப் பேனோ-நான்
காணப்போகாமலிருப் பேனோ-இல்லை
காதலைக்காணாமல்போசிப் பேனோ-நான் (கா)

ஆனந்தக்களிப்பு

காணுமலிருக்கலாகாது பாரும்
கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால் (காணு)

முத்தியளித்திடும் பாதம்-இல்லை
மூவாயிரம்பேர்கள்பூசிக்கும் பாதம்
சத்தியஞானமான பாதம்-வேத
சாஸ்திரங்களாலுந்தேடிய பாதம் (காணு)
காலனைச்சீறிய பாதம்-ஜன
காதிக்குஞ்சனேசெலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்-எங்கள்
மாணிக்கவாசகர்பிடிக்கை பாதம் (காணு)
ஆசையைப்போக்கிய பாதம்-பர
மானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம்-இல்லை
மாகாளிதாழவைத்தாக்கிய பாதம் (காணு)
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-காட்டில
பாம்புபுலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்-இல்லை
கோவிந்தராசர்தெரிசிக்கும் பாதம் (காணு)

வசனம்

நந்தனார்சிவனைக்காணுமல் காலம்வீணுகப்போகலாகாதென்று கூட்டி
வொர்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மொகு-ரூபகதாளம்.

துக்கடா.

எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள்-நீங்கள் (எல்லோரும்)

நல்லோர்பணிந்திடுந்தில்லையம்பல
நாதனைப்பாதம்பணிந்துகொள்வோம் (எல்லோரும்)

கண்ணிகள்.

வாருங்கள்-பரமானந்தமிருக்குதுபாருங்கள்

உடலெடுத்தபின்னேனுமேனுண்டிவீர்
விடமெடுத்துண்டமேனியன்மேல்வர
வடம்பிடித்திடவாருங்கள்தில்லையில்
இடம்பிடித்துநாமெல்லோருமவசரமாம் (வாருங்கள்)
சொல்லடா தில்லைச்சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைசந்நிதிமோவே
தில்லடா இந்தமாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவலோகங்கூடிபுக (வாருங்கள்)
சள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கையை,
தள்ளடாநந்தனார்சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லையம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே (வாருங்கள்)

வசனம்

இப்படிவாருங்களென்றழைக்கப்புலையர் வாராமலிருக்கநந்தனார்நல்ல வார்த்தைசொல்லிப் பறையரை சிவநாமத்தைச்சொல்லச்சொன்னார்.

இருசொல்லலங்காரவாக்குவாதம்

நந்தனார்-தில்லையம்பலமென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்-கள்ளப்பேச்சென்றுமெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார்-சங்கரனென்றுசொல்லச்சொன்னார்
புலையர்-இங்கேவா வென்றுநில்லென்றார்
நந்தனார்-சற்மயமாயிருப்பவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர்-கத்தைதயோடுபாலைபணம்பண்ணென்றார்
நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலமென்றுபிலக்கச்சொன்னார்
புலையர்-வெறுச்சகம்பலமென்றுபிலக்கச்சொன்னார்
நந்தனார்-சேரியில்நல்லகாரியமில்லையென்றார்
புலையர்-சேரியில்நல்லவரிலையென்றார்
நந்தனார்-விட்டகுறை [illegible]
[illegible]

புலையர்-விட்டவிரைமுளையாமல் கட்டபயிர்பயிராமல்
கெட்டுநாறுஸ்கிராமம்கஷ்டமென்றார்
நந்தனார்-உங்கள்புலைத்தன்மையேபோகுமென்றார்
புலையர்-எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார்-தேவாதிதேவனைத்தெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர்-பாவாடைராயனைப்பாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார்-அவனைத்தானுபூசனுக்கன்புசெய்யென்றார்
புலையர்-இலைத்தாரை-கொக்கவர்க்கின்பமேவிதென்றார்
நந்தனார்-இவைமுழுசிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர்-பதலைத்தூற்றிநெல்லைப்போமென்றார்
நந்தனார்-பொன்னுனைசபொன்றனைசவிதிதமேலென்றும்
புலையர்-எங்காருமனூமேலெடுத்ததையுண்டாம்
நந்தனார்-அப்பனேநீஇஷ்டமுடனிருப்போன்தடையேது
புலையர்-கட்டிலோட்டிப்பட்டகடன்கொட்டைநாற்றூல்தீராது
நந்தனார்-பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர்-பேசத்தெரியாதபேயாகிபோவென்றார்
நந்தனார்-அறுதுறாறைவிட்டாலம்பலத்தேகேட்குமென்றார்
புலையர்-உருதாபரிட்டாலுள்ளபடிவினையுமென்றார்
நந்தனார்-சித்தமெல்லாமம்பலத்தேசென்று
புலையர்-புத்தியெல்லாம்பேருயட்டிப்போச்சுதென்றார்
நந்தனார்-குற்றுவைத்திசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர்-கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார்-தாண்டவத்தெய்வமேசகுத்தெய்வமென்றார்
புலையர்-தாண்டிவீரப்பனேதொழுதெய்வமென்றார்
நந்தனார்-இஷ்டப்படிகடைக்குபீசனைத்துதியென்றார்
புலையர்-கஷ்டப்படாமட்டோமகசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார்-கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர்-பெண்பட்டிதெய்வமேபெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார்-கறைத்தைதக்கொடுக்கவர்தருங்குருவென்றார்
புலையர்-குலத்தைக்கெடுக்கவந்தகோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார்-பலைழுக்கசம்கசைதிவேன்பறையாவென்றார்
புலையர்-குலைழுக்கமதியாதகுருடாவென்றார்
நந்தனார்-நாக்கறுப்பேன்நிலைனாகவிதுவீரென்றார்
புலையர்-மூக்கறுப்பான்கதைமொழிகதிரேயென்றார்

வசனம்.

நந்தனார் பெரியோருடைய அநுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச்சொ
ல்லுகிறார்.

தரு.

நந்தனார்-சிவனேதெய்வம்-சிதம்பரமேகயிலாயம்
தவமேபெருமைதான்சம்பிரதாயம்
புலையர்-சேரியேசொர்க்கம்-ஏரியேகைலாயம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்
நந்தனார்-படிப்பதருநூலைப்பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்
புலையர்-பிடிப்பதுகஞ்சி பொசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார்-பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார்-குலசம்பிரதாயம்
புலையர்-ஆழத்திற்குளிப்போம் அருக்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார்-ஆசையைப்போக்கிஐம்புலனைக்கட்டி
மாசற்றவாழ்வுமதசம்பிரதாயம்
புலையர்-பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார்-மெய்யத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
மெய்யத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்
புலையர்-மைகாபிலேகலையம் காலிலேசேறு
மையிலேபொக்கு பறசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிகள் அடையலாமென்று நந்தனார்சொ
ல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாந் தில்லைவி
னோதத்தாண்டவன்கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலமாகத்து-நாதன்
இணையடிதொழுதார்க்கு இனிபிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்களெனச்சொன்னேன்-நீங்கள்
வாய்பாடமீதாடிவருவீரென்றாலிவ

கருகுமணிச்சோலைபோ லாடுமந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேவிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கருப்பியோதும்வாய்
பதறிவார்த்தைகளாபேசிப்பசப்பாதேபோடா.

வசனம்.

நீர்சொன்னபடிகேட்பதில்லையென்கணிச்சயமறியாமல் நீயங்காதே நீ சொன்னபடிகேட்பதில்லை.

ஏசல்.

புலையர்-பாப்பாரதெய்வமது-பக்கமாதுபறையனைக்
காப்பாற்றமாட்டாது-கைவிடுமென்றார்
நந்தனார்-பாப்பாரத்தெருவென்று-பார்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ-கண்ணுதலீசனென்றார்
புலையர்-அடுக்காதவார்த்தையை-ஆண்டபகலோதியே
பிடிக்கிறீர்பிடிவாதம்-போதுமேயென்றார்
நந்தனார்-கடுக்காயைத்தின்பதோ-கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காதகாரணமும்-கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர்-பித்தனென்றுசொல்லுவார்-பெருமலிவெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ-நன்றறிவீரென்றார்
நந்தனார்-பித்தனாயிருந்தாலும்-பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்குமல்ல-மூர்த்தியவரென்றார்
புலையர்-இத்தனைநாளுமிக்கே-யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துகிறீரிதுவென்ன-காரியமோவென்றார்
நந்தனார்-இத்தனைநாள்சென்று-ஈசனடித்தாமரையைப்
பதிசெய்யின்மனதேதும்-பாக்கியமீதென்றார்

அக்கல்.

பாக்கியமீதென்று-பரமசிவபக்தி
மார்க்கங்களெல்லாம்-விசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார்-ஈசமானுசாதி
பிடித்தறியாமல்-புலம்புவாரன்றே

விருத்தம்.

வக்கிணைக்காரநந்தா-வாய்ப்பட்டுப்பேசவேண்டாம்
சக்கரைப்போலேபேசி-சாதித்துக்கொண்டாயன்றே

பற்குலசமயங்களால் பாமனூர்திருநாமத்தான்
சக்கப்படபோமேலிதான் நான் சாதிப்பார்மூத்திகாலே

வசனம்.

புலேயர்களனேகராளபடியால்பலவிதம்பலர்சொல்சொல்லுகிருர்.

ஏசல்-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ரூபகதாளம்.

புலேயர்-ஆண்டிப்பரதேசியாகாவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது வென்ருர்

நந்தனர்-மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சித்து மென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-ஈத்தைப்பிடுங்கியே நடவுகட்டவிரித்து
சோற்றுக்கலேவிடுஞ் சுகமிது வென்ருர்

நந்தனர்-கூந்தவனுர்வந்து கூப்பிடும்வேளேயில்
யாத்திரைப்பொழுதில்லே மன்னுவி னென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-மாருருமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானுலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்ருர்

நந்தனர்-தேனுகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்தை
யானுலுமூங்களுக்கழுகையோ வென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-மூக்குமுளிபைப்பார்த்து மூணாகியேவக்கேரம்
காக்கைபோலலேகம்பாக் கதறுகிறீ ரென்ருர்

நந்தனர்-வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
காக்கிலேஊசியை நாட்டுவே னென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-மடையாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
நடைகாவிரீயென்று சொல்லுவோ மென்ருர்

நந்தனர்-விடையேறும்சீவனே வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணுதலுமே யென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-மறையோர்தம்செரியாத மடையராய்நுழியில்
குறையாதபுலேத்தன்மை கொண்டோமே யென்ருர்

நந்தனர்-பறைபருயப்பிறந்தாலும் பாகதிகேடலாம்
உறுதியோத்திரம்வேண்டும் உடமக்குண்டோ வென்ருர்

வேருெருபுலேயர்-தலேதறிபாடுள தங்கச்சிகொலுந்திவார்
அலகையேயானென்ன மறிவிலே யென்ருர்

நந்தனர்-காமப்புசித்தில்லே நாதனென்றுதீர்க்கத்
திலகம்போலேவிட்டுப் பொட்டுவிடு மென்ருர்

வேறொருபூமியர்-உலகத்திலெய்யாத உருவேத்திச்சேரியைக்
கைவிட்டோபலன் கண்டதோ வென்றார்

நந்தனார்-பகைகாலத்துசொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விளைகாலமிருக்குது-வேடிக்கை யென்றார்

வேறொருபூமியர்-திருப்புன்கூரீசனைச் சேவிக்கவாமென்று
விருப்பமுடனழைத்த வித்தைகா னென்றார்

நந்தனார்-கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரம் இலகிலே யென்றார்

வேறொருபூமியர்-பத்தியில்லாதவன் புலம்புறான்சிவவென்று
கத்திறானுமெல்லை காசிடமோ வென்றார்

நந்தனார்-சித்தமொருதரம் சிவனுடனேயேனவன்
சத்தமிருக்கவொன்றுக் தாழ்விலை யென்றார்

வேறொருபூமியர்-சேரியிலிருந்தாலுஞ் செல்வங்குறைந்திடும்
உனைவிட்டாகிலுமீ ரோதக்குவி மென்றார்

நந்தனார்-வாருக்கெல்லாரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோர்தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொருபூமியர்-பாலாறுபெருகவே பண்ணைவைப்பயிரிட்டு
ஆனைமேலேறுங் கலைபுதீ ரென்றார்

நந்தனார்-பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதத்தைநாள்கண்டு
காலம்பதவிதை நடுவே னென்றார்

வசனம்.

அவர்களிலொருபூமியருரைத்ததைப்போனாந் சிவனைக்கொண்டாடு. நல்லமுறையுடைய தொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணவேண்டாமென்று சொல்லநந்தனார்கேட்டுச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

அரகரவென்றொரு நதிகட்டாவேலைகலமே — விலையும்
பாவக்-தக்கரை — ஆசையும்
சிவசிவவென்றொருதரஞ்சொன்னால் — செம்மைசாபவமார்க்க
புண்ணியகரும்மதுவே — மார்க்க
தில்லையம்பலவீசனைக்கண்டால் — தேவருக்கும்காரோர
அந்த-மூவருக்கும்பொருந் — தவேர
அகிலைக்காதகிதாதிலிசெய்வதுதுன்ப — மாருலயேசச்
செம்மைக்கொருமை — போச்சே

—※—

வசனம்.

நந்தனும் புலையர்களைப்பார்த்து அவர்களுக்குச்சொல்லி நாளைப்போவேனெ ன்றுசொல்ல.

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றாராம் - அங்கே-நாடும்பறையர்களோடிவந்து, அன்னோரிப்போதே-நமக்-காண்டைசொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளா ன்; பார்ப்பாரசாதியுண்டே.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபுலையரைப்பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்.

பல்லவி.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே ஓய்
நானாண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே

அநுபல்லவி

மூன்றுலோகமும்படைத்தளித்திடு
மாண்டவர்க்கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றிலெருமையுருமடாக
பாசமறுத்தவர்க்கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)
தில்லைவெளிக்கெல்லைகண்டேறி
தேறித்தெளிபவர்க்கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)
சீதப்பிறையணிந்தம்பலத்தாடிய
பரம்பரனவர்க்கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

வசனம்

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியர்சொற்கேளாதவரல்ல அப்படி யிருந்தும்பக்தியென்னவேணுமென்று பக்தியின்னெறியைச்சொல்லிக்காட்டினார்

விருத்தம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையர்கேளாமலிருந்ததினால்சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மாவிருந்தார் அந்தச்சேரியில்புலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனால்நந்தனாருக்குப் புத்திசொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலே வெகுநாளாயிருக்கின்றனர்புலையனவயதுமிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுகளுதிர்ந்து தோலுகள்சுருங்கி நரம்புதெரிந்து முதுகுசரிந்து முழுதும்வளைந்து அங்கம் சொரிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச்சொரிந்து செந்நீர்வடிந்து அவ்வுடல்நடுங்கிஇவ்விதமிருக்கும் பெரியகிழவனானவனுப்பக்கோலூணிகூனிகுறுகிக்கோணலாய்நடந்துவந்து அவன்நந்தனாரைப்பார்த்து கட்டியணைந்து தலைநிமிர்ந்துகண்ணீர்சொரிந்து மார்பில்வழிந்துமனங்கனிந்துகாதல்மிகுந்து ஒன்றும்தெரியாதவனென்றுநினைத்துபரிந்துஞாயமறிந்துசொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-௨-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஞாயந்தானோநீர்சொல்லும்-ஐய-நந்தனாரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ (ஞாய)

சரணங்கள்.

சேரியில்லா
செய்துக்கொண்டுவந்த
ஊரிலெங்குமது
கூறுதியாச்சுது
வழக்கம்-நீர்
பழக்கம்-இந்த
முழக்கம்-வெகு
ஒழுக்கம்-இது(ஞா)

சிதம்பரமென்கிற
செப்பிடுங்காரியம்
மதம்பிடித்ததுபோ
மண்டலப்பறையருக்
பேச்சுகளங்கள்
போச்சு-அது
லாச்சு-இந்த
கேச்சு-இது(ஞா)

பறையருக்கேதுதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு
பயல்களுக்கேயுப
பண்ணிவைத்ததெல்லாம்
பூசம்-அதைப்
விஸ்வாசம்-சிறு
தேசம்-நீர்
மோசம்-இது(ஞா)

வசனம்.

சேரியில்பெரியகிழவனானபடியால்ஜாதிவழக்கங்களெல்லாம்அறிந்தவனாதலால்நந்தனாருக்குஇன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்.

சிந்து,

பாப்பாரசாதியுண்டே-என்ன-பாடுபெருமுழக்காமெங்கே-நமக்குத்திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ வென்னமாயமிது-வென்றே தடை

டு

செய்தார்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்று-நாடிக்கொண்டே - அறியாது போலிருந்த.

பெரியகிழவன்சொல்லிய-விருத்தம்.

கழனியைத்தெய்வமெனச்சுற்றி வந்து தலைவணங்கிக்கரங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிரைதெளித்து முளைசொள்ளநீரோடவிட்டு
பழுதறவேநட்டதனைக்களைபிடுங்கி மடையினில்நீர்பாயவிட்டுச்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக்காத்தவராயனை வேண்டுஞ்செய்கைதானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனநமக்குண்டோ-புலைச்
சாதியன்றோவநதநீதியறியாமல்

அநுபல்லவி,

பூமிதெரிசனப்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன மொரு (சுவாமி)

சரணங்கள்,

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும் உழுவதும்
நஞ்சைவயலைசுற்றி வருவதும்வளம்பெற
யாத்திகள்கட்டிவிரை தெளிப்பதும்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவ தன்றியில் (சுவாமி)
சேரியிடையில்குடியிருப்பதும் பதருள்
ளதைத்தூற்றநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊளைவளைந்துதழுக்கடிப்பதும் மதுக்குட
மூண்டுகளித்துநாமுறங்குவ தன்றியில் (சுவாமி)
ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடை செய்வது
மருகில்நின்றுவாய்விடுவதும் கடுவதுந்
தாண்டிநடநதுநெடுங்கோல்பிடிப்பது மளப்பதும்
தனித்துச்சுடலைதினங்காப்பது மன்றியில் (சுவாமி).

விருத்தம்.

சாதியின்முறைமைகாட்டித் தடையிடப்போதுமெனரூர்
வேதமாமுனிவராலும் விளவியுங்கண்டாரில்லை
பேதையாம்புலவருக்குப் பேரின்பகிஷ்டையேதென்
றுதலாலென்செய்வோமென் றம்பலத்தஞ்சுவாமே

வசனம்,

பெரியகிழவனைப்பார்த்துநந்தனார்சொல்லுகிறார்,

கீர்த்தனம்—இ—ம்—இண்டகம்—ஆதிதாளம்,—

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிடிவிந்தச்சென்மசாபல்ய மாமோ
ஜெனனமரணசமுசாரம்பெருகவேசெய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச்சிவனைக்காணுமல்காலக்கழிக்க லாமோ
காலபாசந்தருகில்வாராமல்கண்டுபயந்து போமே
இப்படியேயெப்போதுமிருப்போமென்றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடச்செய்திடுங்கன்மங்களிகழ்ந்துபிரிந்து போமே
பின்னுமுன்னுமறியாசமூடர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
புலையரவரடியிருக்கினுமெய்ததிடம்புண்ணியர்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்றுபரித்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்தவர்க்குப் பலியாதுஅதிலபாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம்.

சேரிப்புலையர் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்தபெரிய கிழவன்நந்தனுக்குச்சொல்லக்கேட்டு ஆச்சரியபட்டு நந்தனார் கிழவனைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்—இ—ம்—தன்யாசம்—ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே கிழவா ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே கிழவா மாயம்விலகிப்போச்சோ
கூனிகுறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கந்தளர்ந்துபோச்சே கிழவா ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே கிழவா சிதம்பரநினைந்தாயோ
மானிடசென்மமடா கிழவா மாண்டால்வருமோடா
அம்பலத்தரசனடா கிழவா ஆனந்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ கிழவா தேடித்தெளியாயோ

வசனம்,

நந்தனார் இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரிய கிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலே போட்டு கட்டியணைத்துக்காதிலே சிவமந்திரமுபதேசித்தார் உபதேசமான வுடனே பெரிய கிழவன் சித்தந்தெளிந்துசிவமாய்நிறைந்துஉற்றதுணர்ந்து ஒருவனுயிருந்து அத்தனடியாரருளினதுவென்றுபத்திமிகுந்துபாவசங்கொண்டுபேசத்தெரியாமற்பேசுவார் நான் இன்றைக்குததான்பெரியகிழவனுனேன் நந்தா எனது பந்தந் தீர்க்கவந்தாய் முத்திதந்தாயென்று சுற்றிவலம்வந்து அடிபணிந்துவிடைபெற்றுக் கண்டேன் களித்தேன் ஆநந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்த்தேன் அமுர்தமுண்டேன் பசிதீர்த்தேன்பிறவிவென்றேன் விடு கின்றேனென்றுபேசிக் கொண்டு பெரிய கிழவன் வருகிறான்

பெரியகிழவனர் நந்தனாராலுபதேசம்பெற்றுவருகின்றார்;

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

பெரியகிழவன்வருகிறான் போரானந்தக்கடலாடி. பெரிய

சரணங்கள்,

பிரவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவனொன்றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்து பெரிய
படிபுகழ்நந்தனார்மகிழ்ந்து பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியபாவங்களிறந்து கூனிக்குறுகிநடந்து பெரிய
நந்தனார்சொன்னதறிந்து நானென்னுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்து பரவெளியாகக்கிளைந்து பெரிய

வசனம்,

புலையர்களெல்லாங்கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச்சிதம்பரப் பித்துத்தெளியபுத்திசொல்லவனுப்பியபெரியகிழவன் நந்தனாரைப்பார்த்துக்கொண்டு அவருடையமகிமையெல்லாம்புலையர்களிடத்திற்சொல்லிக்கொண்டாடுவான்

பெரியகிழக்கா,

திருநாளைப்போவார் இந்தச்சேரிக்குமூருக்கு
மாருக்கும்பெரியவர் திருநாளைப்போவார்
ஒருத்தராகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடவொன்றுண்மைகூறிய திருநாளைப்

அடாதுசெய்தால்படாதுபடுவீர் விடாதுபாவந்தொடாது அவன் பேரெடாதே தூறுபடாதே கையிடபடாதேவெம்பகைவிடாதே அப்பா திடாங்கன் கொப்படாதுபட்டால்விடாதுசலம்படாதவன்பயப்படாதவன்இடங்கொடாதவன் அடங்காதவன் இலைவிடாதவன்மாறுபடாதவன் மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன் விடையவலைப்படான்மாயைக்ககப்படான்சிவனையிடைவிடான் கழுனிசேநடான்கலப்பைக்கைதொடான்நமதுவழிப்படான்பொலிகிடாரிஎல்லைப்பிடாரிவெல்லப்படாதுசொல்லப்படாது கல்லப்படாதுதள்ளப்படாது யாரையும்விடாது தன்பங்கொடாதுவழியைத்தேடாதுஇருவினைபபடாது சென்மங்கொடாதுதெய்வங்கெடாது அவன்கைவிடாது வேறுபடாதுஆசைப்படாமல அருளைக்கொடாது பங்கப்படாததங்கக்கடாரம் பொங்கப்படாதவன் இணைவிடாதபுண்ணிய தடாகஞ்செய்தவன்மடாதிபதி பிடிபடாதசிங்கம் அளவுபடாதமகிமைவிடாதபெரியவன்டா தெரிசனப்படாதசந்நிதி விடாதநந்தியைச்சேத்தேடாஅரணைவிலகடா வென்றசெல்லடா அவனைப்பணியடாதாளையணியடா அழுதழுபோற்றடா கையணித்தேற்றடா மலைத்தூற்றடாமனதைத்தேற்றடாபிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூத்தடாசொன்னேன், திருநாளைப்போவார் இந்தச்சேரிக்குமூருக்கு மாருக்கும் பெரியவர்,

(திரு)

வசனம்,

இப்படிபெரியகிழவன் சொல்லக் கேட்டு நந்தனாலே கெடுக்கப் பட்ட பதினொருபேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரண்டாம் பேராயிருக்கத்தலைபட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச்சேரியைக்கெடுக்கத்தலைப்பட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந்துன்பமடைந்துபுலையர்ஒருவருக்கொருவர்சொல்லித்துயரப்படுகிறார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

நாமென்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம்

சரணங்கள்,

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தின்மையுமில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாடிட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல் எங்கையோ போச்சு நாம்
கண்ணாற்கண்டவ்வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைகருத்திற்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குபூசைபோட் டாரோ
மாரியாத்தாளெங்கேமறைந்திருக்கி றாளோ நாம்
சேரிக்குள்பதினொருபேரோடுங் கெட்டான்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டான்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனும் கட்டான்
உண்மையறியாமல்சிதம்பரந் தொட்டான் நாம்

வசனம்,

சேரியில்துன்பமடைந்த புலையர்களேபார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்குவழக்கம்போலே பூசைபோட்டுபலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம்பிறக்குமென்றுபெரியகிழவனார் சொல்ல புலையர்கள் பூசைபோடுந்தெய்வங்களாவன,

அடுக்கா.

வீரன் இருளன் காட்டேரி வெறியன் நொண்டி சாமுண்டி தூரித்தாண்டி நல்லண்ணன் தொட்டியச்சின்னான் பெத்தண்ணன்மாரிமுனியன் சங்கிலியும் மாடன் கறுப்பன் பாவாடை மூலிகாத்தான்குழியிரிசி மோகினி சத்தகன்னிகையும் சேரிமன்னான் மின்னடியான் சிறுகாட்டுடையான் பனமரத்தான் மாரியாண்டி வழிமறித்தான் மலையன் சாத்தன் பக்கிரியும் எரியுஞ்சிலம்பாயி இடையன் கல்லன் ஊமையோடு விருங்கல்லன் பெத்தாச்சி வீட்டு தெய்வமுதலாயின,

வசனம்,

இதுகளைத்தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட எனக்கோழிஆடுகளுடனேமதுக்குடம் வைத்துப் பள்ளயம் போட்டுபம்பையடிக்கவருந்தச் சன்னதம் வரும்சொன்னேன சேரிக்குநல்லகாலம்பிறக்கு மிதம்பரப்பித்து நந்தனருக்குத்தெளிந்துவிடுமென்றும் பெருக்வாழ்வென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னபோ அப்படியேகிழவன்சொல்லை நம்பிக்கைகொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தலிட்டு பள்ளையம் போட்டு கொம்பு தம்பட்டமுழுங்கி மூப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்,

வருந்திக்கொண்டாடும்-அகவல்,

புலையர்-எல்லைப்பிடாரியேஎதிராசவநதுயெம்
கொல்லையுன்காவலாய்க்கொள்ளடி — யென்றார்
நந்தனர்-சொல்லினுமடங்காது சோதிபர்பரனாகத்
தில்லைநாயகனைத்தேவ — ரறியாரோ
புலையர்-முண்டாசுகட்டிவரும் சொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிப்பூசைகளைக்கொள்ளுவீ — ரென்றார்
நந்தனர்-அண்டங்கள்பதினலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றாக்குமுண்டாகுமியாது — வென்றார்
புலையர்-கச்சைபரிவார்வைத்த கருப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டியென்றெய்வ — மென்றார்
நந்தனர்-பச்சிலைபிடுங்கியேபாதத்திற்சாத்தினல்
இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ — மென்றார்
புலையர்-நேசமறிகோலமும் சிணமுனுசாவலும்
நீயகள்ளுநம்வைத்துத்தெரிசித்து — நின்றார்
நந்தனா-வாயாலேசிவமென்றுவருந்திறலப்போதும்
தாயாரைப்போலவேதழுவிவரு — மென்றார்
புலையர்-பித்துப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச்செய்திடுவீ — ரென்றார்
நந்தனர்-பத்திவெள்ளம்பெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
சுத்தையுபிறுசுஞ்சாதி நாடாது — வென்றார்

வசனம்,

இவ்வகையாகப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும்புலையர்களைப்பார்த்து நந்தனர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

இத்தனைநாட்பரமசிவன்றிருபகிமை யிரவுபகலெடுத்துச் சொன்னேனே, பத்திபுரிபெந்தனுக்கே யருள் புரிந்த வையனபதம பணிவீரெனறேனே அத்தனையுமிழந்திடவேமனவெறுப்பாயெங்களையுபவமானித்தீர், புத்திசொல்வேனெனறவர்கள் முழங்காலிட்டடி கொண்டுபுனைந்திட்டாரே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பத்திசெய்குவீரோ நடேசனை பத்திசெய்குவீரோ,

அநுபல்லவி.

அத்திமுகனைப்பெற்றஉத்தமனைவிட—
நித்தியதேவரெவர்களுமில்லையென்று பத்தி

சரணங்கள்,

சாமமதர்வணமிருக்குஎசுர்வேதமும்
சாற்றும்உபநிஷதமும்தற்பரனரனென்று
ஏமாறுமற்சொல்லிபின்புறுதலையினாறு
எவர்களுமறியவேவிப்புவிதனினின்று பத்தி
ஆகமமிருபத்தெட்டாதபுராணமும்
அயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகளும்
பரமமாகியபிரம்மம்பரமனொருவனென்று
பண்புடனுரைத்திடும்பான்மையதாலின்று பத்தி
கௌதமர்முதலானவிருடிகளனைவரும்
கரியமால்தொழும்பதங்கதியென்றனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியேயேற்றினதாலவர்
புகழும்புண்ணியபதமபொருந்தினரென்பதால் பத்தி
அரியயனிந்திரன்முதலானதேவரும்
அரனடிதனையேஅன்பாய்ப்பூசித்தால்
பரிவுடனவர்செல்வம்பழுதுவராமலே
பாலித்தார்சிவனென்றுபத்தர்சொல்வதினாலே பத்தி
வியாசமுனிவரும்அவரடியார்களும்
விஷ்ணுபரமென்றுவிளம்பினதால்முன்னம
கயாகாசிக்கங்கைக்கரையிற்கையிருந்தும்
கல்லாய்த்தானேயவர்சமைந்ததினாலேயும் பத்தி
தில்லையம்பலத்தினில்திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைத்தினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லலசமசாரக்கடலினில்முழுகாமல்
ஆனந்தக்கூத்துகளாடிக்கொண்டுநீங்கள் பத்தி

விருத்தம்,

இத்தனைநாட்பரமசிவன் றிருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச் சொன்னேன், பத்திபுரியெங்களுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பதம்பணிவீரென்றேன், அத்தனையுமிழந்திடவேமனமெவறப்பாயெந்தனையுமவமானித்தீர்புகதிசொல்வேனென்றவர்கள்முழந்தாளிற்றடிகொண்டிபணிந்திட்டாரே

நந்தனார்மகாபலசாலியானபடியால்புலையர்களைச்சிட்சித்துச்சிவநாமத்தைச்சொல்லச்சொல்லுவார்,

தண்டகம்,

தத்திப்புலிப்போலேதாண்டிக் குதிப்பார்
மூத்தமிடுவதைப்போலேமுகத்தைக் கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டிவளைத்துப் பிடிப்பார்
மணிக்கல்லெடுத்துத்துடைக்குள் ளெறிப்பார்
பல்லார்சுரண்டியேபாம்படித் திருப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர்காயத் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி லுதைப்பார்
சிவபரமென்றுநீர்சேவிப்பீ ரென்றார்

வசனம்.

இப்படிசிட்சித்தபின்பு புலையர்களெல்லோருநந்தனாரடிக்குப்பய ந்துபத்திசெய்யத்தொடங்கினார்,

கடுக்கா:

அரசரசிவசிவ அம்பல வாணா
தில்லையம்பலதேசிக நாத
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல வாணா
கரிபுரிபோர்த்தகருணா கரனே
அனுதினமன்றினுளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும்புண்ணிய மூர்த்தி

வசனம்,

மூடப்புலையர்களுக்குப்புத்திதருவாயென்று அவர்களு மிப்படிச் சொல்லித்தொழுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ அருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

பத்திகள்செய்தாரே பரமசிவ பத்திகள்செய்தாரே

சரணங்கள்,

பத்திகள்செய்தார்நற்றவம்புரிநந்தனார்
சித்தமகிழ்ந்திடவத்தனைபேர்களும் பத்திகள்
எடுப்பான்சிவகதைபடிப்பானதடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்குஅடிப்பானென்றே பத்திகள்
கல்லாதவனிங்கேசெல்லாதவனறி
வில்லாதவன்வெகுபொல்லாதவனென்றே பத்திகள்

வசனம்,

அந்தச்சேரியிலேபுலையர்கள் பத்திசெய்ததால் சேரிசிவலோகம்போலேவிளங்கியது சிலநாளுக்குப்பின்புபுலையர்க ளெல்லாருங்கூடி நந்தனாரைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைச் சொல்லி நாங்களெல்லோரு

ம்நாளொன்றுக்குமூன்றுவிசை சிவனேயென்றுசொல்லுகிறோம் மற்ற வேளையில்எங்கள்பண்ணைத்தொழிலை செய்வோமென்றுகேட்கநந்தனார்ந ல்லது அப்படியேதப்பாமல் செய்யுங்களென்றுநந்தனார் சொல்லச்சேரி பெரியகிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப்போய்வந்த பக்திபுரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றிஅடிபணிந்துசொல்லுவார்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையெனும்பிறவிவினைமுளைவீசாமற்
குடிமாறிப்போவதற்கோர்வகையைக்கேட்டு
கள்ளமனக்குரங்கதனால்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலிருந்த விருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவேராறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றுஞானம்
ஏற்றுவார்மும்மலத்தைத்தூற்றுவாரோ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கப்- பார்த்துப்பிழையுங்கள்

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கசச்சாற்றுக்குருநத்தியை
எத்திற்தொழவேண்டாம்காற்றுப்போகுமுனனே (பார்த்து)

சரணங்கள்.

ஆத்மதிருடெங்கூத்தனிடமாய்ச்
சூத்திரதையிநகஷேத்திரத்துள்காடி (பார்த்து)
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைநநோனநேத்திரத்தாலுற்றுப் (பார்த்து)
மூலக்கனல்தாண்டிமேலக்கினைவநது
பாலைக்குடியிநதனாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)
பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கோலக்கண்களை
மெலுக்குமேல்நாடிகாலக்கலியற (பார்த்து)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனகல்யாணி-அல்லது-சாரங்கா-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தில்லைசிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பரகதி யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி.

நல்லசுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளைச்சிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொருவிருட்சமொன் — றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாமது — செய்யுநதிருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத்தீகொண்டு — சுருக்கு
பேரின்பவாணையைப்பிசகாமல் — செருக்கு (தில்லை)
தேசம்புகழுநதில்லைக்கோயில் — வளாநது
தித்திக்குஞ்சைவபஞ்சாக்ஷரம் — புரிநது
ஆசையுடனேயர்த்தஜாமத்தி — லிருநது
அங்கம்புளகிதமாயடிக்கடி — பணிநது (தில்லை)
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன்றினந — தேடி
வருநதுஞ்செநதாமரைமலரடி — நாடித்
தாயைப்பிரிநதவிளங்கன்றுபோல் — கூடித்
தனித்திருநதுதாளம்போட்டுக்கொண் — டாடி (தில்லை)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கொள்ளிப்பந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நமக்கினிபயமேது-தில்லை-நடராசரிருக்கும்போது

அநுபல்லவி.

மார்க்கண்டேயருக்காகமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேநதும்மாதேவனிருக்க — நமக்கினி

சரணங்கள்,

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்
சின்மயாநநதரூபச்சிவபெருமானிருக்க — நமக்கினி
அரியயனமரரும்ஆலங்கண்டஞ்சமுன்
பரிவுடனவரக்காத்தபரமசிவனிருக்க — நமக்கினி
திரிவிக்கிரமனுப்வரும்திண்மாயன்மமதையை
விரிவுங்காளனுகிவிலக்கும்பரனிருக்க — நமக்கினி
ஆதிசேடனுமானுமலரோனிலக்குமியும்
மாதலாய்த்தவஞ்செயக்களித்தபரனிருக்க — நமக்கினி
இரணியனுல்வெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரட்சித்தசங்கரனருகிருக்க — நமக்கினி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சங்கரனைத்துதித்தாடு-இனி-சனனமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்கரவணிநதிடுபொன்னம்பல — வனை
புநதியில்கினைவாசப்போற்றுவாய் — சிவனை

சரணங்கள்,

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து-போய்ப்
 பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
 பெருவெளிநெஞ்சி லிருத்து சங்கரனே
நீர்மேற்குமிழியிக் காயம்-என்றும்
 நிலையில்லாவாழ்வீது மாயம்
பேரானமாலயன் நேயம்-பெறப்
 பேசுவதே யுபாயம் சங்கரனே
மனிதசனனத்தில் தேடு-நல்ல
 மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத்
 தத்துவத்தாற்கண்டு நாடு சங்கரனே

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியநந்தனாரைநோக்கி அவர்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயிநண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள் - புண்ணாகியவிந்தம்பிறவிப்பிணிக்குமருந்த
 துண்ணாமலிருப்பதுவுண்மையோ நந்தா
நந்தனார் - கண்ணாலேபார்த்திடில்காட்டில்மறைத்திடும்
 மண்ணானபூதங்கள்மாயமே மைந்தா
அவர்கள் - இருப்பதுபொய்யெனறிராததுமெய்யென்றும்
 இருத்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா
நந்தனார் - உருத்தெரியுதுநாமரூபமல்லவோ
 கருத்திலிருத்திக்கொண்டால்காணலா மைந்தா
அவர்கள் - விஸ்தாரமாயிர்தபிண்டமாண்மத்தைக
 யத்திக்கொண்டிருந்துபசர்நதிடும் நந்தா
நந்தனார் - வித்துக்குள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல்
 சத்துக்குள்ளண்டசராசர மைந்தா
அவர்கள் - புத்திக்கொட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
 முத்திபெறும்வழிமொழியுமே நந்தா
நந்தனார் - அதுதனிருக்குமிடமனமயாதிகள்
 பதுதவில்லாப்பரவெளி மைந்தா
அவர்கள் - தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கடந்திடும்
 வஸ்துவைநாமெண்ணும்வகையேது நந்தா
நந்தனார் - சித்திரையெழுந்தபினனினைவுடனேகூடி
 உத்தாரம்பேசியேதுண்மையே மைந்தா
அவர்கள் - பித்தனைவேறொருபேய்ப்பிடித்தாற்போலுஞ்
 சித்தவிகாரங்கள்தெளியுமோ நந்தா

நந்தனார் - பத்திவலைவிரிப்பார்தமிம்மேலையில்
தித்திக்குதித்திடுதாண்டவ — மைந்தா
அவர்கள் - சிலமூள்ளநல்லசேதிசொன்னையுநந்தன
காலுக்குக்கும்பிடக்கண்டோமே — நந்தா
நந்தனார் - பாலுக்குச்சர்க்கரைபலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயனேருவீகொடாதா — மைந்தா
அவர்கள் - தூலசரீரத்தைச்சுமந்தபிள்ளைபூச்சி
போலேயானேமூநந்தனபுண்ணிய — நந்தா
நந்தனார் - பாலதிருநதணைதொழும்பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவருமானந்த — மைந்தா

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓங்காரமெனனுசொல்லுமுரலைப்போட்டு
உறுதியெனுமிருப்புலக்கைகையிலேந்தி
வாங்காரமெனநதட்டுவாகையிட்டு
வடிக்கடியேசண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து
நீங்காதசிவயோகநிஷ்டைகொண்டு
நிர்மலதாயவருஞ்சற்றிவகது
பாங்கானநந்தனிருதாளைப்போற்றிப்
பணிந்திட்டார்திரு[illegible]ரே.

வசனம்.

அவர்களநந்தனாரைவிட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம்வாராமல்சொல்லுவார்.

விருத்தம்;

தில்லையிற்போகவேண்டாம்திரும்பிவந்தாலுமுமைமைச்
சொல்லாதபண்ணைப்பார்ப்பான் சினக்கொண்டபடியாவித்த
எல்லாமிவிருக்கதானே யீசனார்திருநாமத்தைச்
சொல்லியேநாலாம்விட்டிற் சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்டமெழுகதுபோலுருகிப்பத்திவெள்ளம்பெருகிச்சொல்லியபேர்களைகரவாலிங்கனமபண்ணிகண்ணீர்சலம்பெருகச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டவர்திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென்றியம்பவதறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமதுபேய்ச்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிற்கனகசபையினாட்டம்
அருவாதினாயில்தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
திரிதாகியவிந்தமானுடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ

குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழிய குறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதக்குமராதிகளோடாடியசடலமுந்தாங்காதே
சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிகச்செம்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன்தடைசெய்வதுமறியாரே
இரவும்பகலுமொழியாக்கவலையிருப்பதுசுகமோடா
இன்னமபெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்துநீபோடா

வசனம்.

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி:

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரையேறலாம்சிவ   சிந்தனை
அந்தணமுனிவந்திரனமாரும்
வந்துபணியுமரவிந்தபொற்பாதத்தை   சிந்தனை
மாமனைவதைத்தவன்காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன்தாமரைப்பாதத்தை   சிந்தனை
தம்புருவணிந்திடுந்தும்புருநாரத
ரும்பணியும்பொன்னம்பலவாணனை   சிந்தனை
வெம்பியதம்பிக்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியுந்திருவம்பலநாதனை   சிந்தனை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தில்லைத்தலமொன்றுசொல்லதொடங்கினு
வில்லைப்பிறவிபிணியும்பாவமும்

அநுபல்லவி.

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகம்   தில்லை

சரணங்கள்.

ஆகமவேதபுராணங்கள்   சாத்திர
மருந்தவம்புரிவாற்கருளிய   பாத்திர
மாலயமாயிரத்தெட்டினி   னேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய   க்ஷேத்திர-தில்லை
கணத்திலாடுமணிபாதி   சித்தியுஞ்
சாத்திலாருங்கின்னரர்கள்   வெற்றியும்

இணையில்லாத குருசாந்நித்திய பத்தியும்
இசத்திற்றுணைவருஞ்சிவபத முத்தியும் (இல்லை)
பரமார்த்திகமென்று பார்க்கலாம்
பாலிருந்னவசவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்கு முத்தியுமுண் டாங்கலாம் (இல்லை)

வசனம்

நந்தனார்ஞானவுபதேசஞ்சொல்லக் கேட்டுமுன்னே நந்தனாருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய அறவன் தொந்தி-ஆனையேறி-முத்துமாறி-கழனி-காத்தான்- பாச்சலூரான்-ஆண்டி-சேவகன்-சொரியன்-இவறியன-காணியான்- கல்லைச்சுற்றியென் கிறபெரியகிழவிருந்த ஆதிநேபேர் சகுமானந்தமடைந்து அவரவர்கள் கிருப்பையிலிக்குகசகத் தொடங்கினார் பறைப்புலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார்நம்மை காணாமன்றுக்குமுன்றுதாந்த சிவநாமத்தைச்சொல்லச் சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனையடிமைகொண்ட அந்தணனிடத்திற்சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

இரவுபகலடைமசிவனிணையடியே கொருவிருக்குமின்பங்கூறிக், கரைபுரளுவடலைப்போற சிவத்தினிடைக் கருத்துவைக்கக்கண்டெல்லாரு மபரவிவரும்பலையர்களும்பண்புறவே நெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர், அரிய தொருநந்தனவனடிமைபுரியந்தணர்பாலறிக்கைசெய்வார்.

கொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயேநருசெதிகேளும் உங்கள் அடிமைக்காரப்பறையனட்டத்தை யெல்லாம்வரவரக்கெட்டுப்போச்சு-சேரியில்வழக்கமில்லாதபடி பழக்க மிட்டான்குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூச்சுரால போடுவனுக்க மந்தே இப்பாரொருவேளை கொள்ளாத எக்க மடைந்தவன்போல நாக் கைவளைத்துச் சிரிப்பானொருவேளை இல்லைச்சிதம்பரமென்று சொல்லி மதம்பிடித்தேஅழைப்பானொருவேளை எங்களையும் அங்கேவரவென்று சொல்லி கின்னுரங்கொட்டி குதிப்பானொருவேளை திங்குருக்கல கொண்டவன்போலேதையோ கண்டவன்போலகளிப்பானொருவேளை மரம்போலேகையசக்கல் காலசைக்கல்மெய்யசைக்கலும் இருக்கானொ ருவேளை தாளம்போட்டெக்கவிகொட்டியே குடிசைக்குட்புகுந்துபே சானொருவேளை கண்டதெல்லாம்பிரட்டென்று சொல்லுவான் மூட்டுத் தனமமன்னருசாமி போலேகிளப்பி வாய்விட்டலறுங்குரலிட்டே ஐயோசிவனேயென்பான் கீழேபுரண்டழுவான் யாரையுந்தொழு வானே ஆண்டினைது போலே அஞ்சித்துஞ்சித் துடிப்பான்

பற்களைக்கடிப்பானேசிவனென்றுமூன்றுதரங்காங்களுஞ்செப்பவேணு
மல்லாவிடில் வைப்பிலுதைப்பான் கோயிலிற்போவோமென்பானெங்க
ளையும் கும்பிடச்சொல்லி யில்லா வம்புபண்ணுவான் சுற்றிவரச்சொல்
லியடிப்பான் சிவன் பேரைச்சொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடா வெனடா
ன்சொல்லித் தலைக்கு வேணும் இல்லாவிட்டால் சக்குமாந்தடி கொண்
டோங்கி விடுவான் கொம்பேறி மூக்கன் போலே மூஞ்சினிற்குத்துவா
ன்புலிபோலே தத்துவானே இதுவென்ன காரணமோ எங்களுக்கிணைபா
யிருக்குது பாரமல்லவோ கறுப்பண்ணசாமி காமேறுஇருளன் காட்டே
றிவீரனிவன் விட்டேறியோ பாவாடை ராயனோ பத்திரகாளி
யோ வுன்மத்த வீரனோ பூசைகள் போட்டுப் பார்த்தோம் ஒன்றிலும்
போகவில்லை காரிய மாகவில்லையே எங்கள் வள்ளுவரைக் கேட்டோம்
அவர் எடுத்துச் சொன்னதை விடுத்துச் சொன்னார்மயானஉருத்திர
னார் பிடித்து வாட்டு தடா\யிப்படியாட்டு மென்றார். தெளியாதென்று
சொன்னா ஐயேதெளியா தென றுசொனனார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னடபியாரு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனார்-சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி.

சாதிமுறைமையைதெரியாதவனுமக்குத
வாதவனைவொருமாதமாயத்தெரிந்த   சேதி

சரணங்கள்,

ஏரைப்பிடித்துச்சற்றே   யழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே   விழுவானே-எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே   யழுவானே-சிவ
சிதம்பரமென்றே   தொழுவானையே   சேதி

நாத்துமுடியைக்கையி   லெடுப்பானே-அதை
நடத்தெரியாமலே   விழிப்பானே-இதைப்
பாத்திடும்பேர்களைப்   பழிப்பானே-அடே
பாவியெனவெங்களை   யடிப்பானையே   சேதி

உதட்டையசைத்தழுது   முணுப்பானே-அவனை
ஊணுறக்கத்தையுந்   துறப்பானே-நாங்கள்
அதட்டிடப்பேசினு   லடிப்பானே-பொன
னம்பலவாணனைப்   படிப்பானையே   சேதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே-இவனை-அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி,

அடக்கியாளும்பிசகத்துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக்கண்டித்துப்படபடத்து — அடக்கி

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாணனென்றிவன — பேசி
பொழுதுபோக்குவானசாம்பலைப் — பூசி
சனனதுயிகொண்டவனபோலவே — வாசி
சண்டைபிடிக்கவருவானிவன — தோஷி· அடக்கி
பனித்துகையேயொருமந்திரம் — போட்டான
பழமையானபிணிதங்களைக் — கூட்டான
குலத்தைத்கெடுக்கவந்தானிவனொரு — கோட்டான
கோபக்காரனெங்கள்வழிப்பட — மாட்டான அடக்கி
குளத்னதவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் — கொடுத்தான
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப்பயல்களைக் — கெடுத்தான
களக்குந்தயிக்கவேயெங்களை — விடுத்தான
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் — படுத்தான அடக்கி

வசனம்.

சேதிசொல்லவந்தபுலையர்களைப்பார்த்துவேதியர்சொல்லுவார்

விருத்தம்,

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்
பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினன்போடாவென்றேன்
வேலைகுழலிகிசிந வீணனைப்போலேகாணேன்
சிலமாஞ்சிதம்பரத்தைச்சேரவேவிடைகொடேனே,

வசனம்

அந்தணர்சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தோஷங்கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனாரப்போதும் போலே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்,

துக்கடா-ஆதிதாளம்

நந்தனாரும்வந்தார்வெகு
சோந்தமானதங்களையாளக்கான — நந்த

அங்கமுழுதிலும் நீறு பூசியே
ஹரஹர சிவசிவவென்று பேசியே
சங்கையாருந் திருக்கைகள் வீசியே
சாமிசாமியென்று தன்னை யேசியே
தில்லைச்சிதம்பரபள்ளு பாடியே
தெரிசனங் காணோமென்று வாடியே
அல்லலுறுஞ்சிவலோகந் தேடியே
படைபவேலையும் மெத்திக் கோடியே

நந்தனார் நமஸ்கார்

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகம்தெளியாது தாழுமுயிற்கும்
பேதைகுணம்பற்றறநாயப்பேசின்பம் வருவித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரனைத் திருச்சிற்றம்பலத்தைக் கண்டுநீறுன்ன
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால் விண்டுகொடுத்துவிடுமென்றார்.

கீர்த்தனை-இராகம் உசேனி-ரூபகதாளம்.

இல்லையம்பலத்தலைவா
செம்பொனணைவிளங்கும்
உபருஞ்சொக்கும்பல
உள்ளங்குளிரக்குழை
பன்னவாடம்பாடும்
பாம்புபுலிக்கு நிர்த்த
அரிபிரமனெழுத்தறி
ஆக்கதூழுக்காட்டுக
போய்வரும் வள்ளுவனிய
புர்த்தி [illegible]
உருவில்லாகருங்கொள்
வழிபெறுப்பிக்கணைபீ
உருவமாமிசெனிலேய
நாமார்விலாதகாட்டு
போய்வருக உத்தரக்
போர்க்குவேனைகணாரே

திருக்குகாம்-கண்டபேர்க்கு
கருக்குதாம்
தெரியுதாம்-கண்டபேர்க்கு
புரியுதாம்
தேகமாம்-தில்லைக்காட்டில்
மாடுமாம்
தள்ளுமாம்-ஆசையுமது
கொள்ளுமாம்
சாலியாம்-தருமராசன்
சேவியாம்
திருக்குதாம்-ஆலக்காலே
பெருக்குதாம்
வருகுதாம்-நான்மறைக்கு
தருதாம்
தாருமே-பொன்னடித்தாள்
பாருமே (இல்லை)

வசனம்.

சிதம்பரம்போகவேண்டுமென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனை-இராகம் சுருட்டி-ஏகதாளம்.

தாதரிசெடதகசந்தரிசனதசசாதத்திமித்தகிடதகணக்தரி திமிதத்தீம்ததசசத்தரி குக்தரி தகதக [illegible] டதகதோவதத் திணுகிட தகதோகதத் திணுகிடதகதோம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதத்தைக்காணேனோ பிறந்தானந்தம்பூணேனோ.

அனுபல்லவி.

நாடுங்கைதப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனார்குருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்.

பர்சமுறத்துடன் வாசியொடுக்கி
பத்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே யருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)
கொட்டமளிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்டவெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகநோக்கி (ஆடிய)
சேணுஞ்சடைப்புனல் பூமியிற்கொட்ட
சேவித்தநாதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தவட கோனருநூட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனு மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்.

ஆனபடியினால் நான் சிதம்பரம்போக உத்தாரவுதரவேணுமென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையே-எனக்
கொருவருமில்லைபரகதியடைய (உத்தாரந்)
வித்தைகள்கற்றதுமில்லை-யாதொரு
பத்தியிற்சென்றுபரகதியடைய (உத்தாரந்)
குற்றங்களெத்தனைகோடியேன்செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத்தாதரவாக (உத்தாரந்)
பெண்டுபிள்ளையென்றுபேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக்காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)
தில்லைச்சிதம்பரத்தைதரிசித்துவக்குங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையே (உத்தாரந்)

வசனம்.

நந்தனார்சிதம்பரம்போக உத்தாரவுகேட்டதனால் வேதியரடிமையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

விருத்தம்.

படிபுகழ்தில்லைநாதன் பத்திவேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதனாரின் களித்திடுமக்கதனென்று

இதுசிறுமைஞ்சிகாட்டிச் சிவ்விடம்போலேசெந்நக
துடிதுடித்திடவேஞாயஞ் சோவியும்பேசலானே.

கீர்த்தனம்-இ-ம், தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணும்படி.
விட்டையாமநாவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிலகேளீ
வாதையோஅசாஜிழ்நதையோ
காலைமாலையில்லெங்குதெரிசனம்
காட்டுறாய்நீகோட்டுறாய்
கதிசோலுமூர்க்குருவிசருடன்போ
னாருமோவதிவேகமோ
அடிமைமேலேசெய்யுமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனேரிங்கக்குட்டி
யல்லவோவதைசொல்லவோ
காளிபூசையவர்போகும்போதுநீ
கண்டித்தையாகதெண்டித்தையாம
கடமெனஃளாம்வெளிப்படுவதாசவழி
காட்டுகிறெனிதைநாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனுர் சிதம்பரம்போறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ ம், ஸாகஸரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையாநீசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடே (பறையா)

அநுபல்லவி.

அரியாத்தனமினிசொன்னுலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்-பாவி (பறையா)

சரணங்கள்.

சிதம்பரமென்பதை விடு-கொல்லைச்
சேரியிலேவைத்து வடு-காற்றைப்
பதத்திலேபிடுங்கி நடு-கழப்
பண்ணைனுக்கேபலி சொடு-அடா (பறையா)
எப்போதுமொருதடி பிடி-கைபி
செடுத்துக்கொண்டேதழுக் கடி-உள்ளங்

கர்ப்பிணியாம்பள்ளு	பாடி-கால்
கோகாமலேகாடியைக்	குடி-அடா (பறையா)
கள்ளாந்திருசற்குப்	பாரு-உன்
கால்படும்பணியிற்வீற்	றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன்	குரு-நீ
சுகமுடன்வாழ்ந்துகொண்	டிரு-அடா (பறையா)

விருத்தம்.

ஓதியபடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றுந்
துதிபெறமிருளாவென்றுந் தோட்டியச்சின்னுனென்றும்
மதுவொடுசிசிதம்வைத்து வருநதியேவணங்குவாயே.

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனாரைக்கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தைசொல்லுகிறார்-

கீர்த்தனம்-இ-ம்லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தா-ஒருபேச்சிசொல்லுறேன்கே
ளிந்த பங்கு[illegible]
சொந்தபூமியெழுதிக்கொடுத்தநீ
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய். (நந்தா)
பாரு-இந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கழனியைவெட்டிப்பின்னை
சேரு-பொறுப்புள்ளதுறவினையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம். (நந்தா)
வாடா-உன்கூலியைமுழுதுந்தா
வோடா-பண்ணையைப்பறைச்சிகளுடனே
கூட-பழனங்கடோறும்நடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம். (நந்தா)
பாடு-உன்கருப்புதெய்வத்தைத்தக்கொண்டு
டாடு-கள்ளுகள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-கைவிளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான். (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம் போகாதேயென்று கண்டித்துச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம், நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்-சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால்-இகம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லுமுன் ஜாதிக்கடுக்குமோ. (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுகளைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடா முழுமூடா-இழே
தள்ளிவிட்டுஉன்னைத் தகும்படிசெய்வேன் (சிதம்பரம்)
நாத்தைப்பிடுங்கிக்கழனி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே உழவேணும்
பாரத்துப்பரம்படித்து பழுதுவராமலே
பாயுஞ்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ (சிதம்பரம்)
அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
துடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன் (சிதம்பரம்)

வசனம்.

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்துகொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம், கண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முத்திபெறலாமே.

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய் நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்று அம்பலவாண னடிநினைந்தோமும் (பத்தி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிசோரனிடங்காத்தலைது போல
கடுகிவருந்தன்றநுகிக்கிலைகவிழ்த்து போலே
கட்டவனைத்துணியுமிக்காப்பேணைதியோருக் காலே
காவலனார்பக்கமருகில்களிப்பகலைப் போலே
கண்டிருமைகிழகைதசைடமிபரங்குமாலக்க்
கற்பனைபாரிப்பிரபஞ்சத்தொற்பணம்போலொப்புமிருக்கும் (பத்தி)

தாயெடுக்கில்பால்குடிக்குந்தமூலகல்திருஷ் டாந்தம்
சடலம்பொருங்காமல்துயரகருதிது மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவமூத்திலிங்கமாயையுப சாந்தம்
ஆறுமென்முசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம்
காயசுநசனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமதுமாசறவே ரேசகமூகின் (பத்தி

பச்சைமாத்தாணிபோலேபரிந்துமணம் நாடி.
பாலகிருஷ்ணைனபணியும்பொன்னம்பலவாணைக்கொண் டாடி.
இச்சைபொறிங்தைப்புலன்களைந்துகளும் வாடி.
ஏகாசமானபரிபூரணத்தைத் தேடி.
அச்சமறத்திருவிழியிலானந்தநீர்மைபுரள
அரனேதிரிபுரனேகங்காதரனே பராபரனேயென்று (பத்தி

வசனம்.

சேரியில் சிவபத்திபண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடன் நந்தனுமிருந்து பக்திபண்ணும்நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார்பன்னிருவருடைய பத்தி இடைப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரீட்சைபார்த்தார்.

இருச்சொல்லலங்காரம்.

நந்தனார்-சிவதலத்திலென்சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்-அசித்தைதகளைத்தாண்டிநிற்றலேகாட்சி யென்றார்
நந்தனார்-சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்புவீ ரென்றார்
அவர்கள்-தக்கதந்துங்காணுதவைணைக யென்றார்
நந்தனார்-ஆக்கைகாரிறுவெலனை பலறுகு மென்றார்
அவர்கள் காக்கத்திருவேசிவகாமகவிது மென்றார்
நந்தனார்-கற்றதனுலென்னபலன்கண்டா மென்றார்
அவர்கள்-கொற்றடுமைக்காரன்பலனைகொண்டோ ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தெத்திசைபோடத் தொடங்கிறுரே
அவர்கள்-சம்புவித்தைதாமையக்கு ளடங்கிறுரே
நந்தனார்-மனத்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாரதொன்யில்லை யென்றார்
அவர்கள்-கனவருக்கநூண்டாக்குங்காராததொல்லை யென்றார்
நந்தனார்-சாதியிலேயெளியவன்தானறிவேனே வென்றார்
அவர்கள்-ஆதியிலேபேதமில்லைஅறிவீரே யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவர்மூத்திடா ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபத்திகேடா ரென்றார்
நந்தனார்-மதியின்தாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோலப்பருப்பா ரென்றார்
அவர்கள்-அக்கடலிலிளைப்பார்நீகளிப்பா யென்றார்
நந்தனார்-பாப்பாருத்தாரங்கொடுப்பாரோ வென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றுங்கடவுளுக்குக்கைப்பார மென்றார்
நந்தனார்-படித்தாற்போல்காட்டிவிட்டேன்பலமாச்சுதென்று சொன்னார்
அவர்கள்-அடித்தப்பால்போட்டுவிட்டோராலேயாகு மென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயேனீங்கள்வல்லீரோ வென்றார்
அவர்கள்-இங்கேயேனோ நாடில்லையோ வென்றார்
நந்தனார்-எங்குநிறைந்தபூரணங்க ளென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருக்கு இயமனங்க ளென்றார்

வசனம்.

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பாடுவார்.

கீர்த்தனம் இ-ம், செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாடுவாய்மனமே-சிவனைக்கொண்-டாடுவாய் தினமே
இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார
நந்திவிண்ணீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி (பாடுவாய்)
ஆலந்தனையுண்டமாணிக்கத்திரு
நீலகண்டன்கழல்பெறு நெறியுணர்போற்றி (பாடுவாய்)
சீலமாதவர்சித்தந்தனினின்றதிரு
சூலபாணியென்னுஞ்சுயம்புதாள்போற்றி (பாடுவாய்)
மோகமாந்துன்பத்திருட்சூழ்ந்திக்கிடாமல்
ஆகமநான்மறையிடும்நிறைவன்னைப்போற்றி (பாடுவாய்)
பஞ்சாட்சரந்தன்னைப்பத்திபொருந்தேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்யமேலவனைப்போற்றி (பாடுவாய்)

கீர்த்தனம்-இ-ம், தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேநினைமனமே முத்தி பதம்பெறலாகுமனமே

அநுபல்லவி.

சதம்சதமென்னும்பொருள் பதம்பரம்மய மருள்
சமாகடைப்புரிசாமிசிதம்பரவிமலன்திருவருள்கொள்ளாகர. (சிதம்)

சரணங்கள்.

ஒழியாக்கவலைகொண்டுவிழலாய்-ஆனாய்
உண்மையில்லாவிட்டுகிழலாய்

தழைகாதிருக்கதில்லைத்தலமென்னுமேல் வீட்டை
சார்ந்தாலல்லவோநல்லசாயல்யமாம் பாட்டை
சந்ததமும்பெற பக்தருமேயுற
எக்கவினைத்திற சூக்ஷ்மமுற (சிதம்)
தேகமெடுத்ததருணமையறியாய்-மோசத்
தெரிவையர்வலைசிக்கிமூழ்கியாய்
சாகுமட்டுஞ்சமசாரமே வீட்டு
சலியாமலேயுழைத்துச்சண்டாளமாக காட்டு
சம்பாத்தியமதா வம்பாருமிதி
நம்பாதிக்கதி தெம்பாயதிபதி (சிதம்)
உனக்குள்ளேபுணர்வாய்நீமோனம்-உண்மை
ஞானவழிகாட்டுமே ஞானம்
தனக்குச்சிதம்பரஞ்சார்ந்தாலே தனமயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும்சாமியோச்சிய சின்மயம்
சரிவரசிவகுரு வசமயமாய்வரு
மூருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாகிரு (சிதம்)

தொக்கடா.

அர அர அரகராதேவா
சிவகாமிநாதா தில்லையில்வாசா

வசனம்.

நந்தனார் சிலநாளான்பின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போக உத்தாரம் மிகவும்வருந்திக்கேட்கிறார்.

இது அறுசீரடி விருத்தம்.

வேதியரேபெரியவரேநல்லவரேஎன்றனையாள் வென்றோரேமெச்சும்
சாதியரேபலகலையுங்கற்றுணர்ந்த புலவரில்லாத் தலைமைசெய்யும்
போதியரேபத்தியில்லாநான்புலையனெனத்தீயேன் புண்ணியமூர்த்தி
ஆதிருநசிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனனுப்புவீரே.
இராகம்-இம்மநாதகாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தைபொருள்ரம்பாகிலுக்
தெரிசித்துவாவென்றுத்தாரந்தாருமையா

அனுபல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்கண்டால்பிறவிபிணி
இல்லையென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (தில்லை)
அல்லலறுக்குந்திருவம்பலநாயகனை
அல்லும்பகலுமாமோனக்கமபெருகிய (தில்லை)
ஆதிமூலனென்னையடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேபெருகுமின்பதில்தயவுசெய்வு (தில்லை)

கீர்த்தனம்-இ-ம், நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுந்-சிதம்பரத்தைத்-தெரிசிக்கவேணும்

அனுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமூன் மறுசுத்தமாகவே. (தெரிசிக்க)

சரணங்கள்.

பக்தர்பணியுங்கிருக்கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராற்றியெப்போதும (தெரிசிக்க)
வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
காதலோகரங்குவித் தாரவாக (தெரிசிக்க)
சகனைபுலியூரில வாசனைகனகச
பேசனேயென்று நடராசனைப்போற்றி (தெரிசிக்க)
காமனையெரித்தவர் வாமத்திலின்றுமிவ
நாமத்தைச்சொல்லியாத்த சாமத்திலவந்து (தெரிசிக்க)
ஞானம்புகழோனவன் மாலைபணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுந் சிலம்பொற்பாதனைத் (தெரிசிக்க)

வசனம்.

நந்தனூர் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகி
றார்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புத்திசொல்லிக்கேளாத மூடாவுந்தன்
புரட்டெல்லாமறிவேன் போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் பறையர்க்கேது
பாப்பாரதெய்வமது பலிக்காது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
கொள்ளைபறைச்சேரியிலே கூடாதப்பா
சித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து
பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே.

கீர்த்தனம்-இ-ம், ஆசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனமா-சீயதைச்-சிந்திக்கலாமாபறையா

அநுபல்லவி.

சிதம்பர தெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வது நாயம் நீசொல்லுவது மாயம்
சொல்லாதே இங்கே நில்லாதே
சேரிக்குப்போடா நாளைக்குவாடா (சிதம்பர)

சரணங்கள்.

சனகமகாமுனி யோகிகள் தேடிய
கனகசபேசனைக் கண்டறிவாயோ
பேசாதே கை வீசாதே
வீரனைத்தொழுடா ஏழை உழுடா (சிதம்பர)
தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று சேவிக்கலாமா
ஆகாதுவினை போகாது
விரைதெளியன்றோ அறுதலிமகனே (சிதம்பர)

வசனம்.

உழுது சேறுபண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாற்றுபறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலி களைபிடுங்கி காத்திருந்து பதத்திலறுத்து கட்டியடித்து நிறம்பிவைபட்டடையைக் காப்பதுமில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்புதம்பட்டமுழக்கி கோலாகலமாகி நாலுபறையுடனொடுங்கூடி வரப்பைவிட்டு ஊரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லை உனக்கு வேண்டிய வழக்கமுதலாகிய தேசதருமம் நடந்தது எப்போதும் இல்லையப்பாலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரமென்று பித்துபிடித்துத் தாயைவிட்டகுழந்தைபோல் வாயைவிட்டலறி பேய்பிடித்தவன்போல் மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும்பழிக்கக் கீழ்ப்பண்ணையுழுது தத்தப்பித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம் சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தபிரமைவந்தகாரணம் நானறிந்திடச்சொல்லும்

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தமுறையுடை
பந்துவிருப்பதுபோல் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமை தானறிந்தாய்-தில்லைச்
  சபாபதியை நினைந்தாய்
சூதுக்காரப்பறையருடன் கூடிச்
  சும்மாவிருப்பது எம்மாத்திரம்காண் (நந்தா)
குலத்திலில்லாதவொழுக்கம்-நீயதைக்
  கொண்டாடுறவழக்கம்
வெளுத்ததிறுவென்ன எருமைச்சாணியது
  மேனியிலணிவதோ வையகந்தன்னிலே (நந்தா)
திருட்டுப்புறட்டுமறியாய்-பொல்லாத்
  தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி.
  விரட்டிப்பேசுறாய் வெறிமயக்கமோ அடா (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனைப்பார்த்துச் சிதம்பரபிரமை வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்க பின் நந்தனார் வேதியருக்குச்சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனங்கண்டவிடமெல்லாம்போகாமலாணையிட்டு மதித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுகதுபோலென்னுள்ளந்தனதாக வுருக்கிச்சாய்க்கும்
புனல்கொண்டவேணியனைப்புண்ணியனைப்புராந்தகனைப் போற்றிசெய்
யக் கனங்கொண்டதில்லைக்குப்போய்வருவேன் கருணைவழிகாட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியனைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுதல்.

கீர்த்தனம்-௩௰. நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கட்டடங்கவிளையும்பட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (கட்ட)
கெட்டமதியைவிட்டுவிடுகேளடா பண்ணையாளடா (கட்ட)
எட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்ட இடல்பசுமைகொள்ளும் (கட்ட)

விருத்தம்.

கதிரொருமுழமேனீளும் கட்டமுக்கலமேகாணுந்
துதிபெறுநந்தாவுன்கைதொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனாயிருந்து தில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றாரே.

வசனம்.

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால், வேதியரென்னசெய்யப்போறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப்பார்த்துப் புலம்புவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம், தனாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்ப்போனதென்ன நந்தா (பித்தனாய்)

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திக ளெடுத்துப்படித்தும் (பித்தனாய்)

சரணங்கள்.

இத்தயிப்படி செய்தநாரோ
பற்றுதலில்லாமலே பண்ணியபோனாரோ
பத்தியென்றபே ரிட்டநாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலைவிட்டநாரோ (பித்தனாய்)
எத்திசையும்புகழ் பெற்றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம் விளங்கத்தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மதித்தும்
கத்தனென்றபேரிட்டு நானுனக்கிருந்தும் (பித்தனாய்)

வசனம்.

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியனை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச்சொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிக்குவிடமருந்துண்டுதில்லைவனம்பேணிச்சென்று
சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்நிதியில்கோபுரத்தலைமையுந்தி
நித்தியெனமுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரக்கண்டுதானுல்
பித்தமறுதெளிந்துவிடுவேதாந்தமறைசொரியுட்பெரியகோவே.

கீர்த்தனம்-இ-ம், செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்பமன்றுள்ளே

அநுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுன்னுக்குவல்லேவல்லேவக்கேஐயே அடி

சரணங்கள்.

பாம்பும்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடிப்பார்த்துப்பயிரிட்டது - அந்தப்
பாரைத்திருமாலும்வேதனும்பார்த்துக்களித்ததாண்டி.

நாற்பதியென்றெருசீபாட்டியதில்பாதியைத்திறநதுண்டு - இன்னம்
பாதியிருக்குப் பறையாகீயும்போய்ப் பாமென்றுத்தாரந்தாரும் தாரும்

பித்தன்

பத்துத்திசையும் பாவிப்பட்டாங்காலும் பார்த்துப்பிடிபாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சந
தித்திக்குந்தேனே செங்கரும்போகல்ல சித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டிவிழுக்குதுஅங்கே சென்றால்போதுங்கண்டாய்நீருமே

பித்தன் பே

ஊனைச்சொன்றுறுபாவப்பாவங்கொலேபுழுழ்வினைகளுரூட்டிலக்கும்
பேனைக்கொண்டாடிப்புலம்புதிறாரவெருகுபோர்களுக்குமேபிறைப்பு
சாருகனையுதீருமருந்துசாதியைப்பாராது-இன்னம்
தீராதநோய்கள்படைத்தவெல்லைகருத்திருந்திருமைபே (பித்தன்)

கீர்த்தனம்-இ-ம், செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாமல் இருப்பேனோ
ஜென்மத்தைவீணுக்கிக் கொடுப்பேனோ (சிதம்ப)
பக்தியுணரும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் கடலறுமிங்கே (சிதம்ப)
ஆசையுநேசமும் மாலைநமக்கே
பேசவும்பாசமும் பிறமறமிங்கே (சிதம்ப)

வசனம்.

இப்படி நந்தனர்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்ததெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காற்பதுவேலிபூமி நடவுகட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றுப்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லைபுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லே
சேர்ப்பதாலாவதில்லைச் சேரியிற்றொலைந்துபோடா.

வசனம்.

என்றுவேதியன் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனர்வந்து பன்னிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவார்.

இபனை-இ-ம், மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசைசோருந்தோழரேகேளுங்கள்
பெருஞ்செல்வங்களைவிட்டோ நானக்காலமத்து (ஆசை)

ஆயன்மாயன் அன்றடிமுடி காணுத
வேயனழலுருவாய்நின்றநின்மலனல்லால் (ஆசை)
மண்ணைப் விண்ணைய் மற்றுளபொருள்களாதி
எண்ணுமென்னுளெண்ணெய்போலிருக்குமீசனல்லால் (ஆசை)
அருவா யுருவா யண்டபகி ரண்டமெங்கும்
பரமாயுநின்றதேகாந்தப்பராபரத்தையல்லால் (ஆசை)

வசனம்.

என்று நந்தனார்சொல்லிப் பின்னும் ஆநந்தக்கூத்தாடுவார்.

தரு-இ-ம்,தங்கியாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஆனந்தநந்தன்
ஆனந்தக்கூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானுந்துதேவர்முனிவர்ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆநந்த)

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட் பட்டு-அறிவிலைப்போதும்
மானாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னைவர்ந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்றுன் நாடுவரெவ்வேசாந்தி (ஆநந்)
கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்வலைப்பாசன்
கணமுன்வாராதே அஞ்சுமே
தவநில்லையயுணர்ந்து சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனைக்காணுவேனென்று (ஆநந்)
காயபிகவந்து சதமா-அந்நியுற்பவர்
காணபதோவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தலுண்டென்றும்
தாயபதத்தாலங்கத் தாகளற்றிருப்பேனென்றும் (ஆநந்)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டுபேர்களையும் வேலைசெய்யவொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன்கேள்வியுற்று கர்த்தருணாதீதிக் கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனார் வேதியருக்கு இதவுசொல்லுகிறார்.

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

எனக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவனோ தோதகம்

அநுபல்லவி.

காதகராம்மனக்கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்துசாதித்திர்பிழையொன் றில்லை (ஏதுக்)

சரணங்கள்.

நானுனக்குப் பண்டு-சாதனஞ்செய்து
நலமாய்த்தூக்கி அண்டு
தோன்றலேனீசொல்லுஞ்சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம்பத்தியாய் உய்கிறேன் (ஏதுக்)
காசளவு நன்மை-செய்தோரைஒருக்
காலும்மறவாத் தன்மை
தாசனுக்கெட்டபோதாமன்றோமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல்நான்செய்தொண்டு (ஏதுக்)
ஏழைநான் தானே-குதாவாதுய
வதொன்றுமி யேனே
வேழ்மியுடனேயொருமேதிகாவோக ளெங்கே
வழியனுக்கும்உழுகவிறங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏதுக்)

நந்தனார்வருமுதல்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையையுணர்ந்து
வஞ்சனையிலாதவேதியன்றன்
கணக்கிலாத்தனதுபண்ணையாள்வசத்திற்
கைப்பிடியாகவேவந்து
பிணக்கிலாஇவனசொற்படியெலாஞ்செய்வான்
பின்னிடான் அழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்நந்தன்
ஏர்தொழில்மிசைப்புரிந்தனனே.

ருசு-இ-ய்சஹுாஜ-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியாகஆண்டைசொற்படிசெய்தானந்தன்பலருடன்மிகப் (பத்தி)

அநுபல்லவி.

கர்த்தனைச்சித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி-மெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி (பத்தி)

சரணங்கள்.

சீருள்ளதனுர்க்கநஞ்சை புஞ்சைகளை
வித்தமுமோட்டொண்டு பழுது-அறச்
சுத்தமதாகவே உழுது
காலே பொழுது (பத்தி)
கருப்புசெவலைப்புச்சிவப்பு சிறுமுன்னக்
காளைகளைகட்டிப் பூட்டி-போர்
காலுவெட்டிறத்திலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி (பத்தி)
சந்தனக்குப்பன்கடம்ப னிடும்பன
கரியனைவனைதம்பி பெரியன்-சின்னக்
காத்தனைவன்மகன் சொரியன்
குள்ள கரியன (பத்தி)
சிரகச்சம்பாசிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தபணைக்கத்தை கட்டு-கம்பு
சொந்தவைவாயு பிட்டு
பவி பிட்டு (பத்தி)

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஏர்தொழில் புரிந்துக்கொண்டிருந்து நந்தனார் இனிமே மேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும் சேரியில்லாமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர்பால்சென்று தன்வணங்கிக் கரங்குவித்து மனங்குழைந்துக்கண்டித்துச் சிதம்பரம் போக உத்தாரங்கேட்கிறார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்ச்சடலப்பாழுக்கு டொன்பதுவாசற்றேர் பையைப்போகுதி செய்யும், குச்சனிலுமொன்றென்னிச் சண்டாளனானைச் சொல்லவேனும், பஞ்சாக்ஷிரத்தெதுபழுமி செல்காசிபரங்கள் பாதங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதைய அம்பலத்தைக்கண்டு களித்திறைஞ்சவேனே.

தரு-இ-ம், சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடி தொழுவா-னொருவான்றிப்
பிறவிக்கடலினைவிலகிடக்குழுவார்

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலசெல்வங்களுமிருக்குமென்கீவர்
போலவேவிக்கிவைகலிலவீழ்கைமுறையிடத்தினிருத்தருள்செய்திடும் (பொ)

33

வேதமொருநான்குமறியாதபழம்பொருளாகினும்
வேண்டுபதஞ்சலிக்காகவேதில்லைப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசைய மணிகுலுங்கப்பிறையிலகை
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்சுகனமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றதுகுறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதமற்றவர்விடையத்தினிலுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதயத்தினில்நடமாடிய (பொன்

இரவுபகல்கருமங்களிழைக்கும்பொறிகரணங்களதை
இருத்துவசப்படுத்தும்வகையெனக்குத்தெரியாது
பரவிவரும்ராகாதிகள்சரணடைந்திடுமனமேதொடுக்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (பெ

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும்நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுகிறார்.

சுலோகம்,

மென்னப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்குமபிடலாவதென்னபலனேகாட்டேப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளித்துடிக்கிறாய்சிவபதனுசெல்லாதுன்சாதியிலே
என்னுக்கொல்லையில்மாவெர்துதொடராதேகரும்படிச்செல்வ.--.

வசனம்.

இப்படிசொல்லியவேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத்தெரிந்தவித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனார் பின்வேதியர் இருவருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும்
எட்டிக்குப்போட்டியான இருசொல்லலங்காரம்

நந்தனார்-இல்லையைப்பார்க்கவில்லையோ	வென்றார்
வேதியர்-கொல்லையில்முளைகாயில்லையோ	வென்றார்
நந்தனார்-கள்ளக்போறுதுள்ளதுகாணு	மென்றார்
வேதியர்-வெள்ளைமபோறுதுள்ளதுவிளையு	மென்றார்

நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்-பொரிச்சசுறிகொண்டால்தேகம்வெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்-அரகராவென்றால்பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்-பறையனைக்கண்டால்பாவமா மென்றார்
நந்தனார்-வெட்டவெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்-பொட்டவெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனார்-எனக்குஉரியஞானமாரியைமதி யென்றார்
வேதியர்-உனக்குசாதியபறையர்சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனார்-சத்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று ரென்றார்
வேதியர்-கற்றாழையக்கிளியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்-மறையோருக்கெப்போதும்வாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்-பறையருக்கெப்போதும்சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனார்-கொள்ளித்தேளபோலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்-அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்.
நந்தனார்-கடுமையாய்வந்துகவலைப்படுத் துவதேன்
வேதியர்-அடிமையாய்வந்துஅவலப்படுத் துவதேன்
நந்தனார்-இல்லைபோடுன்னைச்சேரேனே வென்றார்
வேதியர்-எல்லைபோடுமுன்னைப்பாரேனே வென்றார்
நந்தனார்-திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்-மறவாதிருப்பறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-தெரியாதேமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்-மரியாதையல்லபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்-ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்றார்
வேதியர்-பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புலையரே யென்றார்
நந்தனார்-ஆடிப்பாடிப்படிப்பே னென்றார்
வேதியர்-தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்-இல்லையிலேகலங்காமல்காடுவே னென்றார்
வேதியர்-கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனார்-இச்சைதகொத்துதவிப்பேனே வென்றார்
வேதியர்-வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்-கெஞ்சிஞல்கெஞ்சமுருகாதோ வென்றார்
வேதியர்-அஞ்சிஞல்பஞ்சம்வருகாதோ வென்றார்

நந்தனார்-சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்-இதம்பெறலாமோகத்தாலேபோது மென்றார்
நந்தனார்-சீக்கிரமாய்ப்போறே னென்றார்
வேதியர்-போக்கிரியாய்ப்போவா யென்றார்
நந்தனார்-அக்கீதஞ்செய்யே னென்றார்
வேதியர்-சொன்னதுதவமே னென்றார்
நந்தனார்-எங்களசாதிக்குள்ளவழி யென்றார்
வேதியர்-உங்களசாதிக்குஇதுவழி யென்றார்
நந்தனார்-உற்றதுஒது மென்றார்
வேதியர்-பெற்றதுபோது மென்றார்
நந்தனார்-பறையனாய்ப்பிறந்ததென்தலையெழுத்தினது வென்றார்
வேதியர்-மறையராய்ப்பிறந்தாக்கள்வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார்-வாய்க்காதவனுக்குவழிசொல்லு வீரோ
வேதியர்-காய்க்காதமரத்தில்கல்லெறி யாரே
நந்தனார்-எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்றார்
வேதியர்-அப்போதுமிப்படிசசெய்சதென் னென்றார்
நந்தனார்-உலகமெல்லாந்தங்கடவுளாய்நிறைந்த தேன்
வேதியர்-பலகலைகற்றும்பறையனாய்ப்பிறந்த தேன்
நந்தனார்-பழுதானசென்மம்படைக்கிறதேனோ வென்றார்
வேதியர்-அழுதாலுங்கன்மமடிக்காதோ வென்றார்
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரங்கட்டுவிடு மென்றார்
வேதியர்-காத்பதுவேலியைகட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார்-அப்பன்கருணையிப்படியோ வென்றார்
வேதியர்-தப்பினேனதுவுமொப்பிலே னென்றார்.

(வசனம்) அப்போதுநந்தனார் மெத்தவும் ஜபனாவணங்கிஉத்தா ரங்கேட்கிறார்,

விருத்தம்.

அல்லிலுங்குழலாளமோகமடைந்துவொருக்காற்றோண்டா
பல்லுழிகாலஞ்செய்தபழவினைத்தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினியடங்கொணுதசசுககடலாட்டிவைகருந
இல்லாயகனைக்கண்டுதெரிசனஞ்செய்வேனென்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கணலி-பொரு-ஆதிதாளம்.

மச்சழிமாதக்கிருவாதிரைகாள வரப்போகுதையே
மனதுப்புண்ணுடபண்ணுமவொருகரம்போய்வா வென்றுசொல்லுமே

கட்டையிருக்கையிலே சிதம்பரம்போயே — காணவேணுமையே
கடைஞனிலுமாசைவிளையுதுன் — காலுக்குருமபிடையே
காலிங்ககமுளைசதுராளமுதலாயுமக் — கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில்காட்டிக்கொடாமல் — காப்பாற்றினமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெலும்பட்ட — வேடியுழைந்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதுமறியில்லேநே — யொன்றுமகாமேனையே
எட்டுப்பிரணம்மறியாதபேதை — யெளியேனையே
இன்னத்தாய்வயிற்றிடையுறுகாம — விட்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுமன்னர்குடிசந்திடும் — வெற்றியேனையே
மேதினியினில்வாயிலுக்கடையேன் — வழிவிட்டேவேணுமையே
தானத்தலங்களொன்றங்காணே — தடியேனையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி — சருமமுணைடையே
அலலுமபகலுங்களாதரவாலே — ஆளாகினேனையே
அன்புடனெகல்லகதிபெறவழியன் — றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்,

நிலையணிகதிடுமவேவெளிப்படச்செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலைகளைசெந்திடவேண்டுக்காதலேக்கண்டிலராயகிலமதனைத்
தங்கமாதிமிஞ்சேடனூர்த்தன்மைகொளுமகத்தனுரை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாய்வெங்கேவனைதெல்லாம்போகவன்

வசனம்.

இப்படிசிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடைய சிவபத்திபரிதாபத்தை ஆண்டேசடனுஇருசொல்லவெவரல்லுகதமிகைமகொண்டமகானுபாவனை தனக்கடிமைக்காரனென்று வேணபடிபேசுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ட-முகாரி-ஆதிதாளம்,

மாடுமேய்க்குமபுலையாஉனக்குமார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோம்நீணடாதேபோடா
ஆடுமேய்க்குமபுலையாஉனக்குஆனிதெரிசனமோ
காடுபிரிக்கும்வார்த்தைகள்ளோநாடாதேபோடா
கண்டுக்கப்பெய்யனமமழைக்கரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசைதிருநாளுணோடேபறையாகேபோடா
பூசையாமெசவேயா ஆண்டவன்பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசலேபோடாதேபோடாதேகூழைமுக்குறவிடலாகாதோ
கங்கையிலாடுவாயோ ஆங்கோணிக்கப்போகிறவையோ
இங்கிதமறிவேனதுக்குகட்டதுநெறப்பாதேபோடா

அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்குமானத்திருக்குதோ
வருசகவார்த்தைகளெனக்குத்தெரியும் வாராதேபோடா

வசனம்.

அடடாநந்தா சபாசுநன்றாயிருக்கின்றது நீசிதம்பரம் போகவேண்டுமென்றுகேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர்பின்னுஞ்சொல்லுகின்றார்,

தரு-இ-ட-மோகனம்- ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அடடாநந்தனேதில்லைக்கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரிய-மிக-வாச்சரியம்

அநுபல்லவி-

அடடாகட்டுக்கதைக ளெனத்துமிக்குதவாது
கடடாவயலைத்தேடி கடவுடவிப்போது (அட)

சரணங்கள்-

ஈனசாதியிற்பிறந் தோனுனக்கவிடத்தி
லென்னவுறவு லுண்டு- அல்லவென்று
போனபோதினுமவா யிரவிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்து கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்தவரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்தபெரு
மானுக்கெய்யனுக்கரு மறுசீறும்சவாதிரு
வாநிலைப்பலன்பெற மாட்டாய்ச்சாற்படியிரு (அட)

வேளாளிகளொருபுறம் வேதியர்களிரத்தும்
மேன்மைகளிருந்த தன்றும்-அர்த்த
தாழ்மையிலாதநிலப் நலம்பொய்குமவதாருக்
தடையில்லையெனப் பொசனும்
தன்மையிதெல்லாந்தன மாத்துறையறைதம்
ஜாதிமிதிகளைப்போசித் தாழ்வினைக்கிடைதான
பன்னிப்பன்னிப்படிக்கேன் பரவாதுகுயேனுகுல
பட்டால்மிகுதியுபபனைபபுனக் தெய்வபதிபோக்வருமோ (அட)

அல்லும்பகலும்சோ றளித்துக்காத்திடுந்தெய்வ
மானவம்பல வாணன்-இக்கிருக்கி
சொல்லைப்படவேவேண்டாமென்றுரைத்திட்டவென்
சொல்மறந்தநீ வீணன்

நில்லுக்கியாவப்பேச் சேதுக்கடாபிடித்
திருக்குமெனதுபிடி இரும்பாதடாபகடி
பல்லையொடித்துவிடு கிறேன்பாரடாதசடி
பஞ்சைநீயாசமர்த்தும் பாரப்போனேடாதடி (அட)

வசனம்.

வேதியர்சொற்களைக்கேட்டநந்தனார் நீங்களென்னைத் தடிபாலடித்தாலும்பிராணனைமுடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும்சிதம்பரத்தில்கடித்தானைக்காணமலிருக்கேனென்றுதடுத்துச்சொல்லவேதியருக்குக்கோபம்பிறந்துசொல்லுவார.

தரு-இ-ம-சுருட்டி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இனியுன்குற்றத்தைப்பொறுப்பேனோ-அறுலவ
வேணுஞ்சம்மதிப் பேனோ

அநுபல்லவி

தனிபாம்வேதசாஸ்திரந் தனைபுணர்க்கநுஞ்சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரமபொய்யல்லவீதி (இனி)

சரணங்கள்,

பலகாலமும்பழமும் பாலூட்டினாலும்பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய் பகாவாருமேவேம்பு
நலம்விட்டப்புறம்போய்நீ தான்செய்யாதடாவீம்பு
கரையிற்கறந்தபாலுக் காவும்போமுலைக்காம்பு (இனி)

இடையிலிருக்குமிந்த இடம்பங்கடப்பஞ்சரி
இவர்களல்லாமலிதோ இருப்போர்களசிறுகரி
கடையிலிருப்போன்மறைா நல்லவனுருக்கெரி
நானுனைசசேர்ப்பெனென்று தம்பாதேபரிகரி (இனி)

வசனம்.

என்றுசொல்லியவேதியருக்கு நந்தனார்யிருக்குந் தாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்லவேதியருக்குக் கோபம்வந்துதிருட்டுவேடங்கொண்டமுரட்டுப்பயலேயென்றுமறுபடியுஞ்சொல்லுகின்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-தனாசரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரமவேண்டாம-நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரமவேண்டாம-நந்தா

அநுபல்லவி.

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே சாதேகிழ்மூடா
முன்னும்பின்னுமறி யாக்குடிகேடா
வரட்டுத்தவளைபோல்வா யாடாதேயடா
வயலைமுழுதிலுஞ்சேர் படுத்திடப்போடா - திருட்

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடுவமபோற்குடி யாரு-இருபயார்களுநன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும
சத்தியமாகக்குண் டைகளைநீகூட்டி
சார்ந்ததற்குவா வாரகீர்ஜூட்டி
சத்தியுள்ளமட் டுக்குமேரோட்டி
தக்கவுன்றன்திற மதுமிகக்காட்டி
மற்றுமற்றனைத் தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் - திருட்

பட்டாக்குனைக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீட்டைத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பகம்பணித்து சேவி-இதைமறந்தால்
போகதுவேனையுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன் சமர்த்தைக்காட்டாதே
சரஸமென்றுகை ணிலைஓட்டாதே
தட்டுவேலைக யிஞ்சிகீட்டாதே
தலைசலப்புக்கஞ்சிரி யோடமாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு விட்டுவிடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு கெட்டுப்போகாதே - திருட்

பாயுருசலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையமெயருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
நோயுங்கடமுதலோ ரட்டி-வராமற்செய்வ
சொன்றலணுப்புவேனே மட்டி
காயமுள்ளபோ தேநீதானட
கர்த்தன்றன்னைக்கா ணப்போவானட
ஏய்த்துவிட்டுப்போ கப்பேர்ருயட
யோத்தநிருவாதிணைக் கணுப்பேனோட
நாயன்நாயன்நாயன் நாயன்சாட்சியாய்
நீயன்நீயன்நீயன் நீயன்உனைவிடேன்றிருப்

இதுவும்வேதியர்சொல்லுகிறார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானிருந்தவிடந்தேடிக்காணுமல்மாதவத்தோர்மதிமயங்கத்
தேனிருந்தசெந்தாளைச்சிந்திப்பார்புந்தியுறத்தெளிந்தாரில்லை
ஊனைருந்தமபுலையாநீசிதம்பரத்தேசென்றலுமுண்டோமுந்தி
தானிருந்தவிடம்விட்டுப்போகாமல்சஞ்சலத்தைத்தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடாவாடா மூடாகேடா என்னைப்போலொத்தபெரியவர்கள
வேகூடத்தேடி அறியப்படாதஜெகதீசனுடைய திவ்வியநாமத்தைநத்
தையுரிஞ்சும்பறையா நீகத்திகருலேக்கலாமா இப்படிகத்திக்குதிக்கலா
மாவித்தையொன்று மறியாதவனிக்கேப்த்தி எண்ணலாமா சத்திமுக்
தி தேடலாமா சுத்தமானபெரியோர்களிடத்தே சத்தம்போடலாமாஇ
க்கேநித்தம்நாடலாமாவியர்த்தமான இந்தசென்மமெடுத்துச்சித்திதே
டலாமா அனேகயுத்திசொல்லலாமா அடா இதுவெல்லாம் விட்டுவிட
டாநாதனைதப்பிநின்றிடடா என்தொழிலேத்தொடடா தோல்கட்டிய த
டியையேடடா யாருக்கிருடாமலிருடாகளத்தில்படடாகாவல்கொடடா
புல்லறுடாமூடடா வழிதெரியாக்குருடா நான்சொல்வதுநேரடா இது
டாஉன்செய்கையென்று கல்லாலெறிந்து தடியாலடித்துவாயால்திட்டி
தேள்போலேகொட்டி இவனொருஆளபோலேநின்றான் அவர்நான்போ
குதேயென்றார்.

வசனம்,

நந்தனார்வேதியனைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றார் நீங்களென்னைய
டிக்கலாம் நானும்அடிபடலாம் தங்களுக்குக்கைநோருமென்றுசொல்
லுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை அடித்ததுபோதுமையே

அடித்தாலுஙகள்கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யுமென்னுடன் வாதோ
படித்ததெல்லாமென்மனதிற் படாதோ
பாவியெனக்கினிமேற்றெரி யாதோ (அடித்)

நல்லவரோயுங்கள்மனதுபிர காரம்
நடக்காமலிருக்கதுமப சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோயுனக்குப காரம்
சுகிர்தசாதியுங்களாலேயிந் நேரம் (அடித்)

வசனம்.

ஐயரைத்தலைவணங்கிச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

இலவுகாத்தகிள்ளை யாச்சே-நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே
பறையன்சொல்லுபழு தாச்சே-நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே
ஏழைச்சொல்லம்பல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே
சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே
விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே-நாதன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே
கண்டத்தைக்கண்டிட லாச்சே நல்ல
காலம்பிறக்காமல் போச்சே

வசனம்

பெரியோர்கள் கோபத்தை எளியேனாகிய அடியேன் தாங்கே னென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்விசனமடையாதடைத்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயேன்தாங்குவேனோவிம் மாத்திரம்பொறுத்தாலோயே

அல்லும்பகலுமனாவறிந்துமேதோ வறியாமல்போனேன்
ஆசைகொண்டேன்திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடாதடித்தாலுமென் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனில்போய்சொல்லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடுமிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரங்காண்தொடலாமோசாதியில் சின்னவனானன்றோ
இன்னமுஞ்சிதம்பரம்போவேனென்று இங்கேவருவேனோ
இம்மட்டும்போதுமையேஉங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

இசை- ஐஞ்சீரடியான்வந்த

விருத்தம்.

சேதிகள்தவர் வேதியன்சினத்தால்
காருகளோர்கறிடுஞ் சோலையினின்றவன்கருத்தை
ஏருலாவியபரமனைநற்றுணைமலரிறக்கி
நீராடியந்தனுமிப்படிச்செய்தான்

வசனம்.

தங்களையருக்குத்தலைவணங்கி பெரியகும்பிடுபோட்டு ஒருசோலையிலிருந்துசமாதிபண்ணுவார் தன்னுடையசரீரத்தை தில்லைவெளியிலேகலந்துகொள்வேனென்று வீரவைராக்கிய பட்டத்துடனேசேரியில்வராமல்தானேயிருந்தார் தன்னுடையதுயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கேயொப்புவித்து சலுகைகொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

வேதியரிப்படிசொல்லவர்துமனம்வேறுமிவினையோவென்று
சாதியிலேபாவமதாமேயன்றோபிறப்பித்தாய்சுவாமியென்னை
சோதனையேசெய்கின்றாஎவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த் தோய்ந்திருக்கும்
ஆதிகுருவலவோநீபார்ப்பானுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவீரோ.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஐயாவுன்னடைக்கலம் பொய்யாகிய தேகமடைக்கலம் (ஐயா)

அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைப்பார்ப்பேனோ
சற்றேயாகிலுங்காண்பேனோசற்றிகொணுதென்செய்வேன் (ஐயா)

விருத்தம்.

தாரில்லாதவிப்பிறவிதனைக்கானெடுத்தீந்தி
தாறுபட்டனந்தீழ்க்குலமாகியிகதுன்பம்
நீறுபட்டிடுமேல்லவோதில்லையினின்றால்
பேறுபெற்றிடுவேனதற்குமொருபிசகோ.

கீர்த்தனம்-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயித்தனைபர்க்கழமையானேன்
செய்யாவினைசெய்தல்லவோ
உள்ளங்களர்ந்துருகிஉய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோலாச்சுதங்குமூழ்தும்
வேலைக்கிடமில்லையோ
பாவியெனக்கேவந்தபார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்குதல்லவோ
கோவில்குளத்தைக்கண்டால்கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக்கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாணதெய்வம்புலையர்க்காகக்
கல்லாச்சமைலாச்சுதே
பொன்னம்பலவாவுன்னைப்போற்றும்பதைகயில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையுநீயென்றுவிபொருளுநீ
உன்சன்னிதிவரச்செய்வாயே

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லாதம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுன்வந்தலென்னகுறையுமோவைதனல்லீதி
க்டேலசெய்பார்ப்பான்கையில்கதிக்கவோவிடுத்தாயென்றும்
படியிசைவிழுந்தாறுடிப்பகருவான்கதறுவானே.

கீர்த்தனை-இ-ம-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி.

செய்யமுபாயமறியேனதிலேயன்
ஆசாசிவுனைதில்லைச்செவனே

பத்துவருடகாலமாகவந்துபார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றொருநல்லசேதிசொல்லக்காணேனையோ

செய்யு

பாவிபுலையனாய்ப்பிறப்பேனோ இந்தப்பாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாவுன்னடிக்கமலங்காணேனையோ

செய்யு

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாக இந்தப்பாடுபடுவேனோ
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுன்னைத் தேடும்வகைகாணேனையோ

செய்யு

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதைநடுகவேணுமென்றார்
கார்ப்பதாருகளைபிடுங்குவதாரென்றுகபித்தப்பேச்சுக்கடியேன்

செய்யு

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்றவனைதப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யடாவிடிற்பறையன் பழிவீண்போகாதுசொன்

செய்யு

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென்தேகநதெரியாது
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன்சொர்னசபைக்குவருவேனோ

செய்யு

விருத்தம்.

கடுவருந்தியும்பணிகலனாகவுங்கந்தைச்
சடிலமேவிடபிறவியுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
கெடுவன்றில்லையுன்னருகினின்றொருமேவங்கைக்
கொடியன்வந்திறைவலன்னகில்லையிற்குறைமையோ.

இதுவுமது.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியும்மதிலும்
கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்குளிரப்
பாவியாகினேன்காயத்தையேதுக்குப்படைத்தே
னாவிதானிருந்தும்பரகதியடைகிலனே.

ஆதிநான்முகதற்றவமபெறுமாமுனிக்காக
நாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
பாதம்போற்றியென்னைசரும்பாவியாக்கந்தன்
ஏதந்திரவேகனவிலுமீசனுமிருந்தார்.

வசனம்.

தில்லைத்தலத்தைக்காணுக ஜென்ம மிருந்தாலென்னபோனாலென்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும்வேளையில் கொஞ்சம்நித்திரைபோலவேகண்டு அந்நித்திரையில் அம்பலத்தேவன்வந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரே-நந்தனார்-கனவினில் கண்டாரே
மனதினிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக் கண்ணிற்காணுமல(கனவி)

நீநடுங்கழனிகள் காணடச்சொன்னேன்
வானமில்லாமலுன் னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி லுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதனும்வந்துரைக்க(கனவி)

கங்குல்பகலாய்க் கனிந்துநின்றருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாசகற்றஅதனு
லிங்கமேவந்தேனென்று ஈசனுமபுகல(கனவி)

விருத்தம்.

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான் பெயர்சொல்லியாற்றுநாளில்-கறைமருவுமிடறகழன் றனதடிமைவெறியகலக்கனவில்வந்துகுறையறவேகழனிகளை நடச்சொன்னேன் முனைக்குவிடை கொடுக்கேனென்ற-மறையோதுமவர்க்குரைத்து நீவிரைந்துவாவென்று மனதுட்சென்றார்.

நந்தனார்கனவில்நடேசமூர்த்திசொன்ன

(வ-ம்) நம்முடையநந்தனாரே உன்னிடகழனிகளைநம்மிடபூதகணங்களாலேநடச்சொன்னோம் வேதியர்க்குக் காட்டினால் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்றுசொல்லி தான் அம்பலத்தேசென்றார்.

நந்தனார்வயலைக்கண்டுசந்தோஷமடைவார

கண்ணிகள்.

களைபெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குதஅதைக் கட்டுகட்டவேதோணுமாம்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியால்
பரமசிவனைப்பணியுநர்தனர் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துஉருவமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடம் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

அய்யரேவாருமென்று அழைத்திடும்நந்தனைத்
துய்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப்புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச்செப்புவாறுரைப்புவானே.

பலவிதஇராகஞ்சேர்ந்த-கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்சொல்லுதல

நந்தாவுனக்கிந்தமதி வந்ததென்னதந்தகாரு
அந்தரங்கஞ்சொந்தமா மிருந்தாமறந்துபோய்
பிச்சையாய்நினைந்தன்றோ அந்தவேளைபுத்தியில்லை (நந்தா)

தோடி

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிப்பேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிக்கோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டிபேசுவேன்
இல்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேதிசமாச்சுதா
சித்தமுந்தெளிந்ததா உற்றதுஉணர்ந்ததா
பக்தியுந்தலைநந்ததா சத்தலும்பறந்ததா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெத்தமெத்த-சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி

இப்படி அப்படி சொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புநலாகநீ மெய்ப்படிநடப்பையா
கள்ளக்குமபிசென்னடா காரியத்தைக்கொள்ளடா
என்னுக்கொல்லைக்காரடா எங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுநும்நம் வெளிகதுடாருகரம்
கைகளைபக்கொணடுசத்தம் கணடுகொண்டிருத்தம்

ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிறந்தாலேதுன்பம்
சாணவயிறனுக்குஅப்பு சாதிமுறைமைவம்பு
ஜகோ-பலேபலே சபாசுகண்டுகொண்டோம்

கேதாரகௌளம்

கூத்தாடிதோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதேது
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம்-அதில்-என்னவீரியம் தள்ளுதள்ளு

புன்னாகவராளி

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகமட்டால்புண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா
அம்பலமானதுஆகாசம் முற்றப்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பத்தியென்றும்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றதிலே அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறப்போமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோமோ

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாமுழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா-இதுநல்லவழியடா நல்லபிள்ளை

மாஞ்சை

கஞ்சிகூழ்குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போதும் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்கிடைக்குதாகறுத்தானேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்தனைக்குதகாதோன் ஒற்றைக
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்க்கிடக்குதாதன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்சுகமாயிரு

புன்னாகவராளி

தின்னுவெட்டிபாக்குதின்று தண்டைவெட்டிபோர்த்தையா
கண்டாணடிகட்டினாயில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்

ஈனமில்லாதவிஞ்சு மானமில்லாதவன்போல
தோணிதுமேத்தேறு கோணிடைதாலுமென்ன

பெண்டாட்டியில்லாச் சமையல்லவோமனங்
கொண்டாட்டம்கொள்ள நதைச்சொல்லவோ

ஆரபி,

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவிட்டுத்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுநதாக்குத்தருவிட்டுப் பார்க்கவேணுநதரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லால்
வேறேயுண்டோ இன்றையே இந்தவூருக்கிதுநல்லவினையே
அப்பப்பாயிதத்திற்கு

அசாவேரி

மூலைக்கால்விளைந்ததானால் சேலைக்குக்காணும்
உள்ளதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையயேநீ வாரிவிடவேணுமிந்தகுப்பையையே

சாவேரி

வாரிகாலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடுங்கும
தேரியையுழுகச்சொல்லு கீரியைகடுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்கப்பேர்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டிருக்குப்பாத்தையா

புன்னாகவராளி

எல்லாமுனதுபொருப் பொல்லாமுனதுக்க
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை இல்லையில்லை
கட்டிவடிக்கட்டனையில் விட்டதாழுனேதிறுதா
பொட்டைத்திலேகுட்டையிலே கட்டதுபலிக்குதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம்(நந்தா)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லும் வேதியனை பண்ணையைப்பார்க்கவாருமென் றுநந்தனார்கூப்பிடுவார்,

விருத்தம.

பண்ணையாவையும்பாருமென்றழைத்திடப்பரிந்து
கண்ணுலாவியவேதியன்களிப்புறநந்தன்
பண்ணுலாவுமபொன்னமபலனைக்கூத்தனைப்பரவி
எண்ணிலாவருங்காதல்கொண்டிருந்தனர்தாமே.

வசனம்.

கேவலமாகியநீசன்சிவகணங்களாலேஒருராத்திரியில்நடவுநட்டு அறப்பறாகரும்வயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந்தோற்றுமல்உலகவாசனையற்றுநின்றார்.

நந்தனார்-அம்பலவாணனைக்கொண்டாடிக்கூத்தாடுவார்

கீர்த்தனம்-கடுக்கா.

நந்தனானந்தபரிதமானான் நந்தனாரும்ஆனந்தமாகினார்
சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுதுபலபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில். (நந்தனார்)

நீசச்சாதியென்றுபேசிப்பேசுமிந்த
தோஷிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமேறாந்தில்லைவாசமாருநட
ராசமூர்த்திக்குதாசனென்றுவரும் (நந்தனார்)

வாரும்வாருமிதைப்பாரும்பாருஞ்சில
ரோவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதிலினையாருமில்லையென்
றாரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்தனார்)

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிசயத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுமகிழ் (நந்தனார்)

வசனம்,

நந்தனாரைப்பார்த்து சிவபத்தர் அபசாரம்பண்ணினோமென்று மிகவுங்குறைந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அநுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல் விமலனையறியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனெனையாளும்(நந்த)

சரணங்கள்

நியாமனத்திறைசேவனுதேதோபேசி புன்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த

சிறியோர்செய்தபிழைபெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகளவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்குளென்ன தான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்துமுழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்களேதுங்கராங் கோணும
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோவந்தயர் சேலும்(நந்த)

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த இந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முற்றிச்சாய்ந்து; அறுவடைக்குத்
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்கிளைத்து உமது
ஆற்றல்தனக்குநிகராவரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்லவருளாலலமே வரும
நாற்றிசையோர்களுங்காடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனமயக்குகிருபை தரும்(நந்த)

குண்டைகளுங்கலப்பைக்கோலுங்காறும் விதையுங்
கொட்டத்தில்ருக்கநீர்செய்திரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லையாண்டவனே யுமக்கு
வடிமையாளாகிவந்துசெய் தாரோ
தொண்டத்தனத்தாலென்றுண்டிக்கும்மைக் கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துளவோர்யாருமேசக் கண்டேன்
தொண்டனுமேலுமக்குத்தோதகங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுகப்படத் துணிவுண்டேன்(நந்த

வசனம்.

என்றுவேதியர்சொல்லிப்பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல்- விருத்தம்.

கறைபடுக்கண்டன்றனைக்கருத்தினிற்பெறவேநோக்கி
குறையறுநந்தனுரைக்குலமதிழ்மேற்றெண்ணி
மறைபுகல்பெருமையாலேவருத்தினேன்கொடியனென்று
இறைபடுவனம்போலத்தியேங்கியேயாற்றுவானே.

கீர்த்தனம்-௩-ம்-புன்னாகவராளி - ரூபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதிலுமெந்தன் சித்தத்தில் நினையாதே-சிவப
த்தனென்றறியாமல் பதிவார்த்தைகள சொன்ன பாவத்தைப்பாராதே

புலையர்கள்பரகதிசேருமெப்படியவர்புண்ணியஞ் செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபேர்களெல்லாங் காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனுலகாமென்றுலகம் மொழியாரோ-அது
நிமைச்சுதினியுந்தன்சென்மசபலமாச்சு தெய்வமுயிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரக்கிடையாதுசந்தேகப்படலாமோனிப்போ
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பரென்று அனுப்பிவிடலாமேன்

வசனம்.

இப்படிமிகவும்வணக்கவொசலாந்தைக்கேட்க நாளைப்போவார்கண விலேசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார் அதற்குநாளைப்போவாரை ப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனைகல்யாணி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
    வரதநாதரென்றாய் — நந்தா

சநகசமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழும்
    சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ — நந்தா

ஆதிமூவருக்கிடையாதபராபரஞ்
    சோதியல்லவோநீசசாதியென்றறிந்தும் — நந்தா

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்
    கொன்றும்பேதமில்லையென்றுதெளிந்தது — நந்தா

வசனம்.

வேதியர்தான்செய்தபிழையெல்லாம்பொறுத்துக்கொள்ளுவீரெ ன்றுசொல்ல நந்தனார்மறுவுத்தரவுகூறல்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்- எதுகுலகாம்போதி

வேதியர்-ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை
    ஏத்துக்கொள்ளாதே — நான்
இனமறியாதவன்றான்பத்திக்காரனென்பதுவும்பொய்யோ

நந்தனார்-பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்
    புண்ணியவானே — நான்
புலையனுக்கடிமையல்லவோ-புத்திசொல்லுமையே

வேதியர்-புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதாலென்னமனமடங்காது போகங்கிடையாது
நந்தனார்-கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யு மையே
கீழ்குலமல்லவோநானிழிங்கடையேன் கீர்த்திபெறுவீரே

வசனம்.

பரமபக்தருமெயகீயேனைக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல்வந்தபடியினாலே என்பிறவிப்பிணிதுலைந்ததென்றுசொல்லுவார்.

அறுசீரடிவிருத்தம்.

எப்பொழுதுபோனதன்றிமறைமுடிவையுளங்கனிய
யறிவினுன்னித்
தப்பொழுதுங்கணப்பொழுதுக்கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தாரன்றோ
சிவக்கொழுந்தினடிமையென்றுபெயரிட்டுவேலையினைச்
செய்ததாக
பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்தாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்
பத்திதானே.

கீர்த்தனம்-ராகம்- ஆனந்தக்களிப்பு

நந்தாதசிவ பக்தன்-உன்னை
நம்பாமலிலோசமாமென்றான் பித்தன்
பூமிக்குள்ளிப்படி சித்தன் -இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குமென்மேலுகு பத்தன் - உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தபேர்களே முத்தன் (நந்தா)

படித்துமென்னவேதங்கள் வேதம் - அதில்
பார்த்ததிலலேயிக்கபகவற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாப்போல போதம்-அது
ஏற்காமல்போச்சுதாஎன்பிடி. வாதம் (நந்தா)

தெவிட்டாதசோகம பானி-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ்சிவன்றிரு மேனி

மகையாகியவொரு கூலி - போலே
பழுத்தேனுனுஞ்சீயாத்தும ஞானி (நந்தா)
பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய்-உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துடாமானந்தங் கொண்டாய்
தவமாணிபோலே நின்றாய் -தில்லை
தாண்டவராயனைக்கண்ணாலே கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்.-

இப்படியேவேதியர்சொல்லும்போது நந்தனார்மனம்கொந்தளைக் காலுக்கி ஐயனைச்சுற்றிவந்துதலைவணங்கி எனக்கு அன்னங்கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனைநாளுங்காப்பாற்றினபெரியவரோ உங்களுக்கடிமைவேலைசெய்யுமென்னை இப்படிப்பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்றுசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாசொல்லு வேனோ-உம
அடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி.

மெய்யாகவேவிந்தமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர்தமையோதாழ் வாகள் (ஐயா)

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம்மாறுதோ காட்டினும
ஆமபுத்திகாரனென்றாலேபால் நுண்டோ
அயயனாருளாயல்லாமலும் வேறுண்டோ (ஐயா)
மேவுங்கிளைத்தண்டுபெருகைத் தாங்குமோ
வீசங்கதிர்முன்னைம்பூச்சி யோங்குமோ
ஆசாமிவிதெல்லாமையன் நன்றாலே
ஆசசுதென்றுவென்னைஆச்சுது என்றாலே (ஐயா)
முன்னமேசெய்தவினையின் வசத்தாலே
மூடப்புலையனாமேனி யதனாலே
இன்னம்பலைதான்ணின்னைமும் ஏண்டா
எத்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க வேண்டா (ஐயா)

வசனம்.

நந்தனார்தனது ஆண்டையாகியவேதியரைப்பார்த்துதங்களுடை

யதிருவாக்கினுல் என்னையுமிப்படிப் புகழலாமாவென்றுமிகவும்வண
க்கமாயச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அமிர்தகல்யாணி

பல்லவி,

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனென் சின்
அன்னைதந்தையொருவரில்லை அடைக்கலமென்னையாளவேணும்-சின்
ஈசமில்லாநெஞ்சமாகிஇறைச்சிதின்றுஉடல்பெருக்க சின்
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு அறிவுமயக்கியாட்டங்கொள்ளும் சின்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலக்கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனும்

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களோதினதாலென்ன
மேலைக்குலம்பனைமாதாலென்னகாரியம்
சாதனையாகவராதொருநாளும்
மண்ணுசைபெண்ணுசைபொன்னுசைபொல்லாது (ஆரு)

பாணன்மதங்களடக்கவேசெய்த-கோ
பாலகிருஷணன்தினந்தொழும்பல
தாணனென்றுதரவாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந்தானவன்சின்னவன் (ஆரு)

வசனம்,

பொன்னம்பலன் சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி சிவபத்தியில்
லாதவன் பார்ப்பானுயிருந்தாலுஞ் சின்னசாதியானபடியினுலே திரு
ப்புன்கூரிலுனக்காகப் பரமசிவன்சன்னிதியைவிலக்கிதெரிசனங்கொ
டுத்துங்குளம்வெட்டினது ஒருநாத்திரிகாலத்திலே நாம்பதுவேலி
லாம்நடராஜமூர்த்தியேவந்து நடவுநட்டதும்பார்க்கும்போது நீயேம
காபுண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேணுமேயல்லாமல் வேறில்லை
பிரிதுவகையிலெனது வார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை ஆகையால்என
னக்குதிருவாகின்றஉபதேசம்பண்ணென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாநீகுருவுபதேசம்நவிலவேணும்காலகடைத்தேறநீ (நந்)
நொந்தானுன்கதிபெறமாட்டேன்
நோவெனுமபிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன்
மந்தாரப்பூவெடுத்தானுன்மலரடிச்சாற்றிவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும்சிதம்பரசபைக்குத்தெரிசித்திடவே (நந்)
வைத்தாக்கருணைகடலுன்மனதிளகிச்சென்றுநீகீர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்களுரிமையுடன்வந்தாதியஞ்செய்ய
பெற்றாநீபெரியவனுக்குன்பெருமைபோனதினிவேறேதுமூடன்
நத்தாமல்மோசமதானேனம்பினகைசொன்னேநற்கதிபெறவே (நந்)

கலிவிருத்தம்.

வேதமோடறஞ்செய்திடுநூற்களைவிதித்தும்
ஆதனுதினேனடியவர்க்கஞ்சினமடையப்
பாதம்புரிச்சேசென்றுநந்தனைப்பரவி
ஏதந்தீரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்.

வ-ம்) இப்படிச்சொல்லியவேதியர்வார்த்தைதனைத்தள்ளப்படாமையாச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கிநெருமேலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறப்போகச்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தக்கடினம்-உனக்கடிமை- ஐயேமெத்தக்கடினம்

அநுபல்லவி.

பொய்யாதபொன்னம்பலத்தையாயிருக்குமிடம்
கையாதமனிதர்க்குஉய்யாதுகண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்.

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுசிலகுருசிதம்பரம்
மேலைவைத்தஆசைபாலேகாலனைற்றுப்போலவென்று
சாத்திரம்-நல்ல-க்ஷேத்திரம்-ப்பாத்திரம்-ஞான நேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலேமூலக்கனலில்விசிபேசுமன்றவரைப்
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடமாசறக்குன்றவிளையவிட்
டாட்டுமே-மன-ஓட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே-இந்த
மானுமிமானம்விட்டுத்தானுகிவின்றவர்க்குச்

சேரைபதிபோலேஞானதிபதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபோதுமே-அங்கே
சங்கையறவேநின்றுபொங்கிவரும்பாலுண்டு
அங்கமிளைப்பாறிசுகொண்டுதங்கபொம்மைபோலவே
நிலவுமே,ஏதுஞ்சொல்லுமேஞானஞ்சொல்லுமேயாதும்வெல்லுமே
அட்டாங்கம்பண்ணினாலும்கெட்டாங்கம்பண்ணியது
கிட்டாதுகிட்டவரவொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூளைதேயுமே-அதுவோயுமே-உள்ளேதோயுமே-வேத
மந்திரத்திலேபாடுமந்திரத்திலேபோக்கும்
தந்திரத்திலேயுமில்லைஅந்தரத்திலேபவ
தானமே-அதுதானமே-மலினமே-பேசாமோனமே-அந்த
மூப்பாழுந்தாண்டிவந்துஅப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாதுஅப்பாதிருநடன
மாடுவார்-தாளம்போடுவார்-அன்பர்கூடுவார்-இசைபாடுவார்-இந்த
கண்டாருக்கிடையாதுவிண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
யண்டாண்டகோடியெல்லாமொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
மல்லவோ-அதைச்சொல்லவோ-பறையன்சொல்லவோ-அங்கே
செல்லவோ-நேரமாகுதல்லவோ

கலிவிருத்தம்-

வானமேவியவும்பர்வாழ்த்தியமறையைக்
கானமேசெய்யும்வேதியரேயுமக்கடிமை
ஈனமாயிழிகுலத்தினிலெய்தியநந்தன்
ஞானவாரிகொண்டேயவருளநந்தனோர்த்தார்

வசனம்.

இப்படிநந்தனார்சொல்லவேதியர்கேட்டு திவ்வியஞானமடைந்து நந்தனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா (சித)
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனேயினிமேல் (சித)
ஜகத்திசையிலுமுமகிமைசொலப் போமோ
பத்திபெறுதலென்றபழையபெரியவர் (சித)

சித்ரமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது பொய்யிதுவல்லவே (சிதம்)

(வ-ம்) இப்படிச்சொல்லிய வேதியரைச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒடுக்கவணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வாதம்பண்ணச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஓடியிரண்டுவார்த்தை- துக்கடா,

நந்தனார்	வேதியர்
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசபலமாமோசொல்லுமே	ஆகும்
பதப்பெறுந்தகநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலதெய்வநாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனோவையரே	அடைவீர்

(வ-ம்) வேதியர்நந்தனருக் காசீர்வாதம்பண்ணியனுப்பியபின் புநந்தனருடைய குணாதிசயங்களைக்கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர்கள்மனமிடியப்பேசினதுண்டபாதமனந்தக்கொடி - படுநரகில்வீழ்வாரென்றெனவுரைக்கும்பாவமதுபலித்தென்று- துடிதுடித்துதொடைநடுக்கிநீர்வடித்துசிதம்பரத்தேதுதிகள்செய்து-படிபுகழுந்திருத்தொண்டர்குணமெல்லா முலகறியப் பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாத்திரக்குப்பையெல்லாந்தள்ளினேனென்பதுபோலே
காத்திரஞ்சுத்தமாச்சுகனிந்திடுமுள்ளம்பத்தி
மாத்திரமிருந்தாற்போதுமற்றொன்றுமில்லைசைவ
க்ஷேத்திரமுழுதுஞ்சுற்றிச்சேருவேன்தில்லையென்றார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநேரமும்சற்குணசிந்தித்தா
னந்தனுமிருந்தனானந்தனார் (எந்த)

பந்தத்திரவேயிற்கருவாகி
வந்துதோவராத்தந்தும்பாசிவனென்று (எந்த)

(வ-ம்) விட்டுதோ இந்தவிட்டுக்கவலைகள் பட்டுதோபவசாகரச்சேரழிந்திட்டுதோ முத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோ வென்றவத்தித்தொழுகவர்எந்நேரமும் வேதியரிப்படியேசிவபத்திபண்ணிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார் அப்படியிருக்கநந்தனார் ஆதனூரைவிட்டுச் சிதம்பரம்வருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி- ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகிறார்ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடந்தாண்டிப்பால்வருகையிலே
தொண்டரக்கம்பரவசமாய்-எங்கும்-பொங்கிச்சிவமயமாய்

அந்தச்சருணைவிருந்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
யனல்கொண்டுதிணைத்தாரே-சஞ்சித-விதையென்றுவறுத்தாரே(ந)

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு
கிளர்ப்பிமண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-அமுர்தமுண்டார்கிளையார்(ந)

அநாதிமாயசத்திதமித்த
நாமரூபாதிபிரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்தநுரையென்பார்(ந)

சைவத்தலங்களிற்றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுமேனென்றாண்டவரயன்
சதுர்மறைநம்கட்டிலேயோ-மிக்க-ஷண்மதகமேசட்டிலேயோ (நந்)

எப்போதும்நடராசமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுவார்க்கிடுநரையோ
நித்தியபதிநிகரோ-திருப்பியம்பலந்தவர்காண்கிலரோ (நந்)

ஈசன்கருணைமேலசபிலாதலை
னைர்தனைமேலதங்கற்றால
மெட்டபெருக்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு(நந்)

ஆசனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடகமாடுவரோ
வருந்தவம்புரிந்தேனே-கனவில்-வருந்தியுமிருந்தேனே (நந்)

அரகரசாம்பசதாசிவனைப்பொன்
னம்பலநாதனடியர்தேசிகனை
ஐயேபுன்னடிமை-மனது-நைந்தேனுன்னடிமை (நந்

செழித்தவியனுலகெட்டிச்சிகரங்க
ளோங்குந்தெரியுதகனவே
இல்லைதலமென்பார்-அன்புடன்-சொல்லப்பலமென்பார், (நந்)

குதிப்பாரொருதரம்-விப்பார்கண்ணீ
ருகுப்பாரானந்தலாகிரியால்
கொண்டாடனடிப்பாரோ-குரவை-நன்றாய்ப்படிப்பாரோ (நந்)

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடித்திருவடிபணிவேனே
பரகதியடைவேனே-பூமியில்-மறுபடிவருவேனே (நந்)

வசனம்

நந்தனார் ஆசனூரைவிட்டு கொள்ளிடத்தருகில் வரும்போது சொல்லுகிறது

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்,

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி,

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர் வெள்ளக்கரைபுரள (கொ)

சரணங்கள்

ஓடத்தின்மேலேறி - நந்தன்
ஒக்கமகிழ்ச்சிமீறி
நாடியவரும்நல்ல நடனக்கூத்தாடியே
நணியுடன்கதிபெறலாமென் றுறுதிகொண்டு (கொ)

அக்கரைபோனானே - நந்தன்
ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்காண
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவ தியானஞ்செய்துகொண்டு (கொ)

திருவாதிரைத்திருநாள் - செய்யுந்
தினமல்லவோ யிந்நாள்
திருநடராசமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்காண
சித்தங்களிப்பேறு மென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டிவரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகப்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

நாடங்கள்மூன்றுந் தணித்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாகுஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)

விண்ணளாந்துமே லோங்கியேகண்டு
கண்ணுளார்க்கெல்லாங் காட்சியளித்திடும் (கோபுர)

அல்லும்பகலு மமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன் திருமுகமகிழ்த்திடும் (கோபுர)

வசனம்

தில்லைத்தலமிப்படியிருக்குமென்றுசொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மாங்குயில்கூவிய சோலைகளும்வாபிட்சகூபதடாகங்களுந்
ஆகாசகிர்மண்டல மெத்தையுஞ் சொர்ணசபேசன் சமரமும்
நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சிலமுறுந்திருவீதிகளுந்தில்லை வேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்களித்திருந்தேன் என் கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
பண்டைப்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதிவாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலந்தானெடுத்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென்றொருநாஞ்சொல்லிஆளமுந்தாலாகாதோ

அப்பாவுன்சரணம் தில்லைச் சபேசயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநடனம்புரியு மொளியேயுன்சரணம்

வசனம்.

கோபுரதெரிசனமேயென்கிறகீர்த்தனமுதற்கொண்டு சிதம்பரவிலாசமென்றுபெயர்

சிந்து

சிவன்-வேடிக்கைத்தானென்று நாடிக்கொண்டு - அறியாது போலிருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே- ஆதனூர்சனிவிருந்து-விடும்-அம்புபோலப்பறந்தையபின்றித் - தில்லையருகிலவந்தார்-மனத்- தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார்-கெண்டாமணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

நாளைப்போவேனென்ன நாள்கள்சொலத்தெரியாது
பூளைப்பூவாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப்போவாராய்ப்
பாளைப்பூங்கமுகுடுத்த பழம்பதியினின்றுபோய்
வாளைப்பாய்ந்தெழுமட பழனஞ் சூழ்ந்தில்லைமருங்கணைந்தார்

இதுபொழிப்புரை,

(வ-ம்) நாளைப்போவேனென்றுசொல்லி அனேகநாள்ஒழியச்சபாநாதனைத்தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாதவராய்ப்பூளைப்பூவையொத்தநிலையாமையையுடையபிறப்புகளால்உண்டாகிய சம்பந்தம்நீங்கும்பொருட்டுப்போகின்றவராய்ப்பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுகமரங்கள்சூழ்ந்திருக்கும் மழையையுற்றதம்முடையஊரில்நின்றுப்புறப்பட்டு ஆண்வாளைமீனானது எழும்பி விளையாடும்வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின்எல்லையை அடைந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்

கெண்டாமணியாடுது-கண்டுபிணிவாடுது

முதகிமணிதேடுது நாடுதுகூடுது (கெண்டா)
பாவசமாகுது பாவங்கள்போகுது (கெண்டா)
செனனமாறுதிகள் மோகமூர்தீர்ந்தது (கெண்டா)

சிந்து

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்குதென்றானதைப்பார்க்கவென்றே-கொண்டாட்டமாகித்தார்-கையைக் - கும்பிட்டுடன்நமச்சம்பிட்டதோ வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-தெரு- வீதியிலேவர்த்தகருடன் கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே நின்றார்மதிற்புறத்தே-வெகு-நேத்திரமென்றாரிதைப்பார்த்ததில்லை டனிர்த்தாபாலசமாட்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானே தில்லைப்பதி

வசனம்,

நந்தனார்தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செண்டசம-ஆதிதாளம்.

தில்லைநகரத்தைக் கண்டார் அதுசித்விலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார் மனமேகமாக்கிக்கொண்டார்
இருகண்கள்நீர் வடித்தார் கொடுங்காமமலையறுத்தார்
இருகையையூக்கிக்குவித்தார் தன்காலைக்கோணிக்குதித்தார்இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார் பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார் தில்லைச்சிவனேயெனநிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுதானோதில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோதில்லைத்தலம்

அருமையாயிதுவோவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

சாதியிலீனதை கழிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிபேணிப்பார்த்தறிகிலேன் (இது)

வசனம்

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடிவார்

கீர்த்தனம் இந்துஸ்தான்-காபிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தில்லைதில்லையென்றார்பிறவிஇல்லைஇல்லையென்றுமறைமொழியும்

தொல்லைதொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருத் (தில்லை)

சற்றோர்க்கற்றோர்களுஞ்சமுறிந்திட
பெற்றோர்பெற்றோர்பேசப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலத்தினில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடிமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் (தில்லை)

துக்கடா-இ-ம்-தேசிகதோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதவேதில்லைச்சிதம்பரட்சேத்திர மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொழிந்திடும் மறைநவோரிருப்பிடம
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெரியிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுமல்லில் பாதியிலுறுமிடம் (இத)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-ஐயன்கூத்-தாடுஞ்சிதம்பரமோ
ஆடுஞ்சிதம்பரமன்பர்க்கினிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம்நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)
ஆருமறியாமல்அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பார்க்கசேவடி தூக்கியே (ஆடுஞ்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பனிமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போடதாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதேதெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
பல்லூழிகாலஞ்செய்தபாழ்வினைதொலைந்தபோச்சு
நல்லருள்நடனங்காட்டும்நாயகனார்சிற்சபைக்குள்
சொல்லுவார்பனிமைசெப்பசேடனாலாகாதன்றே,

(வ-ம்) இப்படியேதில்லையைக்கொண்டாடி தில்லையைப்பா
ராதவரே பாவியென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திலாதிரைநாளையில்வந்துசிதம்பரதேசிகனை
பாராதபாவிசட்கேதுதில்லையிந்தப்பாரில்வந்துபிறவாதவரே
வாவித்தெருவுந்திருமாளிகைமண்டபமாமதிலுந்தில்லைமாநகரம்
காணக்கிடைக்காதப்பாஇந்தப்பாக்கியங்காதில்கேட்டவண்ணங்க
[ண்டதவே.
ஆதிபராபரமாகியதில்லைப்பொன்னம்பலவன்வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமுங்கேட்குது ஆனந்த நாடகவேளையைநானறியேன்

(வ-ம்) நந்தனார்சிதம்பரஞ்சாருகதால் சிவலோகங் காணுமென்பார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாதசென்மம்வீணென்றுபேசு
மனதிலெண்ணினார்பாதகமலத்தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமித்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின்புமோட்சபதவீ
பலித்ததல்லவோபாவிசென்மமறுக்குதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாஞ்சொல்லிச்சொல்
துள்ளித்தாவினார் ஞானவிரையையள்ளித்தூவினார் (சித்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென்றுநந்தனானந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார்புண்ணியத்தலமென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

ஆகாசசங்கரவண்ணனேயம்பலத்தானே
நானுத்தனையடைக்கலமென்று
உருகித்துதியாரோ-ஆனந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ
மூர்த்தியனிக்குத்திருமூலத்தானனைக்கண்டு
பத்திபண்ணாதவன்பாமரனல்லோ
பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
யாருக்குச்சுகமாச்சு
மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறு
மங்களபுளகிதமாயவரிடமேகல்
கொண்டழிச்சியுழைத்தாரே-அன்னியாயமாய்
நாளையுங்கழித்தாரே
மிஞ்சநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்கில்லை
அரிசியும்போகாதே-காதறுந்த
ஊசியும்வாராதே
சிவசிதம்பரமென்றுதில்லைவெளியினின்று
பவசாகரமென்றுபரமபதமடையர்
தவநெறிபொருந்தாரோ-பொருந்தியே
மனவரையும்வருந்தாரோ
சாத்திரங்கற்றாலுஞ்சதுர்மறைபுணர்ந்தாலும்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ்சொன்னேனலங்கார

மாத்திரமபோகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சரணாகதமென்றுசார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாஸ்திரம்விதிவழுவாதிருக்கிலுஞ்
சனனங்களவிடுமோ- சரவண
மனனங்களபடுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்னமரணபயமெனையிலா
கஷ்டசென்மமாச்சே- மனிதசென்ம
மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

மூப்பாமுந்தாண்டிமூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றுலாசைதநுகாணலா
மொப்பாரில்லையடாஉடிறுவி
றிப்பாரில்லையடா

ஆலயிடமடக்கியம்பலக்கூத்தன்சோ
பாலகிருஷணன்தொழும்பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார்சிவபக்திபண்ணு நல்லோசிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-கருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழாதில்லைவனத்தில்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றிநமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகு-பொல்லாதவன்

காமினிபுகழ்சிவகாமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலுமசெதிபாராதவன்சுத்தப்
பதராச்ச-ஆட்டினதாசசு-இருமிச்-செதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சந்தேறகெட்டுயாகைபுள்ளை
காட்டிக்கொள்ளாதவன்மாட்டுக்குலமையென்ற
காடோசே-கன்றி-கூடாரே-என்றுக்-கேடாசே

பிடை.

அம்பலவாணனாருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாதகுருடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பாகதியேது-பண்ணுமவித்தியேது
க்கிருதாஞ்சிவகாமத்தைக்கவிலாமல்
சக்குப்போக்குப்பேசுஞ்சண்டியவனைக்கால
னடியானோ-கட்டிப்பிடியானோ-கையா-லிடியானோ
வேதாகமநூற்களைவிவரித்துணர்ந்தாலு
மேகாந்தபத்தியொன்றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்-கருகாது-வெள்ளம்-பெருகாது
ஆதிமதியுஞ்சடையழகனாடியகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காதபாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினைசலியாது-சினம் பொலியாது
பாலகிருஷ்ணன்தேடும்பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டுசெபிக்காதவன்துன்பம்
தொலையாது-இன்பம்-நிலையாது-கன்மம்-கலையாது

வசனம்.

சிதம்பரம்பாரதனைப் படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்கவந்த பூ
ண்டைத்தாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்- ஆனந்தக்களிப்பிலே - ஒருபேதம்.

காணுதகண்ணென்னகண்ணே
வீணுக்கண்மயிர்க்கண்ணாபுண்ணே. (காணுத)
சொல்லும்பொருளிறந்ததுரியவடிவசாகி
யல்லும்பகலுமற்றவானந்தப்பேரொளி (காணுத
பசியாமருந்தளிக்கும்பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடுமம்பலவாணனைக் (காணுத
ஊராருமறியாமலொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டெழும்பியமண்டபம். (காணுத
அண்டத்துளடங்காதவாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கியபேரின்பசெப்பதனைக் (காணுத)
காசிக்குவிருந்துளாதனைதாமென்று
பேசாமற்பெருமையையொருநாளும் (காணுத)
என்னையாளதிமேயென்றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னைத்தெரியனுக்கிதருவென்றறைத்தாரைக் (காணுத

சோற்றுத்துருத்திரிதைச்சுமர்த்திறலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடையழகனமருங்கோயில் (கா ரு ந)

சிலக்கமலமுகச்சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்றில்லைக்குமுகனுடையகூத்தைக் (கா ரு க)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பாதத்தைப்பணிந்தொரு
காலும்மறவாதருலமிக்கவழித்தேடி (க ரு ந)

வசனம்.

பத்திபண்ணுகிறவன் முத்திபெறுவனென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம் - ஆதிதாளம்.

வேதம்படித்ததும்சாஸ்திரங்கற்றதும்மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன்றிருவடிக்காளாகலன்றோனந்தம்
உடனேதுலையுபயபாதகநற்சொன்னேன்சொன்னேன்சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுதலாகியகான்குமனேபூலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீக்காதகளதிவாரகத்தைச்சுருக்கிக்கொள்ளுவதே
ஜாதகத்தைப்பொய்யாக்கினதுவரேசொன்னேன்சொன்னேன்

அருந்தவமுனிபாகிறுநல்லாசைபொல்லாதரிபாரோ
வருத்திப்பழித்திமனதைமபக்கிலைவத்திமென்னமயக்கோசம்
உறவுப்பார்த்தாலதுநேசம்சொன்னேன்சொன்னேன்

அரவணைகோபாலகிருஷ்ணனல்லும்பகலும்பணிந்தேற்றும்
திருவடிசரணகதியென்றெண்ணிதெளிந்தார்க்கன்றோபரபக்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோவரமுத்திசொன்னேன்சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்படியாயிருக்கவிவைச்செயதலரிதென்றருசி
யப்பதியின்மதிப்புநக்திறைருக்கபெருங்காத
லொப்பரிதாய்வளரக்கோக்கவுல்தெருநிகழைதொழுதே
செப்பரியதிருவெல்லைவலக்கொண்டுசொல்கின்றார்,

வசனம்.

இக்தப்பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்கவே
க்குஅவ்விடத்திற்குப் போகுதலரிதென்றுடயர்ந்து அந்த ஸ்தலத்தின்

புறத்தில் அளவற்றபேரன்பு சமானமில்லாமல் வளரமன முருகிக்கும்பிட்டுக் கொண்டுசொல்லுதற்கரிய எல்லையைவலஞ் செய்துகொண்டுபோவார்.

விருத்தம.

அம்மையாந்தில்லைமாநகர் மருங்கிடையணைந்து
சும்மைபயிட்டிருவிழிகளில்நீர்ச்சொரிந்து
விம்மியேசிவனார்சரிதங்களைவிரித்துக்
கொம்மைவிட்டவர்பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார்தனக்கிந்தபாக்கியங்கிடைத்ததென்று கொண்டாடுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

கொண்டாடுகிறார்தில்லைக் கோவிலைக்கண்டுதாவித்தாவி (கொ)
அண்டரண்டங்கொழுமம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண்டோமென்றுநன்றாய் (கொண்
அஞ்சலிகொண்டுகளித்துஅரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபாதத்தைத்துதித்துக்குரவைகள்பாடிக்குதித்து (கொண்
அங்கம்பரவசமடைந்துஆனந்தக்கடலழுந்து
பொங்கித்திவ்வென்றதிர்ந்துபுவியதிர்ந்துபணிந்திருந்து (கொண்)
இருகண்களில்நீர்பெருகஇறைஞ்சிமனதுருக
அருமைச்சிவன்கதிதருகஅம்பலவாணன்வருக (கொண்

இதுவுமது.

தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கொண்டாடுகிறாரே நந்தனார்-கோவிலைக்கண்டு
கொண்டாடுகிறாரே நந்தன்

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே-அரனேயென்றுமென்மேலே (கொண்)

சரணங்கள்.

பணிந்தநேன்செய்ததே போகம்-அதனாலுருக்
கொண்டுவச்சேதன்மையிட தேகம்-ஆகவேயிருகப்
புண்டரீகப்பதமலை போகம்-கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்களுளதிப் போகம்-என்றுதித்துக்

கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவருமேயுற் சாகம் (கொண்)

வஞ்சமனத்தையொரு மித்து-பின்னைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பே ரெடுத்து-உனுக்கர்களைக்
கெஞ்சியவர்களை யடுத்து-உழலாமலே
கஞ்சமலர்ப்பதக் கொடுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொண்)

ஒருநாற்புறமதிட் சொலிக்க-ஊரெல்லைசுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-கடேசனைத்
திருநாளைப்போவார் விளிக்க-ஆசையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லையே யுரைக்கக் (கொண்

வசனம.

இப்படி வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்தாற்போலு டல்படியப்பணிந்துபுழுதிபட்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து திருத்தசபை தெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ட-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனக்கண்டான்-நந்தனுந்-சபாபதியைநினைந்தான்
சபாதரிசனங்கண்டான்கனிதபிரபாவமாகியசந்நிதியிருக்கும்
சதாகாலமும்மேவநலகள்மொழிந்திடுஞ்சிவாகாமியுடன்கூத்தருளினர்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்களகூடுமல்லும்பகலுமவரவாசமே (திடும்

வசனம்

தெற்குவீதியினின்று சபாபதியைநோக்கித் துதிபண்ணுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-செக்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெபஜெபதீச-அநி-சுந்தராஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

தில்லையைக்கண்டேன்சேறிக்கெளிர்ந்தேன்
எல்லையில்நின்றேனினிப்பிறவேன்காண்
எனக்கினியாரிடு-கரும்போ-லினிக்குதுபார்வீடு
ஆசாபாசத்தைவேரறவெட்டி மானத்தின்முழுக்காட்டி
கைக்கயிறுயாருக்குங்கிடையாதுஇச்சகம்பாருக்குளினிமேயதா
சரணாகதமென்றிங்கேவந்தேன்சாமியாருக்கு
உமையடைந்தேன்ஜெனனதிகளாவ்மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்பிள்ளைகள்குன்றேரோட்டம்
ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
நானுங்கமனுந்தின்டாட்டம்-ஒருகம்பிகைத்தரும்
நானுனக்கருள்புரிந்தாளுநவெனென்று
கனவிலாகிலும்வாருங்கட்டிவெழுப்பிக்கவலைகளதீரும்
அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந்தாரும்
தில்லைவெளியில்யாடாவெறுசேரும்-ஓய் (ஜெய)

அரகரசங்கரனேபொன்னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்துன்முனங்களித்தேன்
சாதியிற்சின்னவனானலுமுன்வீதியில்வந்தேனுகாதே
பாதகஞ்செய்வினைநீதமபாரமென்று
பகர்ந்தால்பழவினைபோகாதோ
நீஇல்லாதவெருக்கேத்தார்க்கால்
தெரிசனஞ்செய்தேன்போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவனைக்கொண்டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடுவேன்நாடுவேன் [ஜெய

அபசாரமாகிபசமூசாரம்சாதாவிஷயகாமதிநோசம்
உபாயமறிந்துகரைசேரப்படாதஜெகதீசாமயா
விலாசகத்திதமிழ்தசெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவலோகமென்கிறபாவனைபால்நிவாரணம்பெரியோர்க்ள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவார்பாலதிருஷணங்கொழும்கழலணி
எண்ணியபடிபேதவாழுறுவார்எனதானதென்னுமுறையிலவர் (வார்
சமாதிபண்ணிபகமாதிக்கிருநியதபடாதேபேதைதகவிடாதே
சாபதிவெகுநிருபாதிதியுள் (யுங்கீர்
பிரதாபமறிவேன்கபாலப்பாதையன் (ஜெய

விருத்தம்

வாட்டுவாருடல்மேற்படதழலிடைவருத்தி
மூட்டுவாமூலக்கனல்மதிமண்டலமுகட்டில்
மாட்டிறைச்சியையருந்தியபுலையன்நன்மனைத்து
ளாட்டுகொல்சந்நேதந்திடுமம்பலத்தரசே,

கீர்த்தனம்-இ-ம-இந்துஸ்தான்காபி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தாதாதாகீயாடியபாதம்-தத்தித்தெய்தத்தித்தெய்யென்றாடியபாதம்
ஆதரவாகபதஞ்சலிமாமுனிக்கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி. (தா)
ஆகமவேதபுராணங்களோதியயோகிகளாலேதேடுந்திருவடி. (தா)
சித்தமகிழ்ந்தருவீர்நிடமேவபதிசுந்தராஞ்சிதகுஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுகோபாலகிருஷ்ணன்துதிபாடிப்பரவிபணியும்பாதரசம் ()

வசனம்

நந்தனார் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணனருள்சரணமடைந்தேனுனை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோசொல்லுமோ.
எடுத்திடுஞ்சனனங்களைக்கெடுத்தலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவனோநடேசனேயீசனே-
ஆசைபெண்ணும்பெருங்காட்டிலேயாற்றுமுழூடன்
ஆகலிடாதேபுக்கப்பிலேனெனையமெய்யனே.
பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்றுன்றனுளம்வைக்கருணைபாருமோவாருமோ,

வசனம்

அம்பலத்தில்நடனத்தைதரிசனித்துச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா-இருவர்கள்-பாடும்விநோதா (ஆடிய)

அநுபல்லவி,

ஆடியபாதாவெனுமானந்தினம்
தேடியுங்காணமுற்றிலமறைவாக
தித்தித் தித்தி தித்தித்தியென (ஆடிய)

சரணங்கள்

வீரவெண்டையஞ்சிலம்பலைசந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கண்மனங்குளிர்ந்திடச்சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமென்று (ஆடிய)
வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ்சனகாதியோகிகள்
வெகுநாதமெங்கினுமூடவுந்திருநந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுந்தகுமென (ஆடிய)
பாலகிருஷ்ணன்றுதிகளசெய்திடப்பண்ணவர்கள்பூமாரிபெய்திட
சிலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத்திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெளுடகம்-ஆதிதாளம்.

ஆதிநந்தியாமலைசெபதநதபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேதில்லைத்தாண்டவராயா அடிமைவுன்சரணம்
பருமெவண்டபகிரண்டங்கள்கடந்திடுமெந்தாவுன்சரணம்
பஞ்சபிக்காதகடப்புநியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
கடுமோதியுமந்தருமென்றுமிலாதமிராமயனேசரணம்
பொருளுமாநந்தககடலேவெளியேயதிவின்னதிநேயுஞ்சரணம்
என்னம்பிக்கநிரஞ்சனநிட்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதின்பனிமகண்டசோதிபராதனயேனுன்சரணம்
என்றுக்குணேனனெனைப்போலெங்குங்கண்டமதாரு மீசாவுன்சரணம்
யாசேந்தெட்டிகண்மேதியாதவன்கனககசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்

இப்படி யனேகவிதமாய்க்கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம் பாராததுறைகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்

பல்லவி

வருகலாமோவையா உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவும் பாடவுநான்
பரமகிருபாநிதியல்லவோ இந்தப்பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோவுன
தந்தப்பரமாநந்ததாண்டவம்பார்க்கவேநானங்கே வருகலா

பூமியிலபுலையனுகப்பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே
சாமியின்சந்நிதினைத் தேனே-பவ
சாகரத்தைபுமிழந் தேனே
கரைகடந்தேனேசரணமடைந் தேனே-தில்லை
வாதாப்பிரதாபமும்பாபமுந் தீரவே (வருகலா)

வசனம்.

இப்படித்திருநாளைப்போவாரென்றுங்கீர்த்திபெற்றநந்தனுர்தில்லையில்வந்து கொண்டாடும்பத்திமார்க்கத்தை ஆதிசேடனும்வருணித்துச்சொல்லப்படாதஞானபத்திவைராக்கிய சாஸ்திரங்கள்கூடியிருக்கும் ஊரின்பேர்சொல்லக்கேட்டறியாத பேறையாகியகோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர்கொண்ட என்னுற்சொல்லத்தகுமாவதோ தானுளறிக்கூறியதால்பெரியோர்கள்பிழைபொறுக்குங் கடமையென்றுசொல்லிவணங்குகின்றார்

சிந்து

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எக்கலித்தாராடிச்செக்கலித்தார்ஜயாவுன்சந்நிதியைக்-காணவாசைகொண்டுவந்தேனேசமுடன்-தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேசமுழுதினுந்தர்கமுடன்தரித்தார்திருநீறாய்-நாலுசாஸ்திரவேதங்கள்பார்த்துணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நந்தனார்அந்தத்தில்லைத்தலமிப்படியிருக்குதென்றுசொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகதிககா-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டமாம
தேசமாகியப்போதுவிளைகின்றயோகிமுனிக ளோட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம்அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினும்வெளியேபோகவேனு மையே
இங்கிருந்தலாகாதையேஇங்கிருக்கலாகா தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவராலாமோசுவாமிதெரிசனந்தர லாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப் போமோ
பாவிமனைப்பிரிந்துவிதொலை போமோ

மிசை

இங்கே ஆகாதாகா ஐயே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலகமெழும்பிப்போகு ஐயே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தலம்
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணஞ்செய்யுமிடம் ஆகாதாகா ஐயே
மணியாடுது கெருசனங்கூடுது வீதிவலமாகுது திருப்பதர்ப்படுது
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது பரவசமாகுது மெத்தப
பயமாகுது இங்கே ஆகாதாகா ஐயே
தீண்டாதே இங்கேவேண்டாதே சும்மா இறையாதே இங்கே தரியாதே
என்னைப்பாராதே படியேறாதே உள்ளேபோகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா ஐயே

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப்பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நானோபறைச்சாதி-இல்லை-நாதன்தெரிசனமாதரவாய்
பண்ணப்போவேன் இந்தப்பாவியிருப்பதுசீலமேவ
என்றேகுளத்தோரம்புக்கிறங்கிநின்றார் துவர்நீங்கிநின்றார்
ஒப்பிப்பெருங்கவலைகொண்டு உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள இரு-கைதொழுதாரவர்மெய்த்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத்திருவெல்லைப்பணிந்தெழுந்து
பல்குருவெசர்ந்துவளர்த்தபயில்வேள்வியெழுபுகையு
மல்குபெருங்கிடையோதுமிடங்களைநெருங்கவுங்கண்
டல்குந்தங்குலநினைந்தேயஞ்சியணைந்திலர்நின்றார்

வசனம்.

திருநாளைப்போவார்சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அதன்னெல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்து விருத்தியாகச்செய்த அக்கினியைவளர்த்து ஆகுதி செய்கின்றயாகத்தால் உண்டாகியபுகையும்மிகுந்தபிராமணப்பிள்ளைகளின் கூட்டம்வேதமோதுகின்ற அடிக்கடிநெருங்கியிருக்கும்மடங்களையுங்கண்டு குறைவாகிய தம்முடையகுலத்தைநினைந்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்துபோகாமல்நின்றுவிட்டார்

இதுவுமது விருத்தம்.

நின்றவாறெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றெல்லையுங்கடந்தார் சூழ்மதிற்றிருவாயிற்புக்கார்
குன்றனையமாளிகைச்சூழ்மாடக்குலவும்வேதிகைக
ளொன்றியமூவாயிரமங்குளவென்பராகுதிகள்

வசனம்.

எல்லையில்நின்றுகொண்டிருந்ததிருநாளைப்போவார்தாம் உள்ளேயடையக்கூடாதஅக்கோயிலின்பெருமையை நினைப்பாராகி முதலின் அந்தஎல்லையையுங்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கு மதிலின்திருவாசலையடைந்தார் அங்கேதிண்ணைகள் பொருந்தியமாளிகைகள்போலுயர்ந்தமூவாயிரம்வீடுகள்தோறும் யாகங்கள்செய்யப்படுகின்றனவென்றுசொல்லிக்கொள்ளுநடராசசுவாமியைப் பூசிக்கிறதில்லைமூவாயிரவர்களுடையவீடுகள்மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றார் வேதவிதிப்படியாகுதிசெய்யும்பிராமணர்களுடையவீதியில்தாம் போகக்கூடாதபடியால்அதைநினைந்து தங்குலத்தையிகழ்ந்து இருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒருகுளத்தருகில் வந்து சுவாமியைப்பாராத சென்மமென்னபடைத்தோமென்றுதாழ்ப்புரண்டழுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாரங்கி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இந்தச்சடலம்வந்தவாறே தெரிகிலேனானே தெரிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லையம்பலத்தானை
சிந்தித்துமயக்கிடுக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அம்பலக்கரைப்போற்றிச்செய்சிவ
கங்கையிலாடிக்களங்கமறாமல் (இந்தச்)
ஆடும்நடனங்கண்டானந்தமாகி
பாடிப்படித்துப்பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்
அஞ்சக்கரத்தைச்செபித்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிரவிமயக்கறுக்காமல் இந்தச்
பாலகிருஷ்ணன்றொழும்பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்திசித்திபெறாமல் (இந்தச்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதிதரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதீரும்.

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய-தினகரகோடிதேசோன்மயமாகிய

சரணங்கள்

மனநிலைபெக்கியகல்மிஷம் போக்கும்
  மாயப்பிணியதனைமறுவடி வாக்கும்
சனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
  திருவடிநிழலிலேகூடிய யார்க்கும் (கனக)
சுருதிமுடிகளினுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
  தப்பவெளியையொளியாகவே கூடும்
தருமநெறிபுந்தவருளா நாடும்
  ததிங்கிணத்தோமென்றுதாண்டவ மாடும் (கனக)
பத்பலயோசனைசெய்வதுந் தொல்லை
  பரகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகக்கதாவொரு சொல்லை
  அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் தில்லை (கனக

கீர்த்தனம்-௯-ம்-கரகரப்பிரியை- சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைக்கடைதசேறவேணுமே-கனகசபாபதிநடனங்
கண்டுகளிக்கவந்தஇந்தநந்தனார் கட்டை
கட்டைக்கடைத்தேறவேட்டுமோசென்மம்
கெட்டதல்லவோஇஷ்டமறியேன் கட்டை
முத்தியளிக்கும்பத்திமென்ன
சிற்றம்பலவன்சித்தமறியேன் கட்டை

வசனம்.

தேகம்படைத்தால்சிவபத்திபண்ணவேணுமென்றுநந்தனார் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-௯-ம்-தண்டகம்-ரூபகதாளம்.

தேகம்வந்தவாறுசொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்பதல்லவோ
இந்தவிஷபசுகத்தை நாடுமோ-பாவி
மனக்குரங்கிருப்பிடஞ்சாருமை லோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு யாக்கதே-உள்ளே
சென்றநடனதெரிசனம்பண்ணாமல் போச்சதே

பறையனென்றசென்மம் போகுமோ-பாழ்
வினையாலென்னம்பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ-ஒன்றையும்
நானறியேனம்பலத்தெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்ததெல்லாமழிந்து தோனுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பரமசிவன்கருணைவேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங்கண்டபேருக்குசென்மமில்லையென்பார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற தில்லை (தெரி

சரணங்கள்.

இரவுபகலிடைவிடாதேகரச பத்தி
இன்பமுறுமானந்தப்பொங்கிவரும் நத்தி
பரவிவருமவாருகிலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தைவலஞ் சுத்திதெரி
சொற்பனமென்றிவ்வுலகந்தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னதுநீயென்றபடியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொழிதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடனமாடிவரும் பாதம் (தெரி)
அல்லும்பகலோயாதவடியார்கள் சேர்வடி
அரகராவென்றதிர்தபாணமதைக் கூட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைப்பிடித்துக் காட்டி
சிற்கனவேதிகாதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி (தெரி)
தஞ்சங்கண்டதாசகுக்கொன்றைமலர் சாத்தி
நல்லதிருச்சாந்தணியுமம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதபதந்தமதமணஇலுற வெற்றிக்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும்நடராச மூர்த்தி (தெரி

வசனம்.

தனக்குதெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போதுவரு
வாரோவென்றுவிசாரப்படுவோர்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ-எந்தன்கலிதீர-எப்போவருவாரோ

எப்போவருவாரோஎந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச்சிதம்பரதேவர் எப்போ
நற்பருவமீவத்துறநாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக்காட்சிதந்தவன் எப்போ
அற்பசுகவாழ்விலாசைநீக்கிக்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன்பொன்னம்பலவாணன் எப்போ
பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப்பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன்வெளிப்படக்காணேன் எப்போ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தூசகடா-ஆதிதாளம்

வருவாரோஅருள்புரிவாரோஎந்தன்
மனதுசலித்துநானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கரவம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோஒருக்கால் வருவாரோ

வசனம்.

நான்பின்னைசாதியானதால்வருவாரோவாராரோவென்றுசஞ்சலப்படுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோஒருகால்வருவாரோவறியேன்
பாராமலிருப்பாரோபதஞ்சலிமுனிக்கு
பாதங்கொடுத்தநடநாதனன்று வாராம
கனவினில்வந்தசமூகமுழுதும்நட்டு
மனதாமகிழ்ந்தயென்னைவாவென்றுசொன்னவர் வாராம
கனகமுறையவர்களுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையினின்றுகூப்பிடுங்கேள்வியில் வாராம
அல்லலறுத்துப்பாபமனைத்துந்தீர்க்குந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டேத்திசபைப்பணியும் வாராம

வசனம்.

இதுவரையில்வாராதபடியிருந்தினிமேல்தில்லைத்தலத்தைத்தவிடாமலிருக்கவிருக்கிறதில்லையென்றுநிச்சயப்படுத்துவார்

கீர்த்தனம்-௫௰-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேனென்னசெய்குவேனையர்　　இன்னம்
இன்னம்வரக்காணிலேன் தில்லைப்பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையு
ம்-நட்டேனென்னையுமிங்கேவாவென்றுசொன்னவர்மறந்தாரோ இன்
சொல்லும்பொருளுநீத்தசோதியேமகிழ்ந்துவாழும்
தில்லையைவிடாமற்சற்றுதேசத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநல்லது (இ)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதசிலம்புகுலுங்கக்கோலமுடனே
க்-கண்டேன்குறைகள்தீர்ந்ததென்றுசொல்லவந்தான்　　இன்

வசனம்.

இப்படிசொல்லிக்கொண்டுகண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்

சிந்து

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றும்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைதுணித்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்குந்
தெய்வமில்லையாதோ-பாவி-சித்தந்தெளியவிருத்திரர்க்கு
வாவென்றழையாதோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்ற ஞானமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திடநாடினேன்
வருந்தித்தவித்தேனே-எந்தன் வாளுறுநருக்குதுவினையையே
அடடாவிதென்னஜென்மம்.

வசனம்.

இப்படிப்புரண்டழுது நாற்படுகிறதுன்பத்தைக்கண்டு ஆசரி
க்கும்படியானதெய்வம் எங்குமில்லையோவென்றும் இருந்தா
ல்வந்துஎன்னைபாதரிக்காதாவென்று என்மனதுகுளிர ஒருவார்த்
தைசொல்லாதோவென்றும்மேல்கியதேவர்கள்போற்றும்படியா
னவனை என்னுடையதோத்திரத்துக் கிரங்கிவரக்கூடாதாவென்று
ம் உனதுநடனசபைக்கு என்னையழைத்துப்போய்க்காட்டி என்
னுடைய இழிவானகுலத்தைமாற்றக்கூடாதோவென்றும்இப்படி
ப்பற்பலவாறாப்பணித்து துன்பசாகரத்திலாழ்ந்தார்.

விருத்தம.

சாதிபேதமுங்குணங்குறியசைவையுந்தள்ளி
ஆதியாகியிச்கூவினேன்றிசைதனிலனைத்தும்
மாதவப்புரிதொண்டர்கள்பணிதிரணமறைக்கக்
கோதிலாதொருகொண்டுபிப்பாவிக்குக்குறையோ

வசனம்.

இப்படிசாணுகதயென்றுஉன்னை நம்பிவந்த அன்பப்படலா மா-சிவனே-சிவனேயென்றுபெருங்குரலிட்டு தனக்குச்செனனம்போதும்போதுமென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

போதும்போதுமையா எடுத்தசென்மம்,போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமாரனைவர்கள்புகழுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும்வளருமம்பலவாணா — போதும்

சரணங்கள்.

கோதறுநெறியபுராணத்தைநாசம்புகலும்
நாத்தமலங்களுமூத்திரக்கும்பி — போது
சந்ததமுமக்கடியேன்யேந்திரம்போலே
வந்தெழும்வகையினாலும்நொந்துமிருந்தேன் — போது
தொழுத்தவாணிகன்போலேயுருத்துமிருப்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும்வருத்தமென்சொல்வேன் — போது
மாதர்கள்மீதினில்மயல்கொண்டேங்கினும்
வேதனைகொண்டவெறும்பயலானேன் — போது
அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன்னம்பலவாணா — போது

வசனம்.

சென்மமேகஷ்டம் அதிலும்புலையனுகப்பிறப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்றுநந்தனார்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்,

பல்லவி.

இந்தஜென்மம்வேண்டாமினிஎந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டு

நந்திகேவில் மந்திரங்கள் சொல்லி
வந்தனைகள்செய்துநிற்கைதமக்கிழாத — இந்த
வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாத்தீதடைந்தேன்பாவி — இந்த
யாவிப்படையாகீ னாரவிலவென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுனைக்கிடேம் — இந்த

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆஹிரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் -சிதம்பரத்- தெல்லைவலஞ்சுற்றினார்

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமறியாத
எல்லையாசங்கடந்திருளறவேண்டி — தில்லை

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைக்காலே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைக்கொண்டேனம்வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிணையணியும்பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரிபூரணமாக — தில்லை

மோகவலைக்குட்சிக்கி முழுமூடனாகவே
யோகமேதில்லையென்று புத்திகெட்டேனே
பாகனைவேண்டிடல் பாவசமாகியே
ஏகாசத்திற்றன்னை யிருத்திட்சுகிக்க — தில்லை

ஓராறுதாண்டியே [illegible] மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுகளிருதசிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டு இருத்திப்புலன்றனையும்
பேராறுபெருகிமெய்பெருவெளிகாண — தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தை விடாமல் சுற்றிவருதல் தன்னிடம் சுவாமிவருவாரென்றும்மனதைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி- ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வருவாரவருவார்மனமே நீமயங்காதிருசொன்னேன்சொன்னேன்
வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார்திருவம்பலவன்
பரகதியுந்தருவார்சாதிபறையனென்றுபாராய்வேதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடன்
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும் வருவார்

வசனம்.

தன்னை இரட்சிக்குஞ்சமையம் இதுதானென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலசரி-ஆதிதாளம

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா-ரட்சிக்க- இதுநல்லசமையமையா
இதுநல்லசமயமாவென்னைரட்சித்தாளும்
ஏமகேசடேசபேசா இதுநல்ல
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பதங்களைக்காட்டி
சிலமுள்ளமூர்த்திசேருவதற்கே இதுநல்ல

வசனம.

இவ்வளவுசொல்லியும் இரங்காமல்போகவேண்டிய தென்னவென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம். இ-ம்-பியாகு - ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போனதென்னகாரணம்சுவாமி

அநுபல்லவி.

கருணாகடலென்றும்மெத்தவுன் காதில்கேட்டு நம்பிவந்தேன் (இர)

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருமினியாதரித்தவுனதுகீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடுநடராசமூர்த்தி
பழிபெருத்தனைநான்செய்கினும்பாலித்திடுநீசமயமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியேப்படி (இரக்)

விருத்தம

அண்டமானதியானைபுட்கேள்விகளனைத்தும
குன்றிலாத்தவப்புண்ணியமாயனைதுதித்தும்

வின்றிடாமலீசன்றனைக்களித்தவிலைகம்
மன்றினாடியபாதத்திலேமனம்வருமே

வசனம்.

மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தாக்குவாரென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சஞ்சாரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும்புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திராரண்கிறுமோதரிபாகதா விதியோ
கண்டெத்தைகளைவதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றன்
நடனதரிசனங்காணவென்றாலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டுகேட்டறுவது ஞாயம்-செக
திசனுகன்றோதெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரமபோவேனென்றுரையாத பாவி-இந்த
ஜென்மமெடுத்துவீணாகத்தவிக்குதென் னாவி

வசனம்.

இப்படிதான் நீசசாதியாயிருக்கும்போதிலும் உம்முடைய சரணாரவிந்தத்திலவைத்த பக்தியைமறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

ருக்கடா. இ-ம்-மணிரங்கு- ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிகெட்டாலுமுன்தன்பொற்பதமறவேன்காணும் எப்படி.
அற்புதமாகியதில்லையம்பலவாணனேதான்
சொற்பனத்திலுமையன்றிமெய்ப்பொருளாகவுமெண்ணேன்டேன் எப்படி.
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
வகைப்பிடித்தாவாணைக்கொள்ளும் எப்படி.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணம்பிரவுபகல்வருஞ்செயதக்செய்தரிய
அவ்வண்ணமதினெஞ்சழிந்தபடித்தொண்டரியர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருவீடற்றாமன்றாடலுக்குமியிவு
தெவ்வண்ணமெனநினைக்கேகலைசாத்தொந்துயிலார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம் வந்துகொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையை நினைத்து வருத்தப்பட்ட உயர்வுபொருந்திய அடியவர் வேதாதிகளியாதிறமுள்ள கழுத்தினையுடைய சுவாமி கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று நினைத்தேதோடு மகிழ்ந்து நித்திரை செய்வார் இப்படி நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம் கஸ்ரீ-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சேனந்தம்-விருதாச்சென்மமாச்சே
சதாசூலமுமையன்சந்நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெறாமல் (வி)

முத்தியளித்திடுமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணிப்பதமடையாமல். (விரு)

பொற்கமலமுசையப்பொதுவிலிருந்த
தக்கவராடுந்தன்னைப்பாராமல் (விரு)

தில்லைக்கதிபதி தெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்லாவின்பிரசங்கியமைத்தும் (விரு)

வசனம்.

தனதுபதவிக்குப்போகவில்லையென்று தள்ளுவாரோ கொள்ளுவாரோ அப்படித்தன்னிறுதும் இல்லைபில்தாமே எப்போதும் இதையன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ-என்னைக்-கொள்ளுவாரோ

தள்ளிவிட்டால்நான்போவேன் தனித்திருக்குதுசமயமல்ல
அள்ளிவிட்டிடாதபடி பலவாணனெறுங்கால் தள்ளி

எனதுமனமெங்கும் பிச்சையுறும் நிஷடைபண்ணி
பணிபிறக்கதாவெள்ளிபிலயருகாசபாவிலென்று தள்ளி

காருலிகவெபாம்படலைகளென்னிநான்சுமந்து
... தம்பமெலஸாநதிலேநதிதென் அதிக்கேகநாம் தள்ளி

பாலிருந்தனன்றே தடிவரும்பா தலைநான்காணேன்
வேளாவிமுயான் மோகமகொண்டனி ... பெற்றதடனென்று தள்ளி

சிந்து

அட்டாயிதென்னசென்மம்-என்று-அத்தனைநாமெல்லை சுற்றிவந்தார்-இரவுபகலோயார்-இதை-ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன-பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுளளதில்லைச்சதனிலவன்-கனவிலுருவாகி.

திருநாளைப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்.

இன்னற்கருப்பிறவிபுறவியிறுதடையென்றேதுயில்வா
ரன்னிலையேயம்பலத்துளாடுவாரறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர்வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின்கண்முறுவலொடுமருள்செய்வார்,

வசனம்

இப்படித்திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் இரவுபகலோயாமல்தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால்-மிகவருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால்மயங்கிச்சாய்ந்து நித்திரையடைந்தார் அந்தநித்திரையிலே நடராஜமூர்த்திவந்து காட்சிதந்துசொல்லுவார்எனக்குமிகவும்பிரியமுள்ளநந்தனாரே உடயிடத்தில் நம்முடையபத்தர்களாகிய வேதியர்களைவரச்சொல்லுவோம் அவர்களுடன் நீர் அக்கினி[illegible]மூழ்கி துமறைபிடித்துவேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென்று [illegible] அந்தரத்தியானமானார் நந்தனார்கனவில்காட்சியானதைக்கண்டு களித்துவிழித்துதெளிந்து அளவில்லாதசந்தோஷங்கொண்டுநன்றியறிந்து சுவாமியைத்தோத்திரம்புரிந்துசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ-சாமி-கெதிசனந்தரலாமோ (சந்நிதி)

இல்லறவாழ்வாம பணிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அலனும்பகலும் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபையாடி (சந்நிதி)

விதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் (சந்நிதி)

காலால்வீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டலமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேயனைக கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் தோட்டி (சந்நிதி)

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்ட சொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்- அதிசயமாய்ச்
சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேனெல்லாங்கற்பனையென்றறிந்தேன்வேத
தற்பதவாக்கியமேயுருவாகியற்புதநடனம்புரியஇன்று (சொ)

சரணங்கள்.

அம்பிகைமணவாளன்மான்மழுவணிந்திடுஞ்செந்தோளன் செம்
பொன்னம்பலந்தனிலாடமத்தளம்போட மறைகள்பாடகொண்டாட
மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணிமேடைச் சேர்ந்து
மனதுகளித்துருகமறலிகருகவரந்தருகவருக (சொ

மங்கையர்மோகத்தீயவாசைதனையுமறுத்தியழைக்கும்பொல்லாதசகிய
மாயப்பிணியைவெல்லமருந்துசொல்லைத்தீயிற்செல்லகல்ல (சொ)
பண்ணவர்முரசடிக்கப்பசுபதியாக்கிரகாரப்பதகந்தரிக்கமாயன் கோ
பாலகிருஷ்ணன்களிக்கவுடுக்கைபிடிக்கவுலகந்துறக்கசிறக்க (சொ)

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்டகனவு நிசமோபொய்யோவென்றுசந்தேகப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினைவோகண்டதறியேனே
மனதிலுறுதிகொள்ளவழியொன்றுங்காணேன் கனவோ
நித்திரைதனிலொருசித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்றநக்கிப்பேசினதுண்டு கனவோ
ஆருமிகழ்ந்தாளநெடுங்காலம்புலையனென்னை
ஒருதம்பரமபதஞ்சேருமென்றழைக்கவா கனவோ
கிட்டநெருங்கிவந்துகட்டிமெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டிக்கட்டளையிட்டது கனவோ

வசனம்.

தான்கனவில்கண்டதுபோல சாமிவருவாரோவாராரோவென்று சஞ்சலப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வருவாரோவரந்தருவாரோ-எநதன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ-எப்போ வருவா

திருவாரூர்த்தென்புலியூர்திருச்சிற்றம்பலவாணன்
குருகாரணாகவந்தெநதன்குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக்கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல வருவா

மனதயாலும்வழுத்தறியாமகிமைபெறுநடராசன்
கனநூறுஞ்சேவடியைநாடிநம்பினவனல்லவோ
அநதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையயன்றருள்பிரித்திடயிக்கே வருவா

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும்பார்க்கவெகுமயலானேன்
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணனிடம்பரமதயாநிதியல்லவோ
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதாங்கலக்குமோ
மலைக்குதுகனாவேற்ற வருவா

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி அனேகவிதமாய் வருவாரோவாராரோ என்று பலவிதமாகக்கொண்டாடுகிறார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவிபோய்நீங்கவெரியினிடைமூழ்கி
மூப்புரிநூன்மார்பருடன்முன்னணைவாயென்மொழிந்த
வப்பரிசேதில்லைவாழந்தணர்க்குமெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளானாருளியம்பலத்தேமேவினார்.

வசனம்,

நந்தனார்கனவிலேவந்துசொல்லிடநடராசமூர்த்தி தில்லைமூவாயிரம்பேர்களகனவிலேசொல்லுவார்பத்தர்களெனக்குமிகவும்பிரியமுளளவனுகியதிருநாளைப்போவாரென்னும் அழகாகிய நாமத்தைக்கொண்டென்னெனக்காணவேணுமென்று தன்னைகாணிக்கைகொண்டுசாதி

யிற்றாழ்த்தவனென்றுமிகவுங்குழைந்துகொண்டு இங்கேவரலாகாதெ
ன்றயர்ந்துகொண்டுஎன்னைத்தவிரமற்றதெல்லாம் அனித்தியமென்
றுபத்திபண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையை
ச்சுற்றிக்கொண்டு தெற்குகுளத்தங்கரையில்நின்று ஆடிப்பாடி ஆனந்
தங்கொண்டிருக்கிறார் அவரை என்னைப்போல்நினைத்து நீங்களெல்
லோரும்போய் அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லி சுவாமி மறைந்
தார் இப்படிக்கண்டகனவையெழுவாயிரம்பேர்களும்பேரம்பலவாசல்வந்
து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்- அடதாளம்

கண்ணிகள்.

அதிசயமொன்றுகேளப்பாதீட்சதரே
யர்த்தராத்திரிப்போதி லென்ன-என்றவர்
மதிப்ரவசமாகத்தூங்கிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னை
வாஸ்தவமெனக்குயிர்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-வந்த
யாஸ்தமயமாகுமுன்னவரருட்படிக்கு
வழைப்பதுத்தமமென்று ரோடி
அப்போதாங்குவங்கவப்பண்ணுதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்மிச் சயந்தான்-எங்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செய்திவரைத்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்
அவசியமெங்கிதீர்காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோ புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்ஞூழகதலத்தின்வருவ
தலைபதரோ அவன்வந்த லைவன்
பத்தியுள்ளவனேபரமனுக்குயிர்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்துசெனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களித்தச் குட்சி
என்றுருக்குசிவசங்கரதீட்சதர்
றின்னமுந்தாமச மேதா-நீச்சன்
ஒன்றுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவ
தொருக்காலுங்கட்டுந் தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமென்றுருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசங் தேகம்-தெளிய

அல்லும்பகலும் [illegible] சாதியர
மாராயபவற்குமீறுத் — சாகம்
திருமபடியேயிச்சந்தேகந்தெளிவது
ந்தென்றுரைக்க — மொழியே-கம்,
பெருங்கூட்டமாகவேகூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறந்தொரு — வழியே

வசனம்.

தில்லைமூவாயிரவர்கள்சாஸ்திரிமார்களிடத்திற்சந்தேகந்தெளிதல்.

விருத்தம்

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியாளிகளாசிர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோவுரைப்பீரென்ன
மற்றுளானவர்தந்தன்கனவிற்றோன்றி
குறைந்தமதிப்புலைச்சாதிவகுத்திந்தான்
கோதிலானந்தனென்போனவனல்லன்ப
கூறுமிவ்வூரெல்லைவலம்வருவானீங்காளை
கொளுத்தவனைத்தீமூழ்கச்செய்தே அப்பால்
முறையொடுசந்நிதியிலுய்ப்பீராக
விடுக்கவென்றருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச்சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்றேராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின்மகிழ்வெய்தியே
அந்தத்தில்லைமாநகரத்தெல்லைசுற்றி
யாடுவார்நந்தனைத்தேடுவாரே

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான்பணிகேட்டதவமறையோரெல்லாரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுமிவண்டி
யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
தம்பரிவுபெருகவருந்திருத்தொண்டர்பாற்சார்ந்தார்

வசனம்.

தமதுபிரானுடையசபாநாதரிட்டகட்டளையைக் கேட்டதவம்பொ
ருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும் [illegible]னராது கோயிற்றிருவாச

ன்முன்புகூடிபயத்தோமெம்முடைய ஆண்டவரருள்செய்தவழியைத்
தைச்செய்வோமென்று வணங்கிஅன்புமேற்பட்டிருக்குந்திருநாளை
ப்போவாரைத்தில்லைமூவாயிரவர்கள்தேடலுறுகின்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டனைக்கண்டிலமே-இல்லையில்லைத் - தொண்டனைக்கண்டில

அண்டசராசரமெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமை (தொண்ட)
சொல்லும்பொருளுமற்றச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்றம்பலவாணன் (தொண்ட)
அஷ்டதிசையும்பரிபூரணமாகவே
மட்டில்லாதவளர்ந்தோங்கிடுநாதன் (தொண்ட)
வாசியடக்கிவெளிவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன்தெரிசனந்தருவார் (தொண்ட)
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன்
கோலசிலம்பணியுங்குண்டலநாதன் (தொண்ட)

கீர்த்தனம்-அ-ம்-இந்துஸ்தான்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைபோவார்தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிரமுனிகள்வருகிறார் (திருநாளை)
பதிவெள்ளமதுகரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தகடல்முழுக்காட்டும் (திருநாளை)
அரகரசங்கரசிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடலக்கமாயத்தைவெல்லும் (திருநாளை)
அடியவரேமெத்தப்பெரியவரென்று
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இருவருமது - சிந்து.

பதம்-இ.ம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிக்கார் பாருங்கநந்தனார்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவா பாரும்

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிராண நேசனை
ஆடும்பதமுடையனை சபேசனை
ஆவலாகத்தொழுதேவரும் நேசனைத்தேடி

சரணங்கள்

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டாடித்திரி மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரமறவுச்
சண்டாளர்வாழுங்கர டிடமும்-அறிச்சுத்திரச்
சாதிமுதலானபல வாடை-ஆடுபலலர்த்து
ஓதிமுலாவிவரு மேடை-மனுவலிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்கள் மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்தின்னை மேடை-உன்னதமாகக்
கொக்குயிருக்கருவெங்குமணத்திடுந் சோலை-கரும்பஞ்சோலை
தக்குமுயர்ந்தாகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுள்ளசோலை
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள்தங்கள்தங்களங்க மேங்க
சதியிதமும்
பொங்காவணிந்துசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து
இங்கேயெங்கள்பக்கலிலிருந்துமேவுமலருக்கும் நீங்கி
கிருபைசெய்தற்கு
உன்னைத்தேடவொன்றுஉகந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்திரங்கள் பாடி
முன்னாந்தசொல்கிறந்தனர்வர ஓடி
மூலுங்கொடைக்காற்றெனவிரைந் தோடி
தேடித்தேடித்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம்-தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஒருவிடத்திலேயாவருங்கூடி சுவாமியைத்துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்கின்றார்.

தரு-இ-ம. கல்யாணி-அட தாளம்.

பல்லவி.

உன்னை நாடடிமையொருவரிவர்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும்பதுமாசனனேதனும்
பார்க்கவர்க்குமெட்டாத யோகனே
பகாரியமலைமகளோர் பாகனே (உன்னை)

சரணங்கள்

கல்வினிமேலைத்தெங்களுக்குச்சொன்ன வந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலேயெ ழுந்த
இனத்தார்களெல்லாருமிசைச்சொருமித் திந்த
எல்லோருமுழுதுந்தேடியினித்தோமெங்களுக் கந்த
இளைப்பில்லாதநந்தனரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் லதிரப்பட (உன்னை)

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்த
வன்பாகமான்மழுவுங்கையிலே பிடித்த
விடப்பாகனேகாளி வெட்கும்படி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவித்தாலையாவென்றே படித்த
வாறுமேயறிந் தருள்செய் ஐயனே
வனசவிகர்பக சரணத் தய்யனே (உன்னை)

அன்னைசிவகாமி யறுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருமேவாற்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத் துட்பொருளு மில்லை
யுத்தமனேயெங்கட் குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார் தம்மைவரச் செய்யும்
வாழ்வினைதவிர்த்தவர்க்கருளருட் செய்யும் (உன்னை)

வசனம்.

இவ்விதமாகச்சுவாமியைத்துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனைத்தேடியலுத்துவருமார்க்கத்தில்லைநாதப்பரமாகநின்று கொண்டிருந்தநந்தனா வேதியனைக்கண்டு நாவிலகின்ற தலைவனைக்கேட்டுச்சொல்வார்.

விருத்தம்.

திட்டமுடனடிபணிந்து மனமொடுங்கித் தவப்புரியூர்தில்லைமன்று
ளட்டமிட்ட ராஜன்கனவின்கண் சொன்ன மொழிகம்பிக்கொண்டு

இட்டமுடன்திருநாளைப்போவாரிடம்வேதியர்களேதும்போது
கிட்டிநெருங்கவேதயவென்றேவிலகியோர்வார்த்தைகேளீரென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம-செங்கலா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இட்டநெருங்கிவருகாதேயுஞ் சாமிகாதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்வருமெனது ஜென்மபூமி (இட்ட)

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதனில்செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவென்றுசொல்லவேணுமோபுலையன் (இட்ட)

உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்குவமைபாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்குபிரிலவர்த புலையன் (இட்ட)

வேலைசெய்துவடாப்புவளர்க்கவேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமிருமபுமுந்நிலசுமந்துவலையும்புலையனேயே (இட்ட

செத்தமாடுமூப்பமெனதுசேவகம்பரம்படித்துமெல்லே
சுத்திவந்துதமுக்கடித்துசுடலைகாக்கும்புலையனேயே (இட்ட)

வசனம்.

இப்படிவணங்கிச்சொல்லியதிருநாளைப்போவாரைப் பார்த்துவே
தியர்களசொல்லுவார்கள்-

கீர்த்தனம்-இ-ம-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்த்தாலென்ன இந்தப்பேரும்பெருமையில்லையே

சாதிபெருமைகொண்டதாலேசங்கரனைரு இல்வந்து
ஆசரவுடன்வரஞ்சளியத்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோ சேர்ப்பாரோ
அளிபெருக்கவேவீசன்கழலைபதினினுள்ளி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேனைமுத்திசேர்க்குமோகூடுமோ (சாதி)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் நாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார்புகலனம்

விருத்தம்-

ஐயமேயம்பலவரருளாலிப்பொழுதேனைத்தோம்
வையமழலனைத்துமக்குக்காவேணடியெனவிளம்ப
ஐயமனைக்கிருதலெக்கொண்டாகாஜய்யேதிமனவெதுமெக்கெழுகார்
தெய்வமறைமுனிவர்களுக்கியமைக்கபடிமொழிந்தாா

வசனம்.

ஐயே வேதியருடைய கட்டளைபால் இப்போது வெவ்விதாமிப
அக்கினியைமூட்டிஉமக்கு அதில்முழுகும்படி கொடுக்கவேண்டுமே

ன்றுசொல்ல இனியமனதையுடையதிருநாளைப்போவார் அடியேன்
கண்டுத்தேறினேனென்று அவர்களைத்தொழுதா தெய்வீகமாகியவே
தத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் தீவளர்த்திரேமென்று சொல்லக்
தனார்கேட்டு சந்தோஷமடைந்து நாளின்றைக்குந்தான்முத்தனானே
னென்றுவேதியர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன்கலி தீர்ந்தேன்பவக்கடல்க்கரைஏறிவந்தேன்வந்தேன் (கண்

சோதிமறைமுடியுஞ்சொல்லிரந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய்பாக்கியவானும்மைக் (கண்
எல்லையைக்காணுமுன்னேயிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்டுமின்னேதுன்பங்கள்தீர்த்திடக் (கண்
கள்ளங்கருகச்செய்யுங்கண்ணுதலையுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டோருக்குத்தெரிசனம் (கண்

வசனம்.

நந்தனார்நான்சின்னசாதியா யிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கி
றென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

எனக்குமிரங்கிற்றோநான்பெத்தவறைசாதியல்லோ
தனக்குள்தானாயிருந்தசிவப்பிரகாசமுந்
தன்னுடக்கியபொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்கு
அல்லும்பகலுமருந்தவஞ்செய்திலு
மதியாரொருவருமம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு
நான்மறைமுடிவும்நானறியேனென்
றோதியவுண்மையுலகமறிய (எனக்கு

வசனம்.

நந்தனார்என்னதவஞ்செய்தேனோஇவ்வுலகின்கண்யாருக்குங்கிடை
க்காதபாக்கியம்கிடைத்ததென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆஹிரி-ரூபகதாளம்.

அம்பலவாணனைத்தென்புலியூரனைநம்பிப்பணிந்தேனே
அர்ச்சனைசெய்தாகும்பிட்டிருந் (தேனே
இல்லைப்பதியில்வந்தெல்லையடைந்தேனென்று
அல்லலறுத்தேனேசஞ்சிதவினையெல்லாம்வெறுத் (தேனே
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனேமுக்கண்ணனைத்தாண்டிக்கவித்தேனே

உந்தனுடைதென்றெந்தவேளையமாயுஞ் —
சிந்தைகழுவிற்றேருசேர்ந்தவனென்றுதந்தைதழு விற்றே
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடியுள்ளாழமுழுகியுள்ளில்
தள்ளக்கருதிநீருகருக்கிலெட்டாவெள்ளம்பெரு கிற்றே
ஆசைவலையைப்போட்டுமோசம்படுத்துஞ்சிவ
பாசக்குலைக்தாமரா அளவிடாதகிலேசநதொலைந் தாரோ
பெண்ணரிமோனுக்கொண்டுநெனச்சடைத்
தண்ணுத்தனைத்தாரோகருணைபொங்குங்கண்ணலனைத் தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபெய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண்டாரோபரமபதங்கொடுத்தாளங்கண் டாரோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்

மறையவர்கண்மொழிந்ததற்பின்றென்றிசையின்மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந்திருவாயின்முன்னாகப்பினாகர்தம்
நிறைபெருவாள்மறையவர்கணெருப்பமைத்தகுழியெய்தி
இறையவர்தாள்மனங்கொண்டேயெரிசூழவலங்கொண்டார்

வசனம்.

அப்படிப்பிராமணர்கள்சொல்லினபின்புதென் றிசையிலுள்ளமதிலின்புறத்திலேசந்திரனுந் தவழ்ந்துபோகும்படி உயர்ந்திருக்குந்திருக்கோபுரவாசலுக்குமுன்னேவாயிலின்கிழக்கதிருடையோடு கூடியகட்டளையால் வளர்த்திருக்கின்றநெருப்பின் குழியை அடைந்து நடேசருடையதிருப்பாதத்தை மனதில்தியானித்து அக்கினியைச்சுற்றிவலமாகவந்தார்.

இதுவுமதுவிருத்தம்,

கைதொழுநடமாடுங்கழலுன்னியழல்புக்கார்
எய்தியவப்பொழுதின்கண்ணெரியின்கண்ணிம்மாயப்
பொய்தகையுருவொழித்துப்புண்ணியமாமுனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந்நூல்விளங்கவேணிமுடிகொண்டெழுந்தார்

வசனம்.

கையிரண்டுங்கும்பிட்டுநடனஞ்செய்கின்ற நடேசருடையதிருப்பாதங்களைமனதில்உறுதியாகநினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச்செய்தபோது அந்தநெருப்பில்இந்தவுலகசம்பந்தமாகிய நிலையில்லாதவுடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்றபெருமை பொருந்தியபிராமண முனிவின்வடிவாய்த்தேகத்தில் பூணூல்விளங்கச்சடை முடியோடுமெழுந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

யாகோற்பவமானார் நந்தனார்-ஆரணருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி.

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாகவிரை வாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்.

சிவனருளைத்தக்க வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்தேதமிக்க சிலாக்கியம்
தவருவனோக பாக்கியம்- பொருந்தவேடம்
தன்னைக்கொண்டதே போக்கியம
தபனனேனும்வயர் கவனமேவிருவிரு
மெவருங்காக்கருவ. வருவதனைடுதொழ(யாகோ)
கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்திற் குதித்து-கதிரவன்போற்
செனித்தராத்திரிலே உதித்து
சித்தியாகிய முற்றும்பாழ்புவி
பக்தியாயத்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ.(யாகோ)
காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலும்
கதிக்கமார்பிட மலங்க
ஓதுஞ்சடைகள. துலங்க-அவரைவிட்டு
ஊழ்மேயவினை கலங்க
ஏமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
தீதில்வேதியர்கள் பேதமின்றிதொழ(யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம.

செந்தீமேலெழும்போது செம்மலர்மேல்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றோன்றினாரங்காருக்குப்பிரசதம
வந்தெழுந்ததிருவிசும்பில்வானவர்கண்மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின்புனிமலர்மாரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்தநெருப்பில் நின்றும்எழுந்தபோது செந்தாமரைப் புஷ்ப
த்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளிய பிர்மாவைப்போலேபிரகாசித்தா
ரென

ர்பெருமைபொருந்தி ஆகாசத்தில் அந்தரதுந்துபியின் சேர்விடமாக துஉண்டாயிற்று தேவர்கள்சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக் கின்றகற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

இதுவுமது - விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழந்தணர்கள்கைதொழுதார்
பரவரியதொண்டர்களும்பணிந்துமனக்களிபயின்றார்
அருமறைசூழ்திருமன்றுளாடுகின்றகழல்வணங்க
வருகின்றார்திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில் வாழும்பிராமணர்களைசக- ப்பிறர்களபரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களும தொழுதுமனதில்க ளிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள்முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின் றபாதத்தை வணங்கும்பொருட்டு திருநாளைப்போவாராகியஅருவே தமுனிவர்வருகையி லானந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச்சொல்லு கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசியதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்தெய்யென்றுகோர் அவர்
தத்திததெய்தக்கித்தெய்யென்றுவார்

ஆதிபராபரமாகியசித்து
வானந்தனைக்கொண்டொருகாலெடுத்துத் (தாதெய்)
அண்டசராசரமெங்கும்நடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க (தாதெய்)
சிலம்பொருந்தியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட (தாதெய்)
பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேத்தியபாதன் (தாதெய்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

குஞ்சிதபாதத்தைத்தாரும்-மனஞ்சஞ்சலப்பாவத்தைத்தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசைய கனகசபைதனில்
ஜணுதக்க ஜெணுதக்கதிமி திமிதத்தோமென்றாடிய (குஞ்)

சரணங்கள்.

நெஞ்சிற்கவலையை யாற்றும்-இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிலைகாம வல்லிமகிழ்ந்திடும்
தஞ்ஜெணுதக-ஜெணுதரிகிட-தக்கிடதோ மென்றாடிய (குஞ்)

சரணமென்றிங்கே நான் வந்தேன் - ஐயனே
மரணத்திலே மிக நொந்தேன் - அந்தக்
காரணக்கஸ்மிஷங்களை போக்கியேகாத்திடும்
இந்திராவனவர்மாமுனி வந்துதித்துதிசெய்திடும் (குஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதா - முத்தி
காலவர்க்குதவிய காதா - ஏகநாதன்
மேலேகிருபைசெய்து வெந்தியணிகதிடும்
அத்தனேகோத்தனேசுத்தனேபித்தனேநித்தனேசெய்திடும் (

கீர்த்தனம் - இ-ம்-யமுனகல்யாணி - அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் - அம்பலத்தனிலே - பொன்னம்பலத்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனுமாலும்பாடினார்
அகதாக்கமாகசிந்திக்கப்போககருள
ததீங்கிணதோமென்று தொம்தீங்கிணதோமென்று (ஆன

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிமா முனியைநோக்கிப்
பார்த்துப்பேர்கள் குறைநயைப்போக்கி
இகமகிதமென் நறிவைநீக்கி
ஏகமாகக் காலைத்தூக்கி (ஆனந்)

[illegible] [illegible] முழங்க
[illegible] கணங்களினை [illegible]
சக்திமிசக்கிட தோமென்றிலங்க
[illegible] சதங்கைகுலுங்க ஆன)

பாலகிருஷ்ணன் பணியும்பாதன்
பார்த்துப்பேர்கள் வரப்பிரசாதன்
நூலைப்பூணும் [illegible] போதன்
சங்கரர்நாதன் அம்பிகைசகாதன் (ஆனந்)

வசனம்.

இப்படியாடிய தாண்டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத் தான்
சிதம்பரமிருக்கின்றதென்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம் - இ-ம-யமுனகல்யாணி - ஆதிதாளம்.

சிதம்பரமிருக்கின்றது - பார்முன் - செய்ததவமுமிருக்கின்றது
அச்சாபரிசுத்தராவன்றுடலெடுக்கனைவந்தேன்
என்னைப்பாணிக்கவொளா - இதுவே சாமயமுன்றுடல்காணவந்தேன்
சாதிமுறைநமைப்போக்கும் - என்னைச் - சதுர்மறைநயகராக்கும்
போகநாதா - வன்றுடலெடுக்கனைவந்தேன்
என்னையாண்டிகொளா - இதுவேசமய - முன்றுடல்காணவந்தேன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்-பாதா-பதஞ்சலிவியாக்ரரேத்தும்
சிலாகிரீசுலாவுகின்றாடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன்றாடல்காணவந்தேன்

சீசு

கனவிலுருவசி-வந்து-காட்சிகொடுத்துகடாட்சித்தபின் - எரியினி
டைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகியவன்பருடன். வேதமுனிவடிவாய்த்
தில்லைவேதியர்கைதொழுசாதாவாய்-அக்கமபுனிதமாய்செம்பொன்

வசனம்

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில்குளித்தெழுந்துக
னகசபையில்வந்துமனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி எம்மாண்டவராகிய
நடேசமூர்த்தியைத்தோத்திரஞ்செய்கின்றது-

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப் பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறி வாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தரனாடல்கண்டால் (னே.
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப் பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையன்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னடித்தலத்திற்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

செஞ்சின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்சின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநிற்க
நெஞ்சின்றெரியும்விளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றான்
கைஞ்சின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
றேனொத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிக
டரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகைத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னொருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி மீளாமேயாளென்னைக்கொ
ண்டாய்போற்றி, யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி யோவாதசத்
தத்தொலியேபோற்றி யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி யாறங்கநா
ல்வேதமானாய்போற்றி, காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றிகைலைமலை
யானேபோற்றிபோற்றி.

சுற்றமமரர்சுரர்பதிநின்றிருபாதமல்லாற்
பற்றொன்றிலேனென்றழைப்பப்பரவையுநஞ்சையுண்டாய்
செற்றஞ்சனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்ளடங்கியவு
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியறுக்கும்பிரானே
போற்றி, வைச்சாடலென்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிந்தையு
குந்தாய்போற்றி, பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றிபோகாதெ
ன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி கைலை
மலையானேபோற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றிமருவியென்சிந்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றியுள்ளாவிவாங்
கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றிதேசம்பரவப்
படுவாய்போற்றி, கருவாகியோடுமுகிலேபோற்றி கைலைமலையானே
போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றிவந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தா
ய்போற்றி யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றியோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தா
ய்போற்றி தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றிதேவர்க்குந்தேவனா
யநின்றாய்போற்றி, கானத்திலாடலுகந்தாய்போற்றிகைலைமலையானே
போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றியோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி பேராகியெங்கும்பரந்தாய்போற்றிபெயராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி நீராவியானநிழலேபோற்றிநேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி காராகிநின்றமுகிலேபோற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றிதேவரறியாத் தேவே போற்றி, புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி போகாதென் சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, பல்லுயிராயப்பார்தோறுநின்றாய்போற்றிபற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்றகனலேபோற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி பாவிப்பார்பாவ மறுப்பாய் போற்றி, எண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றியென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி, விண்ணும்நிலனுந்தீயானாய்போற்றிமேலவர்க்கு மேலாகிநின்றாய்போற்றி. கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றிகைலை மலையானேபோற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிராயிருந்தாய்போற்றி யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றியுமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி யூழியேழானவொருவாபோற்றி யமையாவருநஞ்சமைந்தாய்போற்றி யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி கமையாகிநின்றகனலேபோற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவாயிறவாய்போற்றி முன்னமே தோன்றிமுளைத்தாய்போற்றி, தேவாதிதேவர்தொழுந்தேவேபோற்றிசென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி, யாவாவடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி யல்லனலியவலந்தேன்போற்றி, காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி கைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி நீளவகலமுடையாய்போற்றி, யடிமுடியுமில்லாய்போற்றியங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி, கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி, கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றிகைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணா துறங்காதிருந்தாய்போற்றியோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி, எண்ணாவிலங்கைக்கோன்றன்னைப்போற்றியிறைவிரலால் வைத்துகந்தவீசாபோற்றி, பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றிபண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி, கண்ணாயுலகுக்கு நின்றாய் போற்றிகைலைமலையானேபோற்றிபோற்றி.

ஙிகஅ.

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக்கண்டாரதிக்கிலோல்

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவாழந்தணருடன்செல்லச்சென்றெய்தக்
கொல்லைமான்மறிக்கரத்தார்கோபுரத்தைத்தொழுதிறைஞ்சி
யெல்லைபோய்ப்புக்காருலகுய்யநடமாடும்
எல்லையினைத்தலைப்பட்டாரியாவர்களுங்கண்டிலரால்.

வசனம்.

சைவபுராணமாகியபெரியபுராணத்தில் திருநாளைப்போவார்நாயனுரென்னுமியற்பெயர்சேக்கிழார்சுவாமிகள சொல்லியிருப்பதா லிடையிலுத்தமமுனியென்னும்வழங்குகின்றநாளைப்போவார்தில்லை மூவாயிரமுனிவர்களோடேகூட பொன்னம்பலம்வந்தார் அதற்கப்பாலவரைக்கண்டவர்களில்லையென்று பெரியபுராணம்பாடியருளியசேக்கிழார்சுவாமிகள்சொன்னது அந்தத்திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர்புரட்டாசிமாதம்உரோகணிநட்சத்திரத்தில் கனகசபையில்வந்துகற்பூரசோதியைப்போல்தோன்றியசிவசாரூப்பியத்தையடைந்தாரென்றுஉபமன்னியமகாரிஷிபுண்ணியபத்தர்விலாசத்திலேயுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அந்தணர்களதிசயித்தாரருமுனிவர்துதிசெய்தார்
வந்தணைந்ததிருத்தொண்டர்தம்மைமலமாசறுத்து
சுந்தரத்தாமரைபுரையுந்துணையடிகடொழுதிருக்க
வந்தமிலாவானந்தப்பெருங்கூத்தரருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் அரியமுனிவர்கள்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்றசபாநாதர் தமதுகட்டளையால்வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத்தீவினையாகியகளங்கத்தைநீக்கிய அழகாகிய தாமரைமலரையொத்த இரண்டுபாதங்களையுந்தொழுதிருக்கும்படி அருள்செய்தார்,

விருத்தம்.

மாசுடம்புவிடத்தீயின்மஞ்சனஞ்செய்தருளியெழுந்
தாசின்மறைமுனியாகியம்பலவர்தாளடைந்தார்
தேசுடையகழல்வாழத்திருநாளைப்போவாரும்
மாசகலமுப்பன்றுதிருட்டக்கணமகிழ்வுற்றார்

வசனம்.

தமக்குமுன்னிருந்தவுடலமாகியமாசுநீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராமண முனிவராகி நடேசருடைய திருவடியை அடைந்தவராகிய திருநாளைப் போவாருடையபதத்தைப்புகழ்ந்துதீவினையாகியகடறுஅறும்படிதில்லைமூவாயிரவர்களைபோற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழிவிருத்தம்

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கணமாலயனும்வாழி தேவர்கள்தருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குநாலவலர்வாழி பேதமெக்கனும்வாழி.

மங்களம்.

ஓரடி-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

இருடிகளிதுவரிதரித்திசயமென
விருகரமுடிமிசைமருவத்துதிசெய்கவ
பரவுமுமயாசம் பிரமங்கள்நாதித்திடும்
பரமனுடேமம் பலத்தினில்கரித்திடும்(திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமுந்திருக் கோவையபாடினவர்க்கும்
சீகாழியிலுதித்துச் சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருயாதிடமறாதுக் குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பிலாத்திரு நாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு மூவர்கலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு மூவணபதிக்கும்
ஓதாசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும
நிதிலாதபாவலர் முதலினோவர்க்கும்(திருநா)

நந்தனார்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிதம்பரக் கும்மி.

விநாயகர் துதி.

சீர்மேவுந் தில்லையம்பலத் திலே - அன்பு
சேர்க் கும்மித் தமிழ்ப்பாட
கார்மேவு மேலைக் கோபுரவாசல்
கற்பகப் பிள்ளையார் காப்பாமே. ௧

முக்குறுணி விநாயகர் தோத்திரம்.

சர்க்கரை மோதகந் தேங்காயுங் - கொண்டு
சந்நிதி முன்பாக நான் படைத்து
முக்குறுணிப் பிள்ளையாரை வேண்டி
முழுங்கிக் கும்மியடியுங்கடி. ௨

சுப்பிரமண்ணியர் துதி.

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக் குவருட் செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் ஸ்ரீ பாதத்தைப்
பாடிக் கும்மியடியுங்கடி. ௩

சிவகாமி தேவிக்குக் கைகூப்பி - யாருங்
கையிலெடுத்த கிள்ளைப் பாணப்பட்டணி
நடராசர் சிவகாமி சத்தி
சார்ந்து கும்மியடியுங்கடி. ௪

[illegible]
[illegible]

கி

விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. ௫

நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமாமடி
நடுவிலெங்கணுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபங்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. ௬

தூயமறைதமுதலாராய்ந்து-இங்கே
துலங்கியமூவாயிரவர்
ஞாயம்பொருந்தியதேவசபைவந்து
நாடிக்குடிமியடியுங்கடி. ௭

சாந்துபொட்டுதளாதலென-நல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமென
கூந்தலழகிசெல்லாங்காலைக்
குலித்துக்கும்மியடியுங்கடி ௮

அதைகடகப்பளபளென்ன-சொல்லும்
அரைநூன்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டு
விசிக்கும்மியடியுங்கடி. ௯

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு - அவர்
கண்டத்திநல்ருத்திராட்சமாலைபூண்டு
வைதிகபூசைசெய்கின்றதீட்சதர் .
வாழக்கும்மியடியுங்கடி ௰

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம் அவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்கெருநகர்சப
படுத்துவாரென்றேகுடமியடி ௧௧

ஆண்டுக்குள்ளாபிஷேகமுண்டாம்-பின்னும்
அதிலோண்டுதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தார்கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மியடியுங்கடி. ௧௨

பூமிப்புகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதி- அது
பூலோககயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. ௧௩

மூலஸ்தானத்தைக்கண்டாயே - நல்ல
மூர்த்தியிதுவென்றுகொண்டாயே

காலெடுத்தாடியநிர்த்தசபேசனைக்
    கண்டுதெரிசிப்போமேவாருங்கடி. ௧௪

தில்லை மாகாளியோடிஆட - அவள்
    சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
    விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி. ௧௫

நெற்றியிற்சேர்வைமூர்த்தியிருந்து - மெத்த
    நேர்த்தியகாப்பாற்றோடிவர
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
    பணிந்துகும்பியடியுங்கடி. ௧௬

நித்தியன்றீசண்டம்புரிய - மெய்த்
    தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியகோபாலகிருஷ்ணனை
    வாழ்த்திக்கும்பியடியுங்கடி. ௧௭

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமல் - விச்
    சித்திரகூடமென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடியந்தணர்கள்வந்து
    நின்றிருக்கிறார்பாருங்கடி. ௧௮

காணிக்கைகொண்டுபோருங்கடி - இந்தக்
    கனகசபையைப்பாருங்கடி.
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவர்சபை
    பணிந்துக்கும்பியடியுங்கடி. ௧௯

அன்னமுடன்பால்தேங்கனியும் - செய்யும்
    அபிஷேகமுண்டென்றனும்
பொன்னம்பலத்தனிற்சந்திரமௌலியைப்
    போற்றிக்கும்பியடியுங்கடி. ௨௰

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்சொல்லும்
    மௌனமுந்தானமுமேதுக்கடி.
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
    சந்நிதிக்கேற்கையைப்பாருங்கடி. ௨௧

பட்டுவடையுந்தென்குழலும்பணைப்
    புத்தருக்குநெய்ச்சம்பாவும்
சட்டப்படிக்கவருதலைபன்
    சந்நிதிச்சேர்வையைப்பாருங்கடி. ௨௨

சந்நிதித்தூரச்சியைப்பாருங்கடி - நல்ல
    சேதியக்கமபமொன்பதடி.

தத்துவங்கள்தெரிந்தநம்பெருக்கூடிச்
சமைந்தசபையைப்பாருங்கடி. ௨௩

பாவிகள்ஞானக்குச்செப்பேடி - நந்தப்
பார்த்தால்பக்தனைச்சேர்த்துக்கொண்ட
கோவைபாடியமாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகைப்பாருங்கடி. ௨௪

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேயிக்
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. ௨௫

கோடியசத்தைத்தெசெய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கினி
யாதொன்றுஞ்சொல்லுவேனாம்பாருங்கடி. ௨௬

தெற்றியிலேதிருநீறணிந்தாம் - என்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
திகழ்க்கவேசிவநாமத்தைப்பூசித்துந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. ௨௭

வெட்டவெளியிற்றிரைகிரத்தயார்க்கும்
வெளியாதிருமங்காட்டுவை
கட்டமுள்ளவெளிதப்பாமென்று
சாய்ந்துகும்மியடியுங்கடி. ௨௮

இல்லைவெளிதனைக்கண்டிட்டேன்டி - என்
கோப்பாவசங்கொண்டிட்டேன்டி
அல்லலறாசத்தியின்றென்றுபிக்க
ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. ௨௯

ஆகாசலிங்கத்தைக்கண்டிட்டேன்டி - இங்கே
பாருங்கடியபக்தின்றேனடி
வாசித்தவாசவிருந்தேன்டிமனை
சிந்தத்திலேந்தப்பாருங்கடி. ௩௰

சித்தஞ்சிதம்பரமாசிகைப்பூஞான
சோதிகலிலேயேபல்லாண்டுப்பாக்கடி
சிற்றம்பலமாமாக்கசித்தியதைத்
சொல்லக்கேட்டேபாருங்கடி. ௩௧

காசிமேட்சகமற்றதின்றருந்த
காலநியமனம்தவிர்த்திட்டேன்டி.

போதாயச்சந்தொசாலைத்தேண்டியின்று
  புகுந்துகும்மியடிப்பாடி. ௯௨
நாமெத்திசைப்பூரணபூசத்திலே-ஏக
  நாயகனைத்திருநவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிதனைக்
  காணென்றுகும்மியடியுங்கடி. ௯௩
சஞ்சிதக்கர்மங்கள்விட்டேனடி-பல
  ஆகாத்தையொழித்திட்டேனடி.
குஞ்சிதபாதத்தைக்காட்டிட்டேனடி-மனங்
  கூர்ந்துகும்மியடியுங்கடி. ௯௪
சொல்லுப்பொருளையுமந்தியோ-முன்
  அன்பமனைத்துமொழித்தனையோ
அல்லும்பகலும்பார்த்திருயோ-இல்லை
  யாநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. ௯௫
விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்
  விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுண்டாச்சதென்று
  வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. ௯௬
கோவிலுக்குள்ளேயநேகமுண்டு அந்தக்
  குறிப்பறிந்தாருக்குச்சொல்லுவேனோ
தேவாசிரியம்பள்ளியறைகண்டு
  தெளிந்துகும்மியடியுங்கடி. ௯௭
சண்டேசுவரர்தனைப்பாருங்கடி- அந்தச்
  சந்திரசேகரனைக்காட்டுங்கடி.
மண்டபம்புறமெழுகர்வாசலில்
  வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி. ௯௮
வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்- மெத்த
  வீம்புகள்பேசியேவினைவிப்பார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்து
  பலனதல்லவோபாருங்கடி. ௯௯
புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்பசும்
  பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடனேகோபாலகிருஷ்ணன்
  பணியக்கும்மியடியுங்கடி. ௱

சிதம்பரக்கும்மி - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனைகள்முதலிய

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியாளு	௪௮	கட்டைக்கடைத்	௬௮	சேரிமுற்றுஞ்சிவ	௫௧
அவைடமாசித்தி	௨௮	கணடேன்கலி	௧௨௯	சொரூபனக்க	௧௪௮
அடித்ததிபோதி	௭௩	கனவிலில்சன்	௭௭	ஞாயக்தாலேனேர்	௩௩
அம்பலவாரை	௬௩	கனவோகினை	௧௧௮	தன்னுவானோள	௧௰௯
அம்பலவாண	௧௨௯	கனகசபாபதிதெ	௬௭	தாதாதாசீஅடிய	௬௩
ஆரகராவென்	௩௧	கிட்டசெருங்கி	௧௨௫	தாதெய்தெய	௧௩௰
ஆகராசங்கரவ	௯௯	குஞ்சிதபாதத்	௧௩௰	திருநாளைப்	௧௨௨
அரிசதுரியாமலே	௬௪	குந்தமெத்தனை	௮௨	திருநாளைப்போ	௧௩
ஆசமங்கள்வேசி	௬௫	கெணடாமணி	௯௩	தில்லைவைந்	௧௧௩
ஆடியபாதா இரு	௬௩	கொண்டாணடிக்கி	௬	தில்லைத்தில்லை	௯௪
ஆடியபாதத்தை	௪௩	கொள்ளிடக்கரை	௯௧	தில்லைச்சிதம்பர	௪௧
ஆடுஞ்சிதம்பர	௯௫	கோபுரதெரிசன	௯௨	தில்லைவெளியி	௪௪
ஆணடைக்கபி	௩௨	சேகைசாவைத்தத்தி	௪௨	தில்லைத்தலமெ	௪௫
ஆசனாரிடொரு	௯௭	சத்திதிவாலா	௧௪௭	தில்லையம்பலத்த	௪௯
ஆருக்குப்பொன்	௮௯	சபாபதிதரிசனக்க	௬௧	தில்லைச்சிதம்பர	௫௭
ஆனைத்தக்கூத்	௧௩௧	சற்றேநவிலகியிரு	௨௰	தில்லைத்தலத்தை	௯௪
இதாசலவசமய	௧௧௪	சாதியில்தாழ்க்	௧௪௫	தெரிசனஞ்செய்	௨௧
இதுவேதில்லை	௯௫	சாதியிலுயர்ந்த	௧௨௫	தெரிசனம்கண	௬௯
இதுதாகுமேகில	௯௪	சிங்காரம	௰௮	தெரிசிக்கவேணு	௫௭
இத்தச்சடலம்வக்	௬௭	சிதம்பரமேசி	௫௫	தேகபலைசதவாழு	௬௮
இகதுஜன்மற்	௧௧௨	சிதம்பரம்வசதி	௯௯	தொண்டனைக்	௧௨௨
இக்கம்வராம	௧௧௩	சிதம்பாதரிசன	௮௯	நட்டாடவிலை	௫௯
இலவுகாத்தகின்	௭௩	சிதம்பரம்போய்	௮௮	நந்தன்சரித்திரம்	௪௨
இவர்சிக்காமா	௰௮	சிதம்பரம்போகா	௪௯	நந்தனசிதம்பரம்	௯௰
இனனம்வரக்கா	௧௧௧	சிதம்பரதரிசன	௫௮	நந்தனார்ந்தடமித	௮௧
உத்தாரக்தாரு	௫௰	சிதம்பரம்போ	௫௩	நந்தனருமவந்தா	௪௮
எந்தமோமுகச்த	௯௰	சிதம்பரதரிசன	௨௫	நந்தாவொருசே	௫௨
எப்படிக்கெட்	௧௪௫	சிதம்பரம்போ	௨௪	நந்தாவனக்கிந்த்	௫௮
எப்போகருவா	௬௰	சித்தமிரகவிற்	௧௩௧	நந்தாவனகதிந்த	௭௮
எல்லோருமவாரு	௨௫	சிவலோகநாதனே	௪௭	நந்தாவன்சனவி	௮௩
எனக்குமிரமசி	௧௨௯	சின்னச்சாதியல்	௮௯	பரமக்கிலிகம்ப	௪௨
ஐயாவண்ணனடைக்	௭௪	சுவாமிதெரிசன	௩௪	நந்தாநீருருவப	௮௭
ஐயமொத்தக்க	௰௭	செம்புபாயம்	௭௫	நாமனன்னசெய்	௩௭
ஐயோபொதெய்வமே	௬௫	ஜெகம்சந்தீசா	௯௯	நாளைப்போகாம	௨௪
ஒருகாருநல்வாசு	௨௰	சேதிசொலவைக்	௪௭	நீசனுட்பிறந்தா	௰௧

பெயர்.	பக்கம்.
பத்திசெய்குவீ	௬அ
பத்திகள்செய்தா	௪௰
பத்திபண்ணிக்	௫௩
பறையாகீசிதம்ப	௫௧
போகேவாய்மன	௫௫
பார்த்துபிழையு	௪௧
பித்தக்தெளியம	௬௰
பித்தனேப்போ	௬௰
புண்ணியவிந்த	௪௩
பெரியகிழவன்வ	௩௬
பெரியோர்கிளம்	௭௩
போதும்போது	௧௩௨
மற்றசெல்லாம்	௨௧
மாங்குயில்கூவிய	௬௨
மாடுதின்னுப்பு	௬அ
மார்கழிமாதத்தி	௬௭
மார்கழிமாதத்தி	௬௫
மீசைநரைத்துப்	௩௫
வருகலாமோவெ	௯௪
வருவாரோஅரு	௯௰
வருவார்வருவார்	௧௧௪
வருவாரோவரந்	௧௧௬
வழிமறைத்திருக்	௧௬
வீராயலிருப்பா	௯௰
வாரிருக்குதிதோ	௪௬
வாழேனோர்புழ்தில்	௬௭
விருதாச்செனம	௧௧௬
வேதம்படித்தது	௬௬
வேதியர்எழைப்	அ௩
சுடுக்கா.	
அரகரசிவ	௪௰
குதித்தார்	௨௧
வீரன	௩௭
பெரியசுடுக்கா.	
திருநாளைப்போ	௩௬
தெண்டகம்.	
தத்தித்புலியபோ	௪௰
சுலோகம்.	
மென்னப்பேசி	௧௫

பெயர்.	பக்கம்.
தேவாரங்கள்	௧௩௨
தரு-அகராதி	
அட்டாங்கதனே	௬௬
அதிசயமோனை	௧௨௰
அய்யர்சொல்லு	அ௫
அரகரதிரிபுராந்த	௧௬
ஆனந்தக்கூத்தா	௬௨
இனிஉனகுற்றந்	௭௰
உன்னைநம்பி	௧௨௪
ஏதுகவெகனமீது	௬௨
கனகதாசரணம்	௬
கொண்டாணடித்தா	௯
சித்தனைசெய்து	௪௫
தடாகமொன்று	௨௨
திருட்டுந்தனமா	௭௧
நந்தனைசிவன்ற	அ௧
பத்தியாகனுண்	௬௩
பொன்னம்பலவா	௬௪
யாகோற்பவமா	௧௨௬
கொலண்டிச் சிந்து.	
ஐயேவொருசேதி	௪௬
பழனமருங்கணையு	௬
சிந்து	
அடாஇதென	௧௪௭
அவர்க்காரு	௪௫
இதுதானே	௯௫
இவர்வெகு	௧௫
சனிஇருவாதி	௧௩௨
கிழேபுரண்டழு	௧௧௪
செண்டாமணி	௬௩
சிவன்வேடிக்	௬௩
செய்யும்பணிவி	௪௬
நாளைப்போவே	௩௨
பழனமருங்கணே	௧௪
பாப்பாரசாதி	௩௩
பெரியோரிருக்கு	௯௬
பெணிச்சாரும்	௨௩
கண்ணிஅகராதி.	
கலியெடாமல்	௭௩

பெயர்.	பக்கம்.
செந்தாமரைமலர்	௪௫
வாருங்கள்	௨௬
பத-அகராதி.	
தேடித்தேடித்	௧௨௨
தியாகைஅகராதி.	
ஆசைகேசலாகுக்	௬௧
தோடய-அகராதி.	
திருவளர்தருமாத	௭
மங்களம்.	
திருநாளைப்போ	௧௩௬
ஆதிமத்தியாந்தனு	அ
சிதம்பரக்கும்மி.	
சீர்மேவுந்தில்லை	௧௩௭
ஆனந்தக்களிப்பு.	
காணுதகலவெ	௬அ
காணுமலிருக்க	௨௫
நந்தாநீசிவபத்த	அ௪
இருசொல்லலங்கார	௬
நந்தனார்-சிவனே	அ
நந்தனார்-சிவதல	௫௪
நந்தனார்-தில்லைய	௨௬
நந்தனார்-தில்லை	௬௫
அகவல்.	
புலையர்எல்லைப்	௩அ
பாக்கியமீதென்	௨௬
ஏசல்.	
புலையர்-பாப்பார்	௨௬
புலையர்-ஆண்டைப்	௩௰
கலைத்துறை.	
அண்டமான	௧௧௪
மாவளர்தில்லை	௭௬
தக்கடா.	
ஹராஹர	௫௬
சட்டமாக	௨௧
நந்திநாத	௨௰
மாளாப்பிறவி	௨௨
சவாலி.	
கலம்வந்து	௪அ
சிவலோக	௪௬

கீர்த்தனைகள் அகராதி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

விருத்தங்களின் அகராதி

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடிமுடியோன்	௭௫	கறைபடிங்கண்ட	௮௨	தில்லையைக்	௯௫
அடியவர்கள்	௮௯	காலனுடல்	௨௬	தில்லைவாழ்ந்த	௪௩௫
அந்தணர்க	௧௩௫	காலமேவந்தா	௬௮	நாளைப்போவே	௯௩
அம்மையார்தில்லை	௧	கைதொழுது	௧௨௨	நாற்பதுகேவி	௯௧
அய்யரேவாரு	௭௮	சொன்னயெனும்	௬௧	நின்றவர்க	௱௭
அல்லெனுங்குழ	௯௭	சங்கான்றன	௮	பசர்ந்திலரு	௧௩
அவப்பொழுது	௮௭	சாதியின்முறை	௩௬	படிபுசழ்தில்லை	௫௰
அறிவுமிகும்	௭௬	சாதிகுலம்	௬௧	பணையாவையு	௮௰
இத்தனைமைளசர்	௨௩	சாதிபேதமுறை	௧௧௨	பித்தம்து	௯௰
இத்தனைகாட்	[illegible]	சாத்திரக்குப்பை	௮௧	புத்திசொல்லிக்	௱௭
இப்பரிசாயிருக்	[illegible]	சிறப்பணிந்திடும்	௯௮	பொய்ச்சடலம்	௯௬
இப்பரிசாயிருந்	௧௧௧	செந்தீமே	௪௨௧	மறைநகிமு	௪௨௧
இப்பிறவிநீங்	௧௪௧	சோமீந்த[illegible]	௨௰	மறையவர்கள்	௧௨௭
இரவுபகல்	௪௯	செல்வன்[illegible]	௱௯	மனங்கண்ட	௫௯
இவ்வண்ணமிர்	௧௧௫	சேரிவந்த[illegible]	௭௬	மாசுடம்பு	௪௩௫
இளைமைதரு	௧௧௭	தம்பெரு[illegible]	௯௨௧	வக்கணைக்காரா	௨௯
ஊரில்விடை	௧௫	தவம்பெரு[illegible]	௩௨	வணக்கமாயச்	௯௩
ஐயரோ[illegible]லை	௧௨௫	தாரில்வ[illegible]	[illegible]	வாட்டுவாருடலம்	௱௩
ஒதியடிநீசர்	௫௨	திட்[illegible]	௪௨௬	வானமேவிய	௮௮
ஒகாரமொன்று	௪௪	திரு[illegible]ார்	௮	மாளிருந்த	௭௨
கவேருகையுக	[illegible]	[illegible]	௪௭	வேதமோட்டாரு	௮௭
கதிசொருமுழ	[illegible]	[illegible]டையதில்	௧௩௰	வேதியர்ப்படி	௭௬
கழனிபைத்தெய்	௪௬	தில்லையிற்போக	௪௬	வேதியரே	௫௪

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை

முற்றுப்பெற்றது.

115988

2018